

omine quis habitabit in tabernaculo tu o

quis requiescet in monte sancto tu o q

reditur sine macula et opera. — tur ius

scia **E**go autē in do mino

q̄ta opera. in exultabo et letabor in tu a mi

cordia quia respexi. in humili tate me

In te dñe speravi nō confundar in eternū

usticia tua libera me *62* **M**iserere michi

ane. — quoniā infirmus sum sana me do

Conturbata

Wa. 33.

...

...

Na. 33.

72.

7

PROCESSUS JUDICIARIUS
IN TABVLAS
REDACTUS,
Adjunctis subindè notis

& quæstionibus illustrioribus, ex Jure Ci-
vili, Canonico, Imperii Constitutionibus
& Saxonico;

nec non

Excellentissimorum Jctorum & Practicorum
pragmaticis Commentationibus, Responsis & Decisio-
nibus collectis,

Operâ

JOHANNIS BELTII / J. U. D.

Editio secunda priori auctior & correctior.

J E N Æ,

Litteris ac sumtibus Georgii Sengenvaldi.

ANNO M. DC. LXV.

A 2

1665

ILLUSTRI ET GENEROSISSIMO
DOMINO

Dn. Henning Baussen à Weisenau/
S. ROM. IMP. EQUITI.

Hæreditario in Victorsdorff. &c. &c.

Mæcenati & Patrono suo Magno

Hunc Procesum Judiciarium, denuò re-
visum, mente manuq; demissâ

Iterum

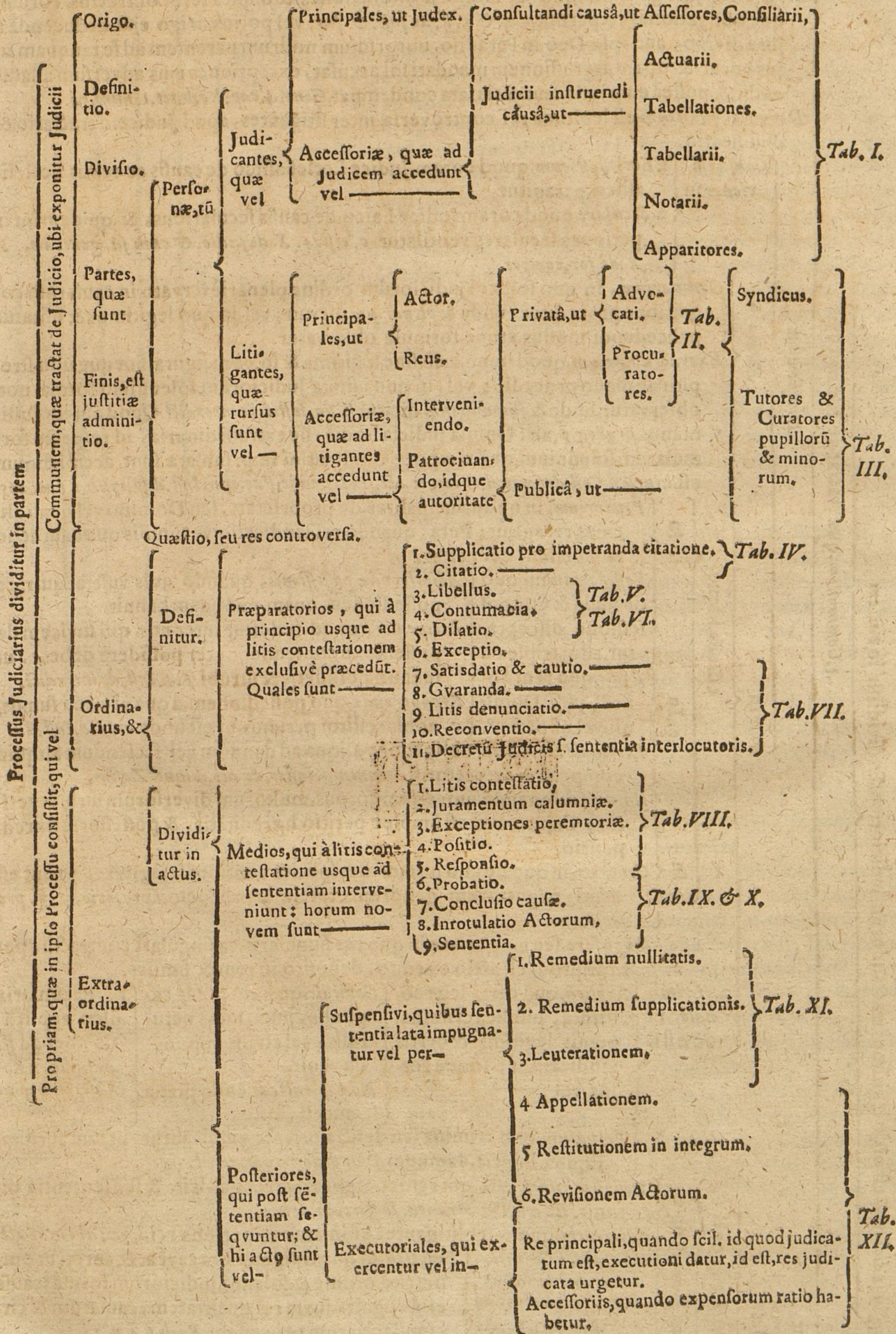
offert & consecrat

æternum observantissimus

JOHANNES Belzig/ J.U.D.

TABULA GENERALIS.

TABULÆ SPECIALES.

TAB. I. tractat de Judicio & Judice, item de personis, qua ad Judicem accedunt vel consultandi, vel Judicem instruendi causâ.

Origo est ex jure gentium, quo dominiorum distinctiones, & omnes ferè contractus, eorumque obligationes cœperunt, l. 4. & 5. ff. de just. & jur. vel potius origo ejus deducenda à jure divino, aut ipso Deo in Paradiso, ubi primum nostrum parentem ad se tanquam in jus vocat, & ob transgressionem mandati sui accusat, exceptiones ejus adversum allatas audit, & postea eum justa sententia lata condemnat, Genes. 3. cap. Rosb. tit. 1. num. 32.

Definitio, Judicium est legitima rei controversa inter litigantes, apud Judicem tractatio & dijudicatio.

Causa efficiente in 1. Ecclesiasticum, quod coram Judice Ecclesiastico de causis ac rebus Ecclesiasticis peragitur. 2. Seculare, quod coram Judice Laico, de causis secularibus, & quidem inter personas seculares ventilatur, c. etsi. 4. X. de judic. & cum sit generale. 8. X. de for. compet.

Ordinarium, in quo solenni iudiciorum ordine plenariè servato in causarum cognitione proceditur: unde & plenarium dicitur; vel, in quo legitimus & usitatus procedendi modus, atque formula observatur.

Extraordinarium, quod summarè, sine legitima & solenni figura, sineque ullo strepitu de plano procedit: vel, in quo usitata iudiciorum solennium forma, non observatur, unde & summarium dicitur S. fin. Inst. de interd. Quod autem Justinianus in alleg. 6. ait: Omnia iudicia hodiè esse extraordinaria, id respectu formularum solennium, quæ tempore Constantini Imp. sublatae sunt, accipiendum est, l. juris. 2. Cod. de formul. & impet. act. sublat. vide Pac. epit. Inst. disp. 17. tit. 2. p. m. 265.

1. In Petitorium, in quo principaliter de proprietate, seu Domino vel quasi alicujus rei agitur; Puta, quando rei vindicatio vel similis quadam actio in iudicium deducitur.

2. In Possessorium, in quo Adipiscenda possessionis, quando quis vult acquirere de nudâ & solâ possessione disceptatur, estq; triplex l. Retinenda, quod redditur inter eos, qui invicem de possessione contendunt, uter possidere debeat, ut sunt uti possidetis & utrubi, §. 4. Inst. de interd.

3. In Reale, quo rem nostrâ, jure Domini, vel qd. petim? Recuperanda, quo possessionem, à qua vi ejecti sumus, nobis restitui petimus, ut est unde vi, §. 6. Inst. d. t.

4. In Personale, quod ex obligatione aliqua ad dandum vel faciendum aliquid competit & exercetur, S. omnium. 1. Inst. de act. ibique Zasius.

5. In Universale, quando universum corpus, multorum diversorum jurium petitur; Cujusmodi est simplex petitio hereditatis, & possessoria hæred. petitio.

6. In Generale, in quo de uno jure, multas species continente, agitur, prout est actio negotiorum gestorum, tutelæ, & pro socio, l. pro socio, 38. ff. pro socio.

7. In Singulare seu particulare, in quo res singularis, ex singulari contractu, petitur; prout est actio ex emto, deposito, in rem & similes.

2. Criminale. Et hoc est l. Publicum, quò certâ lege constitutâ, publicâ crimina, pœnis legitimis & certis vindicantur; Idque rursus vel Capitale, quando pœna capitalis, puta, mors naturalis, vel civilis imponenda venit. Non capitale, quando pœna aut est

Privatum, quo crimina seu delicta privata vindicantur, ut sunt furtum, rapina injuria, damnum, l. fin. ff. de privat. delict.

Definitio Judex est, qui rem controversiam cognoscit, & suâ sententia dirimit, Excell. Dn. Strauch. Dissert. 21. aph. 4.

Copetentia, quæ inter litigantes æstimatur ex persona rei, l. 3. c. ubi in re act.

Officium, quod consistit in tribus partibus iudicii, in Cognitio, ne in quâ attendat ad Processum; in quo diligenter præcaveat & curet, ut omnia ritè, ordine & solenni iudiciorum formâ, causa etiâ cognita, juxta rei qualitatem, causarum & circumstantiarum procedant, Rosb. t. 4. n. 22.

Definitio, ne & pronuntiati. Merita cause, in quibus advertat, 1. Quid sit narratû, verè an falso, ubi hanc regulam observet, Rosb. d. t. n. 25. & 27. 2. Quid juris, de merito causa proponere, ubi hanc regulam observet, ut sententiam libello conformè ferat, l. 18. ff. Com. divid.

Executione, in qua ordinem juris rectè observet, neque modum excedat, l. 15. §. 1. ff. de re judicat. Rosbach, d. t. num. 46. & seq.

Processus iudicialis est ordo legitimus tractandorum iudiciorum: Et dividitur in partem

1. Communem, quæ tractat de iudicio, cujus

Divisio est à

Forma in

Finè in

1. Civile, idque

1. In

2. In

3. In

2. Criminale. Et hoc est l.

Partes sunt

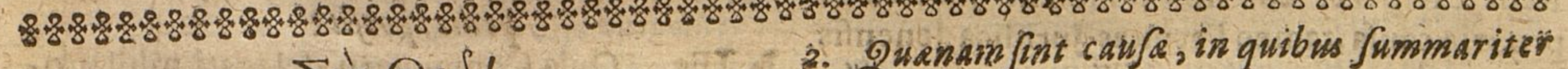
1. Personæ, quæ vel

1. Judicantes, a quæ vel

1. Principales, ut Judex, Cuius

Prohibi

2. Propriam, quæ in ipso Processu conficitur, Tab. 4. & seqq.	c	d	e	Prohibitio, quando judicandi munerem fungi prohibetur, vel —	1. Naturâ, ut mutus, surdus, furiosus, impubes, morbo fontico laborans. 2. Lege, ut (1) minor 18. annis; major autem 18. annis esse potest, sed non cogitur, si infra 20. annos. (2) Juris & rerum profusus imperitus, Nisi habeat Assessores. (3) Senatu motus; nisi restitutus sit <i>ICtiff. Dn. Strauch, d. Dissert. 21. apb. 4.</i> 3. Moribus, ut Servus, Fœmina. Quæ tamen hodiè hæreditariâ jurisdictione fungi & judicare potest, <i>Rosbach. l.c.</i>	1. Ex commissione ordinarii Judicis, ut <i>Delegatus</i> , vulgò <i>Cõmissarij</i> ; cui ex commissione superioris Jurisdictionis & causæ cognitio delegata est, isq; nihil proprii habet, sed vires delegantis sustinet; unde nec aliû subdelegare potest, nisi à summo principe delegat ^o sit. <i>Arbiter</i> vel <i>Cõpromissarij</i> , in quem <i>Cõpromitti</i> solet, sub stipulatione certæ pœnæ, quâ pars à laudo recedens, parti adversæ præstare tenetur. 2. Voluntate & electione partiû, ut —
				Finis est Justitiæ administratio, <i>Rosb. tit. 1. n. 59.</i>	b	a
				2. Accessoria, quæ ad Judicem accedunt vel —	Consultandi causâ; ut Assessores, qui & Consiliarii vocantur. <i>Judicii instruendi causâ</i> , ut —	
				2. Litigantes	2. <i>Questio</i> , quæ est res controversa, quæ in iudicium deducitur —	Tab. seq.

ΣΥΝ ΘΕΩ!

1. An hominibus Christianis Jus suum prosequi judicialiter liceat?

Aff. Quia ejusmodi judicia non tantum licita sunt inter Christianos, sed etiam necessaria. *Exod. 18. vers. 13. & seqq. 1. Reg. 3. vers. 16. & seqq. l. extat. 13. ff. quod met. caus. l. non est. 176. ff. de R. I. quod etiam approbat Divus Lutherus in Apost. Domest. in exposit. Evang. 23. Domin. Trinit. ibi: Wer sein Recht durch ordentliche Mittel und Wege erhalten kan/der thut daran nicht unrecht / denn Gericht und Recht sind von Gott selbst geordnet / daß man es suchen und brauchen soll; Wo man aber das Recht nicht erheben kan/soll man nicht ungedultig seyn/noch viel klagen/sondern soll gedulden/daß man solch Unrecht von Gott wohl verdienet hat. Et ad hæc ultima verba fortè pertinet, quod tradit idem Luth. in eadem Apost. Dom. 22. Trinit. ubi dicit: Non semper jus suum prosequendum, sed illud remittendum, quemadmodum in eo Evangelio paterfam. ministro suo remittit debitum. vid. *VVisenbach. ad Pand. Disp. 16. th. 3. Treutl. Disp. 12. vol. 1. th. 7. lit. A.**

2. Quanam sint causæ, in quibus summariter procedendum?

R Esp. Causæ alimentorum, executionum sententiarum, operis novi nunciatio, causa inquisitionis, matrimonialis, decimarum, tributorum, pauperum & miserabilium personarum, salariorum &c. de quibus vid. *Giphan. de Ord. judic. tract. 1. cap. 6. Zanger. de Except. part. 1. cap. 1. num. 17. Rosbach. in Process. Judic. tit. 21. art. 1. n. 10. & seqq.*

3. An in causis summaris testibus injuratis sit fides habenda?

R Esp. Cum Bald. & Ang. in l. milites. 15. C. d. testam. mil. examē vitari ex defectu juramenti: quia juramentum est de forma probationis per testes faciendæ. *l. i. jurandi. 9. Cod. test. Zang. de Except. p. 1. cap. 2. num. 10. add. Magnif. Dn. Carpzov. de Process. Judic. tit. 1. art. 1. n. 40. & seqq.*

4. An Judicium petitorium cum possessorio cumulari possit?

R Esp. Possit, *l. cum fundum. 18. §. ult. ff. de vi & vi arm. l. heredes. 25. §. de pluribus. 3. ff. famil. erisc. modò quis onus probandi in se suscipere velit.*

B 2 juxta

juxta Gloss. in l. incerti. Cod. de interd. in verbo, questione in. & ibi. Cynus num. 7. Gail. 1. Obs. 63. num. 2. Gilken. ad l. edita. 3. num. 178. Cod. de edendo. VVurms. tit. 46. Obser. 6. per tot. Hartman. tit. 45. Obs. 5. Menoch. Remed. 3. retinend. poss. num. 533. Quod tamen tantum de interd. ad ipse cenda & recuperanda possessionis intelligendum est: nequaquam vero de interd. retinenda possessionis, quod petitorio plane adversatur, Bartol. in l. 1. in pr. & §. interd. ff. uti possid. Costal. in l. §. de vi. 37. ff. de jud. Cyn. in l. 13. n. 5. Cod. de R. V.

5. An Actor si inceperit à petitorio & in eo causa finita sit, ad possessorium recurrere possit?

Resp. Quamvis in optione Actoris sit, utrum à Judicio petitorio, vel possessorio velit incipere; tamen si incipiat à petitorio, lata super eo sententia, non potest ad possessorium recurrere; quia tunc Judex functus est officio suo: cum proprietas trahat ad se causam possessionis, C. cum dilectus. 6. X. de caus. poss. & propriet. Secus si incipiat à possessorio, quia tunc saluum habet petitorium: Cum nihil commune habeat proprietas cum possessione, l. naturaliter. 12. §. 1. 52. ff. de Acquir. vel amit. poss. Hartman. tit. 45. Obs. 3. Gail. 1. Obs. 35. num. 11. vid. Gilken. ad l. edita. 3. num. 182. & seqq. Cod. de edend.

6. An quis in causa propria Judex esse possit?

Neg. per l. un. C. ne quis in sua caus. l. 1. ff. quod legat. & quod jurisdictioni. 10. de jurisd. Pro- cessum tamen exercere potest coram suo tribunali is, qui habet Imperium etiam in propria causa. Se Anno 1556. M. Febr. Judicium der Thum- Probstey zu Zeitz instituit actionem per Procuratorem des Gerichts in propria causa, & quamvis Reus exciperet eos non posse esse Judices in propria causa, tamen Facultas Juridica Jenensis pronuntiavit, eum teneri illic procedere, Modest. Pistor. part. 1. cap. 7. num. 5.

7. Quotplex est officium Judicis?

Resp. Duplex, Nobile & Mercenarium. Nobile dicitur, quod per se stat in persona Magistratus seu Judicis, sive expediat hoc suo motu, sive ad partis postulationem, sine tamen actione & strepitu Judicii, Bart. in l. 1. num. 12. ff. de Jurisd. C. fin. X. de offic. Judic. ubi hoc officium dicitur pro actione (i. e. ubi deest actio) proponi. Mercenarium vero appellatur, quod per se non stat, sed deservit actioni propositæ, sicut Mercenarius Domino. Proposita igitur in Judicio actione, & cæpto Judicio, quicquid Judex præcipit, prohibet, permittit, interloquitur, ista omnia fieri dicuntur Mercenario Judicis officio, l. adiles. 25. §. item sciendum. 8. ff. de adilit. edict. Magnif. Dn. Vagepaur. p. m. ad tit. X. de offic. Judic. num. 4. & 11. Modest. Pistor. de Proc. Judic. part. 1. cap. 10. n. 16. & 18. Schneid. ad §. praterea. §. 1. n. 4. & 5. Inst. de act.

8. An Judicium à citatione, an verò à litis contestatione incipiat?

Resp. A litis contestatione: quia libellus post judicium acceptum mutari nequit, l. edita. 3. Cod. de edend. (2) quòd Judex recusari nequeat, l. apertissimi. Cod. de Judic. add. Gilken. ad l. un. num. 48. Cod. de litis contest. Et hoc procedit, si Judicium propriè ac strictè capiatur; secus si largo modo, tunc à citatione inceptum dicitur judicium. Alciat. in rubr. Cod. de in jus voc. auth. qui semel. ibi- que Gloss. in verb. non sit. Cod. quomodo & quand. jud. l. 1. & ibi Gloss. verb. judicio cæpto. Cod. de Jud. Modest. Pistor. de Process. Jud. part. 1. cap. 5. num. 14.

9. An Judex secundum acta & probata judicare debeat?

Aff. per l. foror. 8. Cod. de collat. quam sententiam tenent & sequuntur, Gail. 1. Observ. 26. num. 14. Modest. Pistor. p. 1. c. 9. n. 26. Rosb. tit. 1. num. 52. & tit. 35. n. 28. Zoef. ad ff. de Judic. n. 48. & seqq. Card. Luogo de Jus. & Jur. Disp. 37. Sect. 4.

10. An Judex, ut suspectus recusari possit?

Resp. Judicem delegatum, ut suspectum justè recusari posse, etiam à supremo Principe delegatus sit, per l. apertissimi. 16. & ibi Dd. Cod. de Judic. Verum ordinarium Judicem de jure Civili regulariter non posse, ad eum effectum, ut tanquam suspectus removeatur, sed si aliqua suspitionis causa subsit, adjunctum ei dandum esse, Nov. 86. C. si verò. 2. junct. auth. si verò. C. de Jud. Gail. 1. Obs. 33. num. 1. De Jure tamen Canonico non modò delegatus, sed etiam ordinarius recusari potest, c. suspitionis. 39. X. de offic. & potest. Jud. deleg. Gail. d. l.

11. An pluribus commissariis datis, coram uno vel alio reliquis absentibus causa expediri possit?

Neg. Quia Commissarii delegati nihil proprium habent, sed mandatum commissionis præcisè observare debent, ne fines Jurisdictionis delegatæ excedant. Si ergò non uni duntaxat, sed pluribus personis commissio fuerit injuncta, hi omnes simul tractationem negotii suscipere debent, idque si non fecerint, mandatum commissionis transgressi videntur: Nisi commissio conjunctim & separatim, samt und sonders iis fuerit demandata: tunc enim Commissarium absentem vices suas aliis demandare posse testatur, Magnif. Dn. Carpzov. in Process. Judic. tit. 2. art. 3. n. 24. & seqq. Non obstat, quòd Commissarii delegati, alios subdelegare nequeant. Rosb. in pr. civ. tit. num. 53. & seqq. junct. n. 23. & seqq. Menoch. lib. 1. A. f. Q. 37. n. 1. v. 2. Gail. 1. Obs. 47. n. 7. Quia illud restringi debet ad personas alias, quibus à superiore nihil potestatis concessum est. Carpz. d. l. n. 29.

12. De Formulis Compromissi vid. Volckman. Notariat. Kunst p. 2. c. 45. fol. m. 226. & seqq. & Terwin. Process. Judic. cap. 1. n. 42. p. 12.

TABU-

TABULA II.

Exposito Judicio, Personarumque judicantium tam principalium, quam accessori-
arum officio, restat, ut de litigantium personis dispiciamus.

Principales, ut	Actor, cujus	Definitio, Actor est, qui alteri in judicio controversiam movet. J. Criff. Dn. Strauch. d. Diff. 21. aph. 11. <i>(Naturâ, ut Infans, pupillus, furiosus, mente captus, mutus & surdus simul, tot. t. ff. de postul. & tot. tit. Cod. qui legit. pers. stand. in jud. hab. Lege Minor l. in rebus. 2. C. d. r. Prodigus. Servus l. servus. 6. C. de judic. exceptis quibusdam casibus, l. vix certis. 53. ff. de judic. quod tamen de hodiernis servis exaudiendum non est. Monachi c. placuit. 53. caus. 2. q. 7. Nisi cum licentia Abbatis, & Monasterii utilitas exposcat. c. Monachi. 35. caus. 16. q. 1. Libertus contra patronum. l. quisque 4. §. 1. ff. de in jus voc. l. venia. 2. Cod. eod. Filius contra patrem, excepto peculio castrensi, vel quasi, & aliis nonnullis casibus, l. lis nulla. 4. ff. de judic. l. miles. 4. §. lis ff. de castr. pec. vid. Excell. Dn. Strauch. Diff. 21. aph. 12.</i>				
		Prohibitio, quatenus agere prohibetur vel				
Principales, ut	Officium ut,	1. Priquam ad agenda procedat, debitorè amicè admoneat. l. quidam. 13. ff. de S. P. V. l. Aemilius. 38. ff. de minorib. C. novit. 13. X de judic.				
		2. Diligenter factum ipsum consideret, ac secum deliberet, num Judicium ingredi expediat; deque jure suo & fundamento intentionis certus sit. l. in alterius. 42. vers. nam plane. ff. de R. I.				
Principales, ut	Rem, cujus	3. Forum Rei sequatur, reumque in suo proprio foro, quod vel ratione domicilii, contractus, delicti aut rei sitæ, causæ continentia &c. sortitur, conveniat. l. 2. l. 5. C. de Jurisdic. omn. Judic.				
		Definitio, Rem est, qui in judicio convenitur, l. 3. ff. de probat. Germanicè Beschlagter; in Criminalibus dicitur peitlich Beschlagter/it. Angeflagter.				
Principales, ut	Officium ut,	Exceptio, regulariter quidem conveniri, rei que constitui possunt omnes, qui non excipiuntur vel Naturâ, vel lege, vel Canone; Hoc enim in casu par ferè cum Actore conditio Rei est.				
		1. Acceptâ copiâ libelli, accuratè secû deliberet, utrû cedere, aut contendere velit. 2. Si re benè deliberatâ, litigandum sibi esse constituit, exceptiones omnes sive dilatorias, sive declinatorias suo tempore legitimè proferat, litemq; contestetur. 3. Satisdet, de alio jure reorû, deque ejus contumaciâ non comparentis infra Tab. 5. & 7.				
Principales, ut	Interveniendo, quæ ratione sui interesse, se interponunt, vel	Voluntariè & sponte sua, & propriè intervenientes dicuntur; idque duobus modis fieri solet, vel principaliter vel accessoriè; Principaliter, cum intervenientem jus & interesse omniùm maximè concernit, pro quo, ad impediendum ac removendum agentem, vel defendentem intervenit, l. si pro lusorio. 14. ff. de appellat. Accessoriè, cum interveniente jus & interesse consequenter venit, pro quo unâ cum principali agente, vel defendente causæ affistit. Dd. in l. sape. 63. ff. de re judicat. Schulken Synops. Judic. 1b. 23.				
		Coactè & invito, quando nimirum ad alterius litigantis petitionem in judicio ad id vocatæ interveniunt, quibus cum lis ita denunciatur, denunciata dicuntur, pars quæ perit, denunciatus. vid. Tab. 7.				
Principales, ut	Advocatus, cujus	Definitio, Advocati sunt causarum patroni, litigantes consiliis suis juvando & merita controversiæ pandendo.				
		Prohibitio, Nam postulare prohibentur alii aliis, ut				
Principales, ut	Privatâ, ut	Constitutio fit vel per				
		<table border="0"> <tr> <td> <i>(Litigatores & Clientes, ut scil. Advocati eorum nomine postulent, causas tractent & agant, cõsilia præbeant, honores, famâ, bona, fortunasque ipsorum tueantur, & ab injuria aliorum defendant, l. 4. C. de Advoc. div. Jud.</i> </td> <td> <i>(Simpliciter tam pro se, quàm pro aliis, ut</i> </td> <td> <i>(Minores 17. annis. Pœminæ. Mutus & surdus. l. 1. §. 2. & 5. ff. de postul. Insigni turpitudine notatus, d. l. §. 6. &c.</i> </td> </tr> <tr> <td> <i>(Pro certis personis, d. l. §. 8. Contra certas personas, l. 10. §. 1. ff. de postul. vid. Rosb. Proc. Jud. tit. 18. n. 3. & seqq. Excell. Dn. Strauch. Dissert. 23. aph. 19.</i> </td> <td> </td> <td> </td> </tr> </table>	<i>(Litigatores & Clientes, ut scil. Advocati eorum nomine postulent, causas tractent & agant, cõsilia præbeant, honores, famâ, bona, fortunasque ipsorum tueantur, & ab injuria aliorum defendant, l. 4. C. de Advoc. div. Jud.</i>	<i>(Simpliciter tam pro se, quàm pro aliis, ut</i>	<i>(Minores 17. annis. Pœminæ. Mutus & surdus. l. 1. §. 2. & 5. ff. de postul. Insigni turpitudine notatus, d. l. §. 6. &c.</i>	<i>(Pro certis personis, d. l. §. 8. Contra certas personas, l. 10. §. 1. ff. de postul. vid. Rosb. Proc. Jud. tit. 18. n. 3. & seqq. Excell. Dn. Strauch. Dissert. 23. aph. 19.</i>
<i>(Litigatores & Clientes, ut scil. Advocati eorum nomine postulent, causas tractent & agant, cõsilia præbeant, honores, famâ, bona, fortunasque ipsorum tueantur, & ab injuria aliorum defendant, l. 4. C. de Advoc. div. Jud.</i>	<i>(Simpliciter tam pro se, quàm pro aliis, ut</i>	<i>(Minores 17. annis. Pœminæ. Mutus & surdus. l. 1. §. 2. & 5. ff. de postul. Insigni turpitudine notatus, d. l. §. 6. &c.</i>				
<i>(Pro certis personis, d. l. §. 8. Contra certas personas, l. 10. §. 1. ff. de postul. vid. Rosb. Proc. Jud. tit. 18. n. 3. & seqq. Excell. Dn. Strauch. Dissert. 23. aph. 19.</i>						
Principales, ut	Privatâ, ut	<i>Judicem, qui jurisdictioni præest, seu Ordinarius Magistratus petentibus litigatoribus Advocatos ad esse curat, ne causa ipsorum indefensa & deserta relinquatur, Rosb. tit. num. 10.</i>				

a	b	c	d	e	
<i>Accessorie, quæ ad litigantes accedunt vel Patrocinando, quæ res aliorum persequuntur & administrant vel autoritate Publicæ. Tab. seq.</i>					1. Justam & jure fundatam duntaxat causam defendendam suscipiat. 2. Cognitâ demùm causâ primò omnium, ante relam judicii amicabilem compositionem vel transactionem inter litigaturos tentet. & ut de Jure suo potiùs aliquid remittant, quàm infinita litis incommoda subeant. clientes seriò adhortetur. 3. Clientulorum suorum jura breviter & nervosè proponat; neque in convitiandi licentiam & maledicendi temeritatem prorumpat; sed tam in loquendo, quàm scribendo moderatè & modestè in judicio se gerat. <i>Schultz. Synop. Jud. th. 24. Rosb. d. r. n. 19.</i>
					<i>Officium, ut</i>
<i>Procurator, cujus</i>					<i>Definitio.</i> Procurator est, qui alienam litem mandato domini in judicio persequitur. <i>l. 1. ff. de Proc. & Defens. à parte rei si accesserit, Defensor propriè dicitur. l. 33. §. ult. ff. d. r.</i>
					<i>Divisio, a. lius est 1.</i>
<i>Publicæ. Tab. seq.</i>					<i>Judicialis,</i> qui in judicio constituitur, & est vel in <i>Utilitatem Domini,</i> qui & aliena negotia, & in alienam utilitatem curat. <i>Rem suam,</i> qui alienum quidem negotium, at in commodum proprium mandato Domini gerit. <i>Rosb. Proc. Jud. tit. 19. n. 4. Magnif. Dn. Struv. Exercit. 7. thes. 26.</i>
					<i>Extrajudicialis,</i> qui extra judiciû negotia aliena administrat.
<i>Procurator, cujus</i>					2. <i>Universalis vel generalis,</i> cui liberrima de rebus, instar Domini, cujus rem semper b. f. gerere debet. disponendi facultas datur. <i>Specialis,</i> qui certæ alicuius rei, vel litis negotiive mandatum habet.
					<i>Prohibitio.</i> Prohibentur enim minores, servus, excommunicatus, mutus & surdus, universitas, civitas, fiscus ob potentiam & terrorem. <i>Rosb. d. r. num. 7. & seq.</i>
<i>Procurator, cujus</i>					<i>Constitutio fit per Domini mandatum,</i> quod vel <i>Expressum,</i> hoc rursus <i>Generale.</i> vel <i>Tacitum</i> vid. <i>Roding. Speciale.</i> <i>in Pand. Cam. lib. 3. tit. 29. §. 6.</i>
					<i>Effectus procurationis suscepta est,</i> quòd Procurator post litem contestatam Dominus litis fiat, <i>l. 23. l. 84. C. de Procur. & ob id in eum sententia fieri debet, l. 1. C. de sent. & interlocut. omn. jud.</i>

1. Quis inter duos simul ad Judicium provocantes pro Actore vel Reo habendus sit?

Resp. Hoc casu, quando duo simul ad Judicium provocant, offerantq; libellum, ita ut de priore provocante constare non possit, sorte rem dirimendam & Actorem constituendum. per text. in l. sed cum ambo. 14. ff. de Judiciis. In foro autem Saxonico hoc Judicis arbitrio relictum censetur, utri ex illis deferre & gratificari velit, per text. in lib. 1. Landrecht. art. 61. vers. Klagen sie auch zu gleich / Es stehet bey dem Richter / welchen er zu erst hören will : Es sey dann / daß ihr einer die erste Klage bezeugen möge. Magnif. Dn. Carpzov. de Process. Judic. tit. 4. art. 1. num. 44. 45. 46. 47. & 48.

2. Quid Juris si Actor actionem in Judicio propositam persequi nolit?

Hoc casu Actor tribus edictis Judiciariis citatur, quib⁹ neglectis, si non venerit, adhuc annus ei indulgetur, quo elapso si intentionem suâ persecutus non fuerit, Judex absente eo, partis comparentis allegationes examinare, & legitimam sententiam ferre poterit; Sed si intra annum venerit absens, non auditur, nisi refutis omnibus expensis, quibus præstitis, si iterum se ab-

sentet, ab omni cadat actione. arch. qui semel. post. l. 8. Cod. Quomodo & quando Jud. sent. prof. deb. add. Mod. Pistor. de Process. Jud. part. 1. cap. 43. n. 12.

3. Actori quando & quatenus magis quàm Reo favendum?

Resp. Quamvis utriusque & Actoris & Rei parilis sit conditio, tamè in principio litis, quoad ejus ordinationem, Actori magis, quàm Reo favendum, arg. l. de die. 8. ubi Bart. in pr. & Jason. num. 2. ff. qui satisd. cog. l. si quis intentione. 66. ff. de Judic. & scitè dicit, Angel. Consil. 250. num. 1. Actori in exordio litis favori, ut in dubio admittatur; in medio pariter utrique tam Actori, quàm Reo, ut veritas indagetur; in fine Reo, ut in dubio absolvatur. Quod exemplis declarat. Azo in sum. Pandect. tit. de rob. dub. vers. illud autem constat. Et probat hoc etiam Gail. 1. Obs. 22. num. 4. Obs. 31. n. 12. Cui add. Magnif. Dn. Carpzov. de Process. Jud. tit. 4. art. 1. num. 23. & seq.

4. An Actor Judicem de Rei domicilio informare debeat?

Aff. Magnif. Dn. Carpzov. de Proc. tit. 3. art. 1. num. 10. Actori Judicem imploranti incumbere de Rei domicilio ipsum reddere certiore.

5. An

5. An sola inhabitatio domus alicujus probet
domicilium?

Neg. Matth. Coler. in Process. Execut. part. 2. cap. 1. num. 35. & seq. domicilium probari posse per solam domus conductæ inhabitationem; puta si quis in civitate aliqua focum & ignem, Feuer und Rauch / habeat, l. libertus. 17. §. sola ratio. 5. & §. sola domus. 13. l. 26. §. 2. ff. ad municipal. Sed ex animo & voluntate alicubi domicilium habendi, l. nullus. 4. Cod. de divers. off. & apparit. Jud. l. postliminii. 5. ff. de capt. & postlim. revers. Zanger. de Except. part. 2. cap. 1. n. 6. idque probat. Menoch. lib. 2. de Arbitr. Judic. quæst. cent. 1. cas. 86. num. 2. & 13. & Mag. nis. Dn. Carpzov. in Proc. Judic. tit. 3. art. 1. n. 20. & 21. quibus add. Excellentis. Dn. Struv. Exercit. Pandect. 9. th. 21.

6. Quomodo procedendum in causa, si Reus peremptorie citatus non compareat?

Resp. Si Reus tribus edictis, aut uno peremptorio citatus fuerit, nec tamen compareat, possessione in petitorum transferri, vel si de causa liquet, definitive pronunciari posse, l. consentaneus. 8. Cod. quomodo. & quando. Jud. sent. Imò & post edictum peremptorium, si dies ejus supervenerit, absens citari debet, & si responderit, si ve non, agatur causa, & pronunciabitur; non solum secundum presentem, sed interdum vel absens, si bonam causam habuerit, vincet, per text. expr. in l. & post edictum. 73. ff. de Judic.

7. An Reus, nondum fundatâ intentione Actoris, onus probandi suscipere possit?

Resp. Quamvis regulariter onus probandi incumbat Actori, potest tamen Reus, si velit, etiam nondum factâ intentione Actoris onus probandi suscipere, l. circa. 14. ff. de probat. & ibi Gloss. & Bald. qui dicunt, hoc procedere in quacunque causa. Cyn. in l. Actor. 23. Cod. de probat. Et siquidem Reus hoc casu non probaverit plenè, tamen non succumbit, sed Actor admittitur ad probationem actionis suæ, quo nihil probante Reus adhuc absolvitur, d. l. circa. ibique Gloss. Bart. & Bald. idem tenet. Cynus in d. l. Actor. in fin. & ibi Salicet. Modest. Pistor. de Proc. Jud. pag. 1. cap. 43. num. 25. & seqq. Schneid. ad §. omnium. 1. n. 67. & seqq. Instit. de Actio. onib. Magon. Decis. Florent. 81. n. 2.

8. An Reus suscipiens onus probandi, si non probet, perdat beneficium l. qui accusare.
4. Cod. edendo?

Resp. Non perdere beneficium d. l. testatur Dec. in Cons. 517. num. 7. & Cassan. Cons. 8. num. 1. quibus add. Magon. decisio. Florent. 81. num. 1.

9. An Advocati ad præstandum patrocinium Clienti per Judicem compelli possint?

Aff. per l. 1. §. ait. Prætor. 4. ff. de postulando. l. providendum. 7. vers. si quis. Cod. eod. Et possunt compelli sub pœna privationis officii; Nisi legitimas excusationis causas habeant, d. l. providendum. 7. ibique Bald. vid. Magenhorst. ad Ordinat. Cam. p. 1. tit. 19. p. m. 41. Caroc. Decisio. 123. num. 14. & Gail. 1. Observ. 43. num. 3.

10. Advocati & Procuratores clientis sui secreta pendentes, quomodo teneantur?

Resp. Advocatos & Procuratores, qui secreta clientis sui detexerunt, atque revelarunt adversario, teneri erga ipsum clientem ad omne ejus damnum & interesse, ac etiam pœnæ prævaricationis falsi, juxta Bart. in l. 1. ff. de prævaricat. Angel. Aret. in tract. maleficiorum, in verbo, falsario. n. 49. quibus add. Menoch. de arbitr. Judic. quæst. lib. 2. cent. 6. cas. 537. num. 25. & Bertazzol. lib. 2. Consultat. decisio. consil. 252. num. 1.

11. An Procurator de quota litis pacisci possit?

Resp. Quamvis regulariter Advocatus vel Procurator de quota litis pacisci non possit, per l. si qui. 3. & l. quisquis. 6. §. præterea nullum. 2. Cod. de postuland. adeò ut Procurator, qui talia gerit, privari possit officio, secund. Bertazzol. lib. 1. consil. 91. num. 38. Tamen ratione palmarii, id est, victoriæ, pactum vel stipulatio valet, l. 1. §. si cui. 12. ff. de variis & extraord. cognit. atque eo nomine vel certi conditio, vel ex stipulatu actio, aut officium Judicis competit, l. un. ubi Gloss. in verbo, constrinxerint, Cod. de suffrag. Gail. 1. Obs. 44. num. 1. & 2.

12. An Substitutus à Procuratore post litem contestatam fiat litis dominus?

Neg. Quia ejusmodi Procurator litem non est contestatus, & proinde non contraxit: huc pertinet l. 20. C. de postuland. quæ dum dicit nihil interesse, post, an ante litem contestationem substituatur, non vult etiam post, substitutum fieri dominum, sed tantum non interesse quoad cautionem de rato præstandam, Perez. ad tit. Cod. de postul. num. 6.

13. An sententia in Dominum vel Procuratorem sit ferenda?

Resp. De Jure communi in Procuratorem necessario sententia ferenda est, l. 1. C. de sent. & interloc. omn. Jud. quia per litem contestationem Procurator efficitur litis & causæ Dominus. Secundum de Jure Canonico & Camerali: Ubi omnes sententiæ in personam Domini eo accipiuntur; quamvis causæ per Procuratorem agitentur. Gail. 1. Observ. 111. VVurms. t. 32. Obs. 7.

TABULA

TABULA III.

Haectenus de prima parte Judicii, nimirum de judicantium & litigantium personis, tam principalibus, quam accessoriis, & iis, quæ res aliorum persequuntur & administrant autoritate privata: Jam de iis, quæ autoritate publicâ; Et de secunda parte judicii, nempe de questione, seu re controversâ, quæ in Judicium aeducitur?

Agitur in hac Tabula 1. De personis, quæ autoritate Publicâ res aliorum administrant: quales sunt	Syndicus, cujus	<p><i>Definitio</i>, Syndicus est Procurator, qui communi universitatis mandato causas ejusdem in Judicio administrat. <i>l. 1. §. 1. l. 6. §. 3. ff. quod cujuscunque Univers. nom. Dicitur is & Actor Universitatis, l. 2. ff. d. r. l. 74. ff. de Proc. licet aliàs specialiter dicatur actor is, qui à tutore vel Syndico datur, l. 11. Cod. de Proc. Magnif. Dn. Struv. in Syntag. Jurispr. Exerc. 7. th. 40.</i></p> <p><i>Constitutio</i>, quæ fit ab Universitate, Civitate, vel Collegio, vel majore ejus parte, aut Magistratum ordine, vel quibus ordo, vel ipsa lex & consuetudo Universitatis colligendæ potestatem concedit, <i>Rosbach. de Proc. Jud. tit. 12. num. 9. Magnif. Dn. Struv. de Exerc. 7. th. 41.</i></p> <p><i>Electio</i>. Eliguntur in Syndicum regulariter omnes, qui non prohibentur. In summa: qui Procuratores esse prohibentur, nec Syndici esse possunt, <i>Rosb. d. t. num. 16. & seqq.</i></p> <p><i>Officium & potestas</i>, Syndicus in causa universitatis easdem, quas Procurator in negotio privato sustinet partes. Unde etiam circa Syndici potestatem distinguitur, an ejus mandatum sit generale simpliciter, an verò mandatum cum libera potestate, quod frequentius habere censetur. Priori casu non licet ipsi ea agere, quæ speciale desiderant mandatum: Posteriori verò casu ejusmodi actus potest expedire. <i>Dn. Struv. d. Exercit. 7. thes. 44.</i></p>
	Tutores & Curatores pupillorum & minorum. Qui horum nomine rectè in Judiciis versantur, Actiones instituunt & defensiones suscipiunt; sive testamentarii, sive legitimi, sive dativi sint. An, tequam autem admittuntur, tenentur—	<p>1. Probare per testamentum vel tutorium & curatorium se tales tutores vel curatores legitimè esse constitutos; aliàs acta per hujusmodi tutores, tanquam falsos Procuratores haud valent, per <i>l. qui neque 8. ff. de reb. eor. qui sub tit. Sed sententia ipso jure nulla erit, ac pupillo non præjudicabit, l. tutor, 4. ibi que Bart. num. 10. Cod. in quib. caus. in integr. restit. necess. non est. Myns. cent. 2. Obs. 37. Gail. 2. Obs. 107. num. 1. & 2. Carpzov. in Proc. Jud. tit. 5. art. 3. num. 1. & 2. quib. add. Ord. Proc. Jud. Elect. Saxon. tit. 7. in pr. vers. Inmassen denn/ ibi: Curatoria & Tutoria als bald mit dem ersten Satz einzugeben.</i></p> <p>2. Producere tutorium & curatorium sibi administrationem à Judice esse commissam, <i>l. ult. §. ille Cod. arbitr. tut. idque confirmatum est in Refor. Polit. zu Augsburg Anno 1548. Tit. Von den Pupillen und Minderjährigen Kindern Tutorn und Vormunden. 32. §. Daß auch ein jeglicher Vormund/er sey gleich in Testaments Weise verordnet/ oder durch das Recht oder Richter gegeben/ sich der Vormundschaft nicht unterziehen soll/ die Verwaltung sey ihm dann zuvor durch die Obrigkeit decernirer und befohlen. 2. Inventarium conficere & rem pupilli salvam fore satisfacere, l. tutor, qui repertorium. 7. ff. de administrat. 4. per. tut. l. tutores vel curatores. 24. Cod. eod. Myns. d. cent. 2. Obs. 37. in pr. Rosb. in Proc. Judic. tit. 15. num. 3. Vid. Polit. Ord. zu Franckfurth 1577. tit. 32. §. item das</i></p>
Curator bonorum, qui	<p><i>Describitur</i>, quod sit, qui bonis debitoris absentis ex consensu creditorum, vel officio Judicis datur & præficitur, ut ea administret, tueatur, distrahat & creditoribus inde satisfaciat, <i>Rosb. in Proc. Jud. tit. 15. num. 1. & ult.</i></p> <p><i>Debitoris absentis, fraudulenter latitantis, & in creditorum fraudè & perniciem solum vertentis.</i> Hic tamen distingvunt Dd. inter debitorem latitantè & absentem; ut primo casu bona absq; curatore vèdi possim: Altero verò curator bonis dandus sit, ex èplo curatoris furiosi & prodigi, <i>Rosb. d. l. Debitoris defuncti, jacentiq; hæreditati.</i></p>	

Constitui.

a b c
 {Privatâ creditorum voluntate
 & consensu, l. f. ff. de curat. bon.
 dand.
 Officio, seu autoritate Judicis.
 Constitui - }
 tur vel }
 Assumitur vel ex ipsis creditoribus consen-
 su cæterorum, vel aliunde, l. 2. l. debitor. 13.
 ff. de negot. gest.
 Conjuncta personæ; veluti parentes, liberi, fratres,
 agnati, cognati, affines, liberti; Hi omnes
 ipsa juris autoritate etiam sine mandato, pro
 se invicem agere & se defendere possunt, l. sed
 & hæc 35. l. non solum. 39. §. si de dote, & l. Pompo-
 nius. 40. §. in his autem personis, ff. de Procur. &
 Procuratorem constituere dummodò derato
 caveant; d. l. 39. §. 1. & d. l. 40. §. 2. & 4. ff. de
 Procurat. Et hoc procedit in omnibus trans-
 versalibus usque ad decimum gradum, quod
 tamen nonnulli ultra quartum gradum non
 extendunt; Secus in ascendentibus & descen-
 dentibus, ubi in infinitum locum habet, Ros-
 bach, tit. 14. num. 3.
 2. De questione, quæ est res controversa coram judice,
 ejus dirimendæ causâ, exposita. Et consistit vel in

Facto. Facti quæstio est, cum de facto, de quo
 fortè nondum liquet, quæritur, & lis est, l.
 eum quem. 79. §. 1. ff. de Judic. l. quatenus. 24.
 ff. de R. I. ubi Jctus Paulus inquit, quatenus
 alicujus interfit in facto non in jure confi-
 sit, & exemplum est in l. item Mævius. in fin.
 ff. de stat. hom. & in l. servius. 122. ff. de V. S. In
 hac quæstione quæritur, aut de ipso facto,
 vel si de eo constet, de ejus circumstantiis,
 puta si factum liquet, quis fecerit, quomo-
 do fecerit, quo loco, quo tempore, quo
 instrumento, quibus præsentibus &c. Rosb.
 tit. 1. num. 43.
 Jure, quæstio juris est, cum de jure quæritur,
 quodnam ex facto in præsentis casu debeat
 tur, vel cum quæritur, secundum LL. re-
 ctum & jure ne factum sit, fieri potuerit,
 vel non? & quid jura legesque ea de re sta-
 tuerint? Ut si constet Mævium occidisse
 Cajum, & quæritur, an jure occiderit, vel
 non, & quâ pœnâ afficiendus, Rosb. d. l. n. 50.
 vid. Menoch. lib. 1. de præsumt. quæst. 11. num. 5.
 & seqq.

1. An Syndicus semper ex universitate eligendus
 sit, an verò etiam extraneus eligi
 possit?

Resp. Olim quidem de hoc dubitabatur, pro-
 pterea, quod Syndicus ex universitate majori
 studio ac fide communitatis suæ causas agere præ-
 sumeretur, quàm extraneus quivis, per l. planè. 4.
 ibique Dd. ff. quod cujusque univers. nom. Verùm hodiè
 hoc decisum est, & admittitur quivis extraneus;
 quod etiam approbat Ordin. Process. Judic. Elect. Sa-
 xon. tit. 7. §. Da nun ein Mandat. vers. Son-
 sten aber auch ein Syndicus / wenn er gleich
 nicht aus der Gemeinde oder de Universitate ist /
 zugelassen werden. vid. Magnif. Dn. Carpz. in Proc.
 Judic. tit. 5. art. 4. num. 11. & seqq.

2. An Syndicus bona Civitatis & Civium
 obligare possit?

Resp. Syndicum, sufficiens mandatum haben-
 tem, universitatem & singulas personas & ci-
 vium bona in solidum obligare posse, Bart. Jason.
 & alii in l. civitas. 27. ff. de reb. cred. Gail. 2. Observ. 72.
 num. 13. Prædicta tamen tantùm procedunt in ci-
 vitate habente potestatem legis condendæ, ut
 sunt in Imperio Civitates Imperiales, non reco-
 gnoscetes alium superiorem, quàm Cæsarem,
 & tales Civitates jura Principis habent, & tantum
 possunt in sua Republica, quantum Imperator in
 Imperio, Bart. in d. l. civitas. num. 2. Non autem
 in Civitatibus Municipalibus, quæ superiorem
 recognoscunt, & potestatem legis condendæ non
 habent, sed loco privatorum sunt, l. eum, qui ve-
 ritigal. 16. ff. de verb. signif. & ibi Gloss. in verbo, habentur.

3. An Syndicus mutuam pecuniam accipiens pro-
 bare debeat, eam in utilitatem Civita-
 tis veram esse?

Resp. Aut Syndico specialiter concessum est, ut
 mutuam pecuniam acciperet nomine civita-
 tis, & tunc obligabitur Civitas, etiamsi non ap-
 pareat, pecuniam versam in ejus utilitatem, l.
 habebat. 13. ff. de Instit. act. Aut simpliciter ei admini-
 stratio civitatis concessa, & tunc non aliter obli-
 gabitur pro mutuo accepto, nisi probetur pecu-
 niam in utilitatem Civitatis versam esse, per l. 1. §.
 non autem. ff. de exerc. act. & l. civitas. 27. ff. de reb.
 cred. idque probat Jctissimus Dn. Strauch. in prælect.
 public. add. l. civitas. cui add. Gail. de Arrest. cap. 9.
 num. 6.

4. An in citanda Civitate Syndicum citare
 sufficiat?

Neg. Bart. in l. civitates. ff. quod cujusque univers.
 nom. sed citandos esse, qui præsent Civitatè
 seu Universitati, per Gloss. in l. non potest. ff. de re ju-
 dic. & l. municipibus. ff. de condit. & demonstrat.

5. An tutores testamentarii admittantur, pro-
 ducentes pro tutorio Copiam testamenti?

Aff. Gail. 2. Obs. 107. num. 5. sufficere, si testamen-
 tarii tutores dati sint, loco tutorii vel Cura-
 torii exhibere copiam collationatam testamenti,
 vel aliud legitimum documentum, ex quo Judi-
 ci constare possit, constituentem Actorem esse te-
 stamentarios, sola enim & nuda allegatio, quod
 videlicet testamentarii tutores sint, non sufficit,
 idque

idque probat Berlich. part. 1. concl. 16. num. 6. & seq. Dissentit Fibig. in proc. Judic. p. 1. c. 2. membr. 3. §. 6. Q. Carpz. in proc. tit. 5. n. 6. & seqq.

6. An pater tutor liberorum suorum naturalis, tutorio opus habeat?

NEg. Quia pater, five quoad bona adventitia, five castrensia, & five usumfructum in bonis adventitiis habeat, five non, l. ult. C. de curat. furiosor. l. ult. §. sin autem. Cod. de bon. qua liber. nomine liberorum in Judicio agendo vel defendendo admittitur absque ullo tutorio & confirmatione, quod non modò in Scabinatu Electorali, sed & in supremo Appellationum Judicio Dresdensi & Curiâ Provinciali Lipsiensi aliquoties observatum testatur Magnif. Dn. Carpzov. in Process. Judic. tit. 5. art. 3. num. 11. 12. & seqq.

7. An pupillo etiam impuberi, tutore adhuc destituto Curator ad certam litem dari possit?

Aff. Hoc Alexand. lib. 2. consil. 122. quem sequitur Magnif. Dn. Carpzov. lib. 5. Resp. Jur. 86. idque rationibus confirmat in Proc. Judic. tit. 5. art. 3. num. 33. & seqq. Nimirum si Curator ad litem constituatur pupillo impuberi causâ inter ipsum & tutorem existente; quid causæ esset, ut non idem obtineat incasu; quo pupillus tutorem nunquam habuit. Deinde si etiam Curator detur absenti, prodigo, furioso, aliisque qui rebus suis præesse nequeunt, l. sed & 2. l. 15. l. 16. & t. t. ff. de curat. furios. ad agendum etiam in Judicio & expedienda ea, quæ sunt consilii & animi, l. consilio & operâ. 7. in pr. & l. 9. ff. eod. non certè animadvertere possumus, cur diversum obtinere debeat in pupillo tutorem non habente, add. l. Curatorem. 25. ff. de tutor. & curat. dat. ab his &c.

8. Curator ad certam causam à quo Judice sit constituendus?

REsp. Curatorem ad certam litem ab eo constitui debere Judice, ad quem causæ illius vel negotii, quod in judicium deducitur, cognitio

pertinet, l. ult. §. sed si quis. 1. Cod. de administrat. tutor. ibique Bart. Berlich. p. 2. concl. 18. num. 3. Ratio diversitatis est, quod ejusmodi Curator principaliter rei vel causæ datus censetur, ut vel propterea actus dationis ab eo Judice expediri debeat, ad quem causæ illius cognitio pertinet, vid. Magnif. Dn. Carpzov. in Proc. Judic. tit. 5. art. 3. n. 43. & seqq.

9. An maritus pro uxore sine mandato agere possit?

REsp. Maritum in judicio nomine uxoris, absque speciali mandato dummodò de rato caveat, agere, litemque prosequi, & à sententia Judicis primæ instantiæ, ad superiorem appellare posse, l. maritus. 21. ibique Dd. Cod. de Procurat. vid. vot. & præjudic. Camer. tom. 1. Symph. p. 5. vot. 17. pr. Bart. Bald. & communiter Dd. ad d. l. maritus. Mynscent. 3. Obs. 53. n. 2.

10. An uxor pro marito absente agere & appellare possit?

NEg. per l. quia absente. 4. C. de Procurat. Ibi, nec obervit tibi, quòd uxor tua interfuit judicio, aut etiam acquievit sententiæ: Cum aliena negotia per mulieres non aliter agi possint, nisi in rem suam, & proprium lucrum mandata sint eis actiones. add. l. 53. ff. eod. Fallit tamen hoc, si pro libertate mariti agat, l. 3. ff. de liberali caus. Sic in Camera uxor pro liberando marito captivo, tanquam conjuncta persona admittitur, d. l. 3. quia carcer est species servitutis. l. 2. ff. de libero hom. exhib. l. Titio. 71. §. Titio. 2. ff. de condit. & demonstrat. Bart. in l. frater à fratre. num. 56. ff. de condit. indebit. Hartman. tit. 50. Obs. 4. num. 6. Gail. 1. Obs. 133. num. 8. & seqq.

11. An Amicus sine mandato pro amico agere possit?

REsp. Possit, dummodò cautionem de rato præster, Jason. & alii in l. exigendi. 12. Cod. de Procurat. Ratio communis est affectio, ex qua tacita voluntas absentis conjuncti arguitur, Rosbach. tit. 14. num. 14. Gail. 1. Obs. 133. num. 2.

TAB. IV.

TABULA IV.

Absoluta parte Processus communi; sequitur pars propria, qua circa ipsum Processum sive formam & ordinem procedendi in cognoscendis, decidendis que causis forensibus versatur.

Definitur, quod fit, quo juris ordine solenni servato controversia in Judiciis solenniter & ordinariè tractantur, c. quoniam contra. 11. X. de probat. hoc est, quando proceditur offerendo libellum, litem contestando solenni formâ, & reliqua peragendo, quæ ad substantiam Processus spectant.

Definitio. Supplicatio est summaria controversia recensitio cum petitione pro decernendis Procesibus, Fibig. de Proc. part. 1. cap. 2. membr. 3. §. 11. pag. 17. Frider. de Proc. p. 4.

Oblatio, quæ fit vel In Scriptis, durch das Ios bitten. Oratenus, durch das mündliche suppliciren.

1. Breviter, aptè & perspicuè, ita ut Judici de facti qualitate constare possit, conficiant supplicationes.

Exordium, quod honorificam Judicis compellationem, officium atq; titulum, partium litigantium nomina continet.

2. Communes observationum partes observent; nimirum Propositionem, quæ controversia summariam decisionem ex jure communi, vel aliqua Imperii Constitutione speciali, & interdum ex utroque paucis definit, & actionis, quam actor intendit, summam & quasi fundamentum ponit.

Narrationem, (Simplicis querelæ, facti, ex quo controversia nata est, circumstantias & qualitates.

Appellationum, querelam de gravamine quopiam, vel de legitima Processus ratione non observata, vel utroque conjunctim.

Conclusionem, quæ complectitur petitionem Processuum.

3. Vel eorum Advocati & Procuratores de Jure Camerali, & consuetudine in territorio Elect. Saxonie, noviter introductâ nomina sua subscribant, quod posterius tamen in foro Saxonico communi non observatur, vid. Frider. de Proc. Judic. pag. 8.

4. Humili reverentiâ Judicem accedant, & supplicationem insinuent, vel ipsi Judici, vel Assessoribus, aut Judicii Secretario.

1. Judex libellos supplices benignâ manu assumere, eorumque narrata diligenter ponderare debet; ne contra Imperii Constitutiones, vel jus commune Processum decernat, Fibig. d.l.n. 5.

2. Judex, supplicationum narratis niti, & partis periculo Processus de Jure Camerali decernere debet; quotiescunque Jurisdictio Camerae in dubium vocari potest, Gail. 1. Obs. 31. n. 1. & Obs. 119. n. 6. & 7. Sed hoc hodiè mutatum, quia supplicantes narratorum aliqualem probationem adferre tenentur, Rec. Imp. de Anno 1654. §. Alle Supplicanten. 73.

Definitio. Citatio est Rei ad Judicem judicii suscipiendi causa vocatio, Nobil. Dn. Strauch. Diss. 24. §. 1.

Publicam, quæ fit publicè vel per Edictum foribus Rei, templorum vel curiarum valvis affixum, Gail. 1. Obs. 57. n. 2

In faciem, quando Reus coram & in facie ad & intelligibili voce.

Proclama, quando præco, der Fronbothe/publicè citat per plateam, altrâ Campanam, tubam & vexilli erectionem, quæ tamen propriè hujus loci non est.

Ad domum, quando quis vivâ voce præconis ad domum, si vel contumacia absit, vel latiter, in judicium vocatur.

Dilatoria seu simplex, quæ citatum non prius reddit contumacem, quam tribus vicibus emissa sit: Et ejusmodi tres post legitimum decem dierum intervallum emissa vim peremptoriæ habent.

Peremptoria, quæ in se particulam peremptoriè, & tantum temporis, quantum aliàs tres Citationes dilatoriæ complectuntur, continet, Rosb. tit. 25. num. 1. & 2.

Pars propria consistit in ipso Processu. Qui vel

Ordinarius, &

Dividitur in tres actus, nimirum

Preparatorios, qui à principio usque ad litem contestationem exclusivè præcedunt. Horum decem sunt,

1. Supplicatio pro impetranda citatione. Cujus

Requisita, tum ex parte

Litigantium sunt, ut supplicantes

Indicanti-

um; nam

2. Citatio, cujus

Diviso

A Formis, in

Privatâ, quæ fit privatim in personam; est vel

1. Verbalis, quæ fit vel

Vivâ voce,

Rosb. tit. 22. & 23.

vel

Literis quæ rursus est vel

a	b	c	d	e	f
	Medios. Tab. 8.				2. <i>Reals</i> , quando reus certas ob causas per apparitores: vel ministros publicos apprehenditur & ad iudicium ducitur, quæ regulariter in criminalibus, quandoque verò etiam in civilibus locum habet, <i>Rosbach. tit. 26.</i>
				Ab Objecto in	1. <i>Generalem</i> , quæ fit ad omnes, quorum aliquo modo interest, id quod fit, quoties contradictor incertus est, <i>Gail. 1. Obs. 57. n. 6.</i> ut fieri solet in Procesibus liquidationum, <i>Magnif. Dn. Carpz. lib. 3. Resp. 23. n. 18. 19. & de Proc. tit. 7. art. 4. num. 30.</i> vel quoties is, qui ematurus est castrum evictionem timet, tunc enim is potest petere citationem omnium eorum, quorum interest, & jus aliquod in castro emendo prætendunt, cum comminatione perpetui silentii, <i>Gail. 1. Obs. 57. n. 9. Myns. cent. 4. Obs. 33. Giph. de Ord. Judic. tr. 1. c. 12. p. 92.</i>
					2. <i>Specialem</i> , quæ ad unum aliquem iudicii actum, puta exceptionem, probationem, publicationem attestationum, sententiam &c. dirigitur, <i>Wesemb. in Parat. de Judic. Cod. num. 5. lit. B. Gail. 1. Observ. 49. n. 7.</i>
	Posteriores. Tab. 11.			Intrinsæca	1. Nomen iudicis (Possit videre, an iudex competens sit, citantis, ut citatus nec ne? (procedere. Cognoscat citationem ex iussu iudicis
			Requista	funt, ut expri- matur	2. Nomen & cognomen eius, qui citatur, <i>Gail. 1. Obs. 48. n. 8.</i> 3. Nomen & cognomen actoris, <i>Gail. d. l.</i> 4. Citationis causa, quæ desumitur ex libello supplicis citantis: Et de stylo novissimo libellus summarius supplicationi pro citatione vel est adjungendus, vel si libellare non est volupe in supplicatione oblatio facienda, quod narrata citationis loco libelli in primo termino velimus repetere, <i>Rec. Imp. de Anno 1654. §. Diesem nechst. 29.</i>
			Effectus, de quo vid. <i>Rosb. tit. 22. n. 42. & seqq.</i>		5. Locus iudicii. 6. Tempus seu terminus comparitionis, <i>Gail. 1. Obs. 53. n. 1.</i>
			Extraordinarius, quo summarie sine solennitatibus, strepitu & iudicii figura proceditur, <i>Bald. ad l. 9. n. 1. 5. & 6. ff. de Judic. Dd. in Clem. sepe. de verb. signif. Marant. p. 4. Disput. 9. num. 1. & seqq.</i>	Extrinsæca, ut	1. Suo tempore & loco citato insinuetur, <i>Gail. 1. Observ. 54. vid. Myns. cent. 6. Obs. 10.</i> 2. Nuncii relatio ad acta redigatur, <i>Rosbach. tit. 22. n. 30.</i>

1. IN Camera Imperiali duplex est modus Processus impetrandi, *Extrajudicialis & Judicialis.* Modus *extrajudicialis* est, quando Procurator, vel ipse Principalis, si præsens est, ad supplicam, quam Notariis in Cancellaria registrandam, & postmodum ad Senatum deferendam exhibet, per decretum extrajudiciale Processus decerni rogat, & finito Senatu ad horam decimam antemeridianam in Cancellaria responsum sive decretum supplicationi per Notarium inscriptum expectat. Modus *judicialis* est, quando Procurator supplicam judicialiter coram tribunali, hoc est, in publicâ audientia exhibet, & sententiam iudicis super Procesibus decernendis requirit. *Roding. in Pand. Cam. lib. 3. tit. 2. §. 2. in add.*

2. Ad quos supplicatio, pro Procesibus impetrandis, dirigenda?
Resp. Supplicationem ad eos dirigendam esse, qui iudicio præsumunt, non verò ad Protonotarium, ne, dum supplicans præsidii spem ponit in famulo, cujuscunque etiam dignitatis sit, dominum offendat, postulationisque suæ remoram patiat. Sic in Camera Imperiali iudex Camerae ejusve vicarius tantummodò in supplicationibus exprimitur, *Denais. in Jur. Cam. tit. 247.*

3. Formula supplicationis pro citatione in principio litis videatur apud *Frider. in Proc. Jud. pag. 9. quæ talis est:*

(Mutatis mutandis, nach dem Adels- Personen oder andere suppliciren.)
Eurfürstl. Durchl. zu Sachsen bey dero Löbl. Oberhoffgericht wohlverordneter Herr Oberhoffrichter / Hoch-Edler / Gestrenger und Vester / Insonders großgünstiger und hochgeehrter Herr / E. G. Können wir Klagen nicht bergen / ob wohl wir / und unsere Vorfahren / vor 10. 20. 30. 40. und mehr Jahren / in geruhiger quasi possess und Gewehr iederzeit männiglich unverhindert gewesen / und euch die Hölzer auf der T. zu betreiben / darinnen zu spähnen und zu grasen / so hat sich doch kurz verrückter Zeit Titius unterstanden / thätlich und de facto weniger denn mit Recht uns in solcher geruhiger quasi possess zu turbiren, das Betreiben / Spähnen und Grasen mit thätlichen Verboten einzulegen / und darüber eine Ruhe gepfändet / auch etliche der unserigen übel geschlagen. Wenn wir denn nicht bedacht solcher Verunruhigung un thätlichen Turbierung nachzusehen / sondern Rechtlich zu Klagen / und dargegen

Dergegen uns zu schützen. Als gelanget an E. G. unser dienstliches Birten / Sie wollen auf einen namhaftesten Tag des vorstehenden Hoffgerichts Crucis / oder wenn das nächste ist / den Titium von Ampts wegen gebührliehen citiren und vorbecheiden / auff unsere Rechtliche Klage / so am Churfürstl. Sächs. Oberhoffgerichte erhaben werden soll / sich mit gebührlieher Antwort einzulassen / oder alle seine vorzügliche Schutzwehren / so er zu haben / und sich der Antwort damit zu erwehren vermeinet / Gerichtlichen einzubringen. Solches umb E. G. etc.

4. An præcisè requiratur, ut huic supplicationi libellus inseratur?

Resp. Non præcisè requiri, sed sufficere, si libellus in termino vivâ voce dicitur, & Judici interim in supplicatione pro impetrando Processu & Citatione sola facti species absque conclusione enarretur; In supremo autem Appellationis Judicio Dresd. aliud obtinet, ubi libellus actionis cum libello Supplicationis seu Citationis in scriptis simul exhibetur & Reo transmittitur; Quod & in Camera Imperiali observatur, vid. Frider. de Proc. Jud. pag. 10.

5. QVomodo in supremo Appellationum Judicio Dresd. formari hodiè solet Supplicatio pro extrahendo Processu, vid. all. Frider. p. 11. & pag. 12. ubi reperitur Formula Supplicationis pro extrahendo Processu in Processu summario in puncto mutui, wenn in supremo vel etiam inferiori Judic. Electoral. Saxon. auffklar Brieff und Siegel executive geklagt wird.

6. An si plures litigent persona, singulis in specie insinuanda sit citatio?

Aff. Quia omnes, quorum interest, citari debent, l. de unoquoque 47. ff. de re judic. l. nam ita divus. 39. ff. de adoption. Ergò non sufficit ex pluribus litis consortibus unum vel alterum solummodò citari, sed omnibus in specie Citationem insinuari necesse est, l. 1. & 2. Cod. de consort. ejusd. lit. l. planè. 3. ff. fam. ercisc. vid. Ordin. Proc. Judic. Elect. Sax. tit. 4. in pr. vers. Würden auch mehr litis consorten zu einer Sache gehören / soll es nicht gnugsam seyn / daß man einem oder zweyen ihres Mittels die Citation zubringen lasse / sondern es soll dieselbige jedem absonderlich insinuir werden / Berlich. p. 1. conclus. 10. num. 44.

7. In quibus casibus citatio edictalis locum habeat?

QVamvis Judex ab edictali citatione incipere non debeat, si in personam, vel ad domum solitæ habitationis executio citationis fieri possit; quia citationes edictales sunt à jure communi exorbitantes, l. dies. 4. §. prator ait. 5. ff. de dom. infect. Ideò ultra speciales casus non sunt extendendæ, quos recenset Gail, 1. Obs. 57. num. 3. & seqq. (1) Ci-

tatio edictalis decerni potest, si quis per se, vel per alios quoque modo efficiat, ne citatio ad se pervenire possit. (2) Quando locus, ubi quis citari debet, non est tutus. (3) Si citandus sit vagabundus, quo casu affigi debet edictum citatorium in illa civitate, eove in loco, ubi solitus aliàs est vagabundus conversari. (4) Si contradictor sit incertus, & citentur omnes in genere, quorum interest. E. g. Creditores defuncti, si in diversis locis habitent, & incerti sint, possunt citari per edictum & publica proclamata, ut compareant coram omnium superiore Judice, ad eum effectum, ut creditum suum ibi proponant & deducant, vel ad videndum imponi ipsis perpetuum silentium, Gail. d. Obs. num. 7. (5) Obtinet ratione incertitudinis contra creditores defuncti, ad videndum fieri inventarium, juxta formam l. sancimus. Cod. de jure delib. Denique (6) in materia difamationis possunt per edicta citari omnes, qui sua interesse putaverint, Gail. d. Obs. & Obs. 9.

8. An elapso termino citationis edictalis, illi, quorum interest, adhuc comparere, & de suo interesse docere possint?

DE hac quaest. vide Eelin. in C. grat. de off. & potest. Judic. deleg. num. 7. ubi concludit, quod sic, si veniant ante sententiam impositionis perpetui silentii. Gail. 1. Obs. 57. n. 8.

9. An citatio extra territorium fieri debet?

Resp. Canonistæ communiter concludunt, tripliciter fieri posse citationem contra non subditum extra territorium. Primò, per nuncium; Secundò, per Judicem rei sitæ; Tertio, per edictum. De quibus vid. Gail. 1. Observ. 56. n. 3. 5. & 7. Hartman. tit. 6. Observ. 9. Verum hodiè, quando alterius Magistratus subditus extra territorium est citandus, sive ad testimonium dicendum, sive ad alium quemvis actum, fieri id debet per literas mutui compassus, seu subsidiales, requisitionales & imploratorias, quibus Judex de causa cognoscens, ad alium Judicem, cujus jurisdictioni citandus subest, scribit, & petit, ut Judex requisitus subsidiariè vel permittat citationis executionem fieri in loco sui territorii, vel ipse saltem Reum ad præfixum terminum, qui in edicto citatorio continetur, moneri ad comparitionem curet, offerendo se in simili casu facturum paria, Coler. de Process. execut. part. 3. cap. 7. num. 37. Magnif. Dn. Carpz. in Proc. Judic. tit. 7. art. 3. num. 7. Fibig. de Proc. Judic. cap. 2. membr. 3. §. 3. n. 27. pag. 20. ubi etiam Formulam Citationis in subsidium usitatam suppeditabit.

10. QVomodo Citationes in inferioribus Judiciis, & in supremo Appellationum Judicio Dresd. formari debeant, vid. Frider. de Process. Judic. pag. 14. 15. & seqq.

11. QVomodo relatio Nuncii de insinuatione facta sit formanda, vid. Fibig. d. l. pag. 26.

TAB. V.

De libello, contumacia & dilatione.

Definitio, Libellus est brevis quaedam conceptio verborum, seu scriptura, claram Actoris petitionem, causas & actionem continens, *Termin. de Proc. c. 20. n. 1. Rosbach. de Proc. Judic. tit. 33. n. 1. Excell. Dn. Strauch. Diss. 24. aph. 5.*

Divisio, est vel
 { 1. *Simplex*, qui simplici & continuâ oratione constat.
 { 2. *Articulatus*, qui propositionibus certis distinctus & formatus est. Sed modus articulandi & ad articulos respondendi in Camera hodiè per noviss. Imp. Rec. 1654. §. Diesem nec. st. 29. sublatus est: Quia Actor in libello factum summarie, breviter & nervosè, distinctè tamen & clarè proponere debet, *de Rec.*

Oblatio fit vel
 { 1. *Judici* (vel ab Actore ipso vel ab ejus Procuratore) *Nov. 53. c. 3. §. sancimus. Nov. 112. c. 1.* ut secundum institutam actionem sententiam dicat, *l. ut fundus. 18. ibiq. Godofr. ad marg. lit. O. ff. comm. divid.*
 { 2. *Reo*, ut secum deliberare possit, utrum cedere, an contendere velit, *l. 1. ff. de e. dend. Rosb. tit. 33. num. 11.*

Materia. quòd libellus regulariter requiratur in omnibus causis, quæ ordinario processu expediuntur, sive civiles sint, sive criminales, *l. ult. C. de annal. except. Nov. 53. cap. 3. §. sancimus. Nobil. Dn. Strauch. d. Diss. aph. 5.* In causis verò summaris & brevibus, vel ubicunq; summatim & de plano res est expedienda, non exigitur libellus, sed sufficit qualiscunq; petitio apud acta facta, *Rosb. d. tit. num. 16.*

Substantialia sunt
 { 1. *Exordium*, quod nomen Judicis, Actoris & Rei continere debet, *Boc. class. 6. th. 14.*
 { 2. *Narratio facti*. Factum enim ita clarè & aptè narrandum, ut ex eò medium concludendū evidentè resultet, & conclusio aptè sequatur, *Rosbach. tit. 33. num. 25.*
 { 3. *Medium concludendū*, seu *causa petendū*, quæ in qualibet actione duplex est, vel
 { *Proxima*, quæ in actione reali
 { *Remota*, quæ in actione personali
 { 4. *Conclusio*, in qua tota vis libelli consistit; & ut maximè quis ineptè narret, si tamen benè concludat, libellus est firmus & validus, *Gail. 1. Obs. 61. num. 15. Rosbach. d. tit. num. 31.* Hæc autem requisita seu substantialia Hostiensis his verbis comprehendit:
 Quis, quid, coram quo jure petatur, & à quo.
 Rectè compositus quisque libellus habet.

Accidentalia sunt
 { 1. *Actionum plurium cumulatio*, *Vult. l. P. 2. c. 29. Nobil. Dn. Strauch. Dissert. 24. aph. 6.*
 { 2. *Expense judiciales*, quæ in libelli conclusione petuntur adjectâ protestatione de futuris, *Dn. Strauch d. l.*
 { 3. *Clausula salutares*, uti sunt, **Darüber oder wie es sonsten omni meliori modo & formâ hätte geberen werden sollen / können oder mögen / implorirt et Nobilissimum Dn. Judicis officium pro saluberrima Juris & Justitiæ administratione, salvo jure addendi, minuendi vel corrigendi.**

Effectus
 { 1. Actor fateri creditur, quæcunq; libello complexus est. 2. Reus cogitur libello respondere.
 { 3. Facit rem litigiosam, *Nov. 112. c. 1.* 4. Interrumpit præscriptionem, *l. fin. C. de annal. except.*
 { 5. Pœnæ persecutionem ad hæredes transmittit, *l. 33. ff. de O. & A.*

Definitio, Contumacia est erga Judicem quoq; modo commissa inobedientia, *Ampliss. Dn. Strauch. Diss. 24. aph. 7.*

Divisio in
 { *Veram*, quando quis tribus edictis vel uno peremptorio citatus, ita ut certo constet citationem in ejus notitiam pervenisse, per malitiam latitat, *l. 53. §. 1. ff. de re judic. l. ad peremptorium. 68. cum trib. seqq. ff. de judic.*
 { *Præsumtam* seu *fictam*, quando sufficienter quidem citatus emanere tamen creditur absque malitia, sed quod ad notitiam ejus citatio fortè non pervenerit, *Rosbach. tit. 30. num. 5. Excell. Dn. Struv. Exerc. 9. th. 67.*

Requisitum, ut contumacia commissa accusetur: Quia absens non prius contumax censetur, quàm ejus absentia ab adversario præsentem accusata fuerit, *l. proponendum. 13. §. Et si quidem. 2. G. de Jud. ibique Dd. & God. lit. P.*

Libellus, cujus
 Reliqui actor preparatorii, qui Judicium præcedunt, sunt
 Contumacia, cujus

1. Actorum

a	b	In termino citationis, ubi citatio circumducitur & Reus ab instantia absolvitur, l. & post edictum. 73. §. 1. & 2. ff. de Judic. & tunc novâ citatione Actori opus est, Gail. 1. Obs. 59. n. 2. Myns. cent. 5. Observ. 97. num. 2.
c	d	<p>1. Ante litis contesta- tionem, & Actor mittitur in bono- rum pos- sessionē</p> <p>2. Reum, qui emanet vel</p> <p>1. Ante litis contesta- tionem, & Actor mittitur in bono- rum pos- sessionē</p> <p>2. Post litis contestationem, & juxta l. properandum. 13 §. sin autem. 6. Cod. de Jud. proceditur.</p> <p>Definitio, Dilatio est rei agendæ seu actus alicujus experiendi ad alium diem vel terminum assi- gnatum rejectio, Amplifs. Dn. Strauch. Dissert. 24. aph. 10.</p> <p>1. Legalem, quæ autoritate Legis constituitur, anth. hodiè. C. de appellat. l. 1. 2. & t. t. C. de tempor. appellat.</p> <p>2. Conventionalem, l. in conventionalibus. 52. ff. de V. O. l. cedere diem. 213. ff. de V. S.</p> <p>3. Judicalem, quam Iudex ad petitionem partis causâ cognitâ, pro tri- bunalî concedit, l. 3. & 4. Cod. de dilat. Estq; rur- sus vel</p> <p>1. Citatoria, quâ terminus citato ad comparandum præfigitur.</p> <p>2. Deliberatoria, quæ post porrectum libellum datur Reo ad deliberandum.</p> <p>3. Probatoria, ubi spacium aliquod temporis conceditur, intra quod probari debet cujusquam intentio, causâ cognitâ & parte citatâ, l. 1. C. de dilat. l. 4. C. de ser. Omnis autem di- latio probatoria suâ naturâ peremptoria est, & in causis civili- bus plus semel dari nequit, l. 3. l. ult. ff. de ser. nisi justum sub- sit impedimentum, l. 7. ff. eod. in criminalibus verò dantur Reo tres, Accusatori duæ, causâ cognitâ, d. l. ult. ff. de ser. vid. JCrus. Dn. Strauch. d. Diss. 24. th. 10.</p> <p>Communi est viginti dierum, intra quas le Reus in cau- sa informari possit, l. 1. ff. de edendo. l. 1. Cod. eod. Nov. 112.</p> <p>Canonico est arbitrarium, quod & in Camera Imperiali observatur, Gail. 1. Observ. 53. num. 20. & Observ. 91. num. 13.</p> <p>Saxonico est Sex septimanarum & trium dierum, à tempore in sinuatâ citationis computanda- rum, Schultz. in Syn. Judic. th. 31. Term. de Proc. cap. 20. n. 9.</p>
		<p>Dilatio, cujus Diviso in</p> <p>Tempus de Jure</p>

1. An Actor suis expensis libelli copiam Reo transmittere teneatur?

Resp. Actorem non teneri offerre libellum Reo suis expensis, sed satisfacere officio suo, si faciãt copiam Reo ad describendum, Modest. Pistor. in Process. Judic. p. 1. c. 47. n. 13. Nisi consuetudo sit in contrarium, Wurms. tit. 9. Obs. 10.

2. An genus vel nomen actionis in libello sit exprimendum?

Resp. Quamvis sine actione nemo experiatur, l. si pupilli. 6. §. videamus. ult. ff. de negot. gest. attamen necesse non est, ut nomen actionis in libello exprimat, sed sufficit factum taliter narrari, & ita concludi, ut quid & ex qua causa petatur, Reo

liquere possit, ut si dicam: Peto 100. ex mutuo, satis intelligor, instituisse conditionem certi: Si petam 10. mihi legata, satis intelligor, instituisse actionem ex testamento: Si dicam, hanc domum esse meam, satis intelligor, instituisse rei vindicationem: Quia ex causa ipsum nomen actionibus imponi solet, ut depositi, emti, petitionis hæreditatis, rei vindicationis, Magnif. Dn. Carpz. de Proc. Judic. tit. 6. art. 1. num. 6. & 7. Giph. in Ordine Judic. part. 1. cap. 14. pag. 117. Frider. de Proc. Judic. p. m. 70.

4. Libellus quando dicatur ineptus?

Regulariter libellus ineptus dicitur, quando ex eo constat, Actori actionem non competere, sive nata

nata fuerit & extincta, sive nunquam nata fuerit, sed nasci speretur, ut quando obligatio est conditionalis, *Gail. 1. Observ. 66. n. 14. Rosbach. de Proc. Judic. tit. 33. num. 44. VVurms. tit. 22. Observ. 11. num. 2. Castr. in l. non potest. ff. de Judic. Ideoque si quis agat contra aliquem ex persona defuncti, hoc modo, tu es institutus hæres ab illo, & spero quod adibis ejus hæreditatem, peto ergo te condemnari ad solvendum in casu, quo hæreditatem adeas, & talis libellus non debet admitti, *Castr. in d. l. Modest. Pistor. de Proc. Judic. part. 1. cap. 49. num. 1.**

4. Exceptio inepti libelli quando possit opponi?

Resp. Exceptionem inepti libelli, ante & post litis contestationem in quacunque parte litis, & etiam post sententiam definitivam latam posse opponi; quia sententia lata super inepto libello est ipso jure nulla, *Gloss. pr. Instit. de Obligat. in verbo, secundum lit. A. c. examinata. 15. X. de Judic. & c. cum dilecti. X. de emt. & vendit. Sic itaque Reus cautus, ut non proponat exceptionem inepti libelli ante litem contestatam; quia itaque admoneret Actorem, ut suum libellum emender ante litis contestationem, *VVurms. tit. 8. Obs. 11. Termin. de Proc. Judic. cap. 203. num. 37.**

5. An libellus alternativus valeat?

Quamvis regulariter libellus alternativus non valeat: quia alternativa conclusio obscuritatem & incertitudinem adfert, *l. 15. §. 4. & 8. ff. de verb. Obligat. & quilibet libellus debet esse clarus & perspicuus, ad hoc, ut Reus deliberare possit, utrum contendere, an cedere velit l. 1. ibique Alexand. ff. de edendo. Dd. in l. edita. Cod. eod. Sunt tamen plerique casus, in quibus libellus alternativus admittitur. (1) Ratione incertitudinis libellus admittitur; præsertim si illa incertitudo ex facto alieno procedat, *l. 1. §. quia autem. & ibi Bart. n. 1. ff. quor. legat. Hinc est, quod talis libellus, peto rem si extat, vel ejus æstimationem, si consumta fit, admittatur. Si verò certum fit, rem adhuc extare, tunc ipsa res, & non ejus æstimatio peti debet: quia æstimatio tantum in subsidium debetur, *l. fin. Cod. de fideicommiss. libert. Gail. 1. Obs. 62. num. 4. & seqq. Myns. cent. 2. Observ. 42. (2) Valet libellus alternativus in actione hypothecaria, veluti, peto illum condemnari ad traditionem rei obligatæ, vel ad solvendum debitum, *l. si fundus. §. in vendicat. ff. de pign. & hypoth. Gail. d. Obs. num. 8. (3) Valet in l. 2. Cod. de rescind. vendit. Ubi libellus necessariò alternativè concludere debet, ut videlicet emtor pretium suppleat, vel rem emtam restituat, *Gail. d. Obs. num. 9. Perez. in Cod. tit. de edend. n. 6. VVurms. tit. 9. Obs. 1. Modest. Pistor. part. 1. cap. 50. n. 1. & seqq.*****

6. De emendatione libelli, & quando ea fieri possit?

Emendatio libelli est malè concepti aut formati in melius reformatio, salva libelli substantia, *Myns. in §. sin minus. n. 2. Instit. de action. Emendatio libelli fit multis modis, (1) Declarando, ut cum obscura declaramus, puta si libellus agentis ob-*

scurus est, confusè positus, incertus; & hæc declaratio usque ad sententiam permessa est. scil. in causis civilibus, *Bald. in l. edita. 3. n. 9. Curt. n. 139. & Gilken. n. 114. & seqq. Cod. de edendo. (2) Addendo in Judiciis universalibus & generalibus usque ad sententiam. In singularibus verò Judiciis distinguendi quatuor casus: Interdum enim emendatio fit circa rem seu summam petitam, & ante litis contestationem ea fieri debet, *Bart. in d. l. edita. n. 6. vel circa substantialia libelli, & etiam ante litis contestationem fieri debet, postea verò non, Myns. d. §. sin minus. Instit. de action. n. 5. vel denique circa qualitates libelli tam principales, quam adventicias: Circa qualitates principales ante litis contestationem tantum emendari libellus potest, post verò non utique. Qualitates adventiciæ possunt emendari usque ad sententiam, *Myns. d. §. n. 18. & 20. Modest. Pistor. p. 1. cap. 51. num. 13. (3) Detrahendo, cum qualitas vel summa aliqua à libello detrahitur, quod regulariter conceditur usque ad sententiam. (4) Resecando superflua, & ea pariter usque ad sententiam est licita. Dicuntur autem superflua, quæ salvâ manente libelli substantiâ, omitti possunt, *Myns. in d. §. Cui add. VVurms. tit. 9. Obs. 3. Gail. 1. Obs. 51. n. 10. & Obs. 74. n. 4. & seqq. Modest. Pistor. part. 1. cap. 51. num. 9. & seqq. vid. Costal. in l. 4. ff. de noxalib. act. Schneid. ad §. Si minus. 34. n. 5. 8. 9. & seqq. Inst. de act.****

7. De mutatione libelli, & quando ea fieri possit?

Mutatio libelli est ejus substantiæ variatio, & veteri actione relicta, novæ propositio, *Zafius in d. §. sin minus. n. 11. Instit. de actionib. Et hæc mutatio usque ad litis contestationem, non etiam postea concessa est, *Gilken in l. edita n. 134. & seqq. Cod. de edend. & ibi Dd. communiter. Rosbach. de Proc. Judic. tit. 34. n. 27. & seqq. De iure verò Saxonico semper ante præstitam gvarandam, etiam si lis contestata fit, libellus mutari potest, *Landrecht. lib. 3. art. 14.***

8. Quomodo de Jure Saxonico in contumacia procedatur?

Resp. Actor contumaciam Rei citati non comparientis accusat, usque ad legitimum impedimentum (*Ehehafft*) & nisi Reus legitimum impedimentum probet, mulctatur damno litis & condemnatur in petitionem adversario. Sin verò aliquod legitimum impedimentum, propter quod ad iudicium venire non potuerit, iudici significet atque probet, pœnam contumacis evitat. Reus autem, si actor contumaciter emanet, ab instantia Iudicii relaxatur, *Landrecht. lib. 2. art. 9. & lib. 3. art. 5. VVesemb. in Parat. tit. de damn. infert. in fin. Quomodo de iure Camerali vid. Rec. Imp. 1654. §. Wÿrde hierauff. 30.*

9. Formulam accusationis propter contumaciam Actoris & Rei, vid. apud *Frider. de Proc. Judic. p. 132. Termin. cap. 16. n. 3. & Rosb. tit. 30. n. 49. & seqq.*

10. Formulam Rei, adducentis legitimum impedimentum apud *d. Term. c. 17. n. 21. & Rosb. d. l. n. 52. & seqq.*

11. Quotuplicis generis sunt dilationes?

R Esp. Quadruplicis generis: prima quæ primū: Secunda quæ secundū: Tertia quæ tertium: & quarta quæ quartū conceditur.

12. An post quartam dilationem quinta etiam locum habeat?

R Esp. Quamvis præjudicium Camerae esset in causa *Hirten* contra *Pflüger* / tamen per er-

rorem id contigisse existimat *Rulandus de Commissionib. lib. 2. cap. 8. num. 20. cui add. Mynsing. cent. 1. Obs. 73.* Ubi hæredi post dilationem quartam, non quintam in Camera, sed novam concessam esse, nec illo casu juramentum requiri testatur. Verum hodiè in Camera quarta dilatio per noviss. *Recess. 1654. §. Den punctum probationum. 44.* sublata, & solennitates in ea observari solitæ ad tertiam sunt reductæ.

TAB. VI. De Exceptionibus.

Definitur. Exceptio est jus excludendi id, quod in intentionem & condemnationem deductum est, l. 2. ff. de except. *ICrisim. Dn. Strauch. Dissert. 23. aph. 7. Cui add. Perez. in Cod. d. t. num. 1.*

Causa efficiente in (Civilem, quæ ex Jure Civili) Substantiam capit, §. 7. *Instit. de Prætoriam, quæ ex Prætoris Jurisdictione* except.

Personalem, quæ personæ cohæret, nec ad hæredes aut fidejussores transit, l. except. 7. ff. de except.

Realem, quæ rei cohæret inde in hæredes & fidejussores transitoria, *Rosbach. tit. 38. n. 4. & 5.*

Judicem, inde exceptio

Actorem, ut exceptio non impetrata veniæ, quæ tamen hodiè in usu esse desit, teste *Wesemb. in Parat. ff. de in jus voc. n. 12.* quia hoc ipso, quod Judex quem ad instantiam alicujus citet, veniæ intelligitur impetrata.

Reum, ut exceptio revocandi domum, l. 2. & 3. ff. de iudic. quod habent Legati & aliæ personæ, quarum mentio fit in d. l. 2. & 3. possunt enim hi, si conveniantur, revocare domum, h. e. petere, ut causa remittatur ad Iudicem loci, in quo domicilium habent, ne interim à publicis negotiis distrahantur, c. *fin. X. de for. comp.*

Actorem & Reum simul, ut exceptio justici impedimenti; quod est, si quis impediatur morbo fontico, non tantum proprio, sed etiam consanguineorum, l. *contumacia. 53. §. pœnam. 2. l. quesitum. 60. & ibi Alexand. n. 7. ff. de rejud. Landrecht. lib. 2. art. 7.* tempestate vel vi fluminis, l. 3. §. *si quis iudicio. 3. ff. si quis caut. Landrecht. d. l. expeditione publicâ, vel etiam peregrinatione extra fines territorii susceptâ, Landrecht. ibid. carentiâ Advocati, vel si alia justa causa subsit, propter quam quis in iudicio comparere nequit, Zang. pars. 2. cap. 7. n. 31. & 32. Menoch. de arbitr. iudic. quest. lib. 2. cent. 2. casu 153.*

Procuratorem, unde exceptio procuratoria, quæ obijcitur agere alterius nomine volenti & mandatum proferenti, si mandatum habeat ab eo, cui Procuratorem dare non est permillum, quales sunt excommunicatus, bannitus, pupillus, minor, furiosus, mente captus, prodigus, mulier & similes personæ, edicto Prætoris de Procuratoribus prohibita dare Procuratorem, c. *fin. X. de Proc. l. neg. 11. l. alienam. 18. Cod. eod. l. mutus. 43. §. 1. ff. eod. ubi Wesemb. num. 4. Landrecht. lib. 1. art. 44. & 46. Zang. part. 2. cap. 7. num. 26.*

Plus petitionis, quando Actor plus petit, quàm ipsi debetur, §. 10. *Instit. de except. quod quatuor modis fieri potest; re, tempore, loco & causa, §. 33. Inst. de act. Perez. in Cod. t. de plus petition. num. 1.*

Actionem ipsam, & dilatoria solutionis dicitur ut exceptio

Pacti conventi temporalis, si creditor pactus sit, se ante quinquennium non petiturum.

Moratoria, cum rescripto Imperatoris debitoribus, qui citra culpam facultatibus lapsi sunt, indulgetur, ne intra certum tempus à creditoribus molestentur, l. 2. *Cod. de prec. Imp. affer. vulgò die Quinquenellen / Anstands oder Eisener Brieffe / vide die Policey Ordn. 1548. sub tit. Von den verdorbenen Kauffleuten.*

D

Spolii,

Porro iudicium quoque præcedit exceptio, quæ

Dividitur à

Finis in
Processum ipsum & declinatoria iudicii dicitur, & respicit vel
Dilatoriam, quæ & temporalis vocatur, & ad tempus nocet & actionem differt; & concernit vel

a b
Effectu in

c Spolii, quæ datur spoliato adversus spoliantem, non enim tenetur hic quidquam respondere de dominio vel possessione rei spoliatae, priusquam in possessionem restitutus sit, c. cum dilectus. 2. X. de ord. cogn.

Sub- & Obreptionis, quæ tum competit, quando propter omissam veritatem ad falsa & vitiosa narrata mandatum impetratur. Zanger. de Except. pag. 2. cap. 15.

Præjudicii, excusationis, libelli obscuri, generalis & inepti, competentia, inepta cumulationis & similes, de quibus vid. Zang. part. 2. cap. 13. 14. 16. & 18. Cui add. ICtiff. Dn. Strauch. d. Dissert. aph. 8.

Generalis, quæ competit, quando contra naturalem æquitatem aliquid petitur.

1. Doli vel Specialis, quæ ex iisdem causis competit, ex quibus actio de dolo oritur, quando videlicet ab initio aliquid dolo malo gestum est, l. 4. §. 33. ff. de dol. mal. except.

2. Metus, l. 7. Cod. quod met. caus. { Una creditori fatenti datur, sibi solutum esse,

3. Erroris. l. 57. ff. de O. & Act. } intra 30. dies opponenda; postea enim non auditur, etiamsi onus probandi, pecuniam sibi solutam non esse, in se recipere velit, l. 14. §. 2. Cod. de non numer. pec.

4. Non numerata pecunia, quæ duplex } Zang. p. 3. c. 12.

5. SCri Macedoniani, t. t. ff. de SCri. Maced. Zang. de except. p. 2. c. 10. } Altera debitori competens, qui Chirographo factus est, sibi pecuniam esse numeratam, quam tamen revera non accepit, intra biennium opponenda, d. l. 14. vid. Carpzov. in Proc. tit. 22. art. 3. n. 66.

6. SCri Vellejani, t. t. ad SCri. Vellej. } de except.

7. Minorenitatis, l. 7. in fin. ff. } rei venditæ, quæ venditori, ejusque hæredi rem venditam ac traditam repetenti, obstat pretio non solutio, l. 1. & ult. ff. de except. rei vend. Excell. Dn. Strauch. d. l.

1. Rei venditæ, quæ venditori, ejusque hæredi rem venditam ac traditam repetenti, obstat pretio non solutio, l. 1. & ult. ff. de except. rei vend. Excell. Dn. Strauch. d. l.

2. Post illud negotium, ut exceptio } 2. Pretii non soluti, quæ emtori rem venditam pretio non soluto petenti, opponitur, l. 13. §. 8. de A. E.

3. Rei litigiosæ, quæ emens rem litigiosam à persecutione ejus repellitur, l. 1. ff. de litig. l. 1. §. fin. ff. quæ res pign.

4. Pacti conventi de non petendo, cui locus est, cum creditor pactus, ne à debitore suo peteret, l. 7. §. 8. ff. de pact. §. 3. & 9. Instir. de except.

5. Jurisjurandi. 6. Rei judicatæ. 7. Transactionis. 8. Præscriptionis. vid. Dn. Strauch, d. Diss. aph. 14. Zang. de except. p. 3. c. 8.

Peremptoriam, quæ perpetua dicitur, & actionem in totum tollit, & nascitur vel

1. Cum ipso negotio, ut exceptio

1. An exceptiones dilatoria in primo statim termino sint opponenda?

Q Vamvis de Jure Civili Reus non adstringatur omnes simul exceptiones dilatorias uno eodemque tempore opponere, sed illis quandoque usque ad litis contestationem uti possit, l. exceptionem. 19. Cod. de probat. l. ita demum. 13. l. licet in principio. Cod. de Procurat. Wesemb. in Parat. ff. de exc. num. 10. Secus tamen de Jure Saxonico, secundum quod Reus omnes exceptiones dilatorias in primo termino opponere debet, Ord. Process. Judic. Elect. Sax. tit. 11 in pr. ibi: Alle exceptiones dilatoria sollen vermöge unsers geliebten Groß-Herrn Vaters seeligen Constitution im ersten Termin auff einmahl für und einbracht/und also bald darauf conditionaliter / und in eventum lu contestiret werden / etc. & Const. Elect. 3. part. 1. ibique Dan. Moller. num. 1. idque approbatum in nuperr. Recess Imp. 1654. §. Es solle auch. 31. ibi: So soll der Citirte und Beklagte in primo hoc Termino erscheinen / und / etc. in diesem Termin auf die Klagen kurz / nervosè, und deutlich / etc. anzeigen / wie auch / was er dabey dilato-

riè oder peremptoriè einzuwenden haben möchte / alles auf einmahl / bey Straff der præclusion, einbringen / etc. vid. Myns. cent. 5. Obs. 89.

2. An omnes exceptiones dilatoria ante litis contestationem sint opponenda?

R Esp. Omnes ante litem contestatam opponendas esse, l. ult. Cod. de except. & præscript. quia non respiciunt causæ merita, sed ea, quæ potissime Judicium constituunt, personas videl. locum, tempus; sicut constituto jam Judicio præpostere opponerentur, cum prius iis renunciâsse videatur tacendo, Cujac. 18. Observ. 34. Nisi fortè post judicium cceptum, vel tempus præfixum ex nova causa emerferint, vel ad suam notitiam pervenisse Reus juret, vel de eis antea protestatus fuerit, Can. Pastoralis. 4. X. de except. Magnif. Dn. Carpzov. tit. 9. art. 1. num. 38. Cui add. Perez. ad Cod. n. 4. de except. Berlich. p. 1. concl. 18. num. 14. & Rosbach. tit. 40. num. 8.

3. An in primo statim termino exceptionibus dilatoriis eventualis litis contestatio sit annexenda?

Resp.

R Esp. In Camera Imperiali statim in primo termino Reum exceptionibus dilatoriis eventuales litis contestationem, sub præjudicio confessorum adjungere debere, d. Rec. 1654. §. **Es solle auch. 31. & 5. Und hat der Beklagte. 34. ibi, Und hat der Beklagte in dem ersten Termin / etc. auch mit seiner eventual hauptsächlichen Handlung zu verfahren / etc.** Idemque in foro Saxonico observari testatur, Ord. Proc. Judic. Elect. Saxon. tit. 11. pr. ibi. **Im ersten Termin auf einmahl für und einbracht / und alsbald darauf conditionaliter / und in eventum litis contestaret, solche litis contestation aber nicht / wie etwan zu geschähen pflegt / bis in den letzten Satz gesparet / sondern alsbald in dem ersten / oder aufs längste im andern Gesätz / etc. mit angehangen werden. & Constit. Elect. 3. part. 1. verb. : Alle (scil. exceptiones dilatorias) auff einmahl im berührten ersten Termin für und einbringen / und alsbald daran die litis contestation mit einer condition, und in eventum anhängen.** Fallit hoc tamen in exceptionibus notoriis & indubitatis, veluti est exceptio fori declinatoria, quam si Reus objecerit, contestationem litis eventuales annectere opus non habet, sed super exceptione prius erit pronunciandum, Ord. Process. Judic. d. tit. 11. §. **Es hätte dann einer so ansehnliche declinatorien fürzuwenden / daß sie / ober vor den Gerichten / dahin er citiret / zu stehen schuldig / einen billigen Zweifel verursachen könnte / auf welchen Fall er die litis contestation, bis über den declinatorien erkant / einstellen mag / etc. & Rec. 1654. d. 9. Und hat. 34. ibi: So ihm iedoch / wann die exceptiones erheblich gefunden werden sollen / ganz unachtheilig seyn / zumahlen über die declinatorien, wann sie einkommen / vorderst gesprochen werden soll / etc.**

4. *Quid Juris, si Reus eventuales hanc litis contestationem neglexerit?*

R Esp. Hoc casu Reum ad refusionem expensarum condemnari debere, per text. in Ord. Process. Judic. Elect. Saxon. de tit. 11. verb. **Solche litis contestation aber / etc. bey Vermeidung der expens, darein er sonst zu vertheilen / mit anhänget werden.** Coler. de Process. execut. part. 1. c. 2. n. 24. Quia temerarius hoc in passu est Reus, & ideo eum ad restitutionem expensarum teneri probatur, per l. 79. in pr. ff. de Judic. l. non ignoret. 4. Cod. de fruct. & tit. expens. pro ratione tamen exceptionum, Judex Reo, exceptiones probabiles & verisimiles proferenti, refusionem expensarum remittere & litis contestationem injungere potest, Magnif. Dn. Carpz. tit. 9. art. 1. num. 67. quia poena contumaciae arbitraria est, Rauchbar. part. 1. q. 1. num. 16.

5. *An licet eventuales litis contestatione annexa, nihilominus Judex prius super exceptionibus dilatoriis pronunciare possit?*

R Esp. Posse; idque probat Sanctio Electoralis clarissima in Ord. Process. Judic. d. tit. 11. §. **Es soll aber gleichwohl über solche eventual litis contestation alsobald nicht geurtheilet, sondern dieselbe suspendiret bleiben, bis die vorgeschützten dilatoria exceptiones ihre Maasse / und nach Gelegenheit den wirklichen effect erlanget / wie dann Beklagter sich mit Blägern nach vorgeschützten dilatorischen Exceptionen auf vorgehende anderweit Ladung wieder einzulassen nicht soll schuldig seyn / bis von Blägern dem judicato, was ihm solcher exceptionen halber zu erkant / ein Genügen geschähen.**

6. *Quomodo formanda sit formula exceptionis incompetentiæ contra judicem incompetentem, & aliarum exceptionum, vid. Rosb. tit. 40. num. 57. & seqq. & Fibig. Process. Judic. pag. m. 44. & seqq.*

7. *De Replicatione.*

EXceptione opposita datur Actori replicatio, quæ proprie dicitur exceptionis exclusio à parte actoris veniens, l. 2. §. 2. ff. de except. l. 3. Cod. eod. Sicut enim exceptio excludit actionem, ita replicatio exceptionem; & sicut exceptio Actori obstat atque nocet; ita contra replicatio Reo.

8. *Quid Juris, si Actor terminum labi passus fuerit, & sic replicam suam perdiderit, an nihilominus cum triplica sua sit admitendus?*

R Esp. Actorem hoc casu cum triplica admittendum esse; quia contumacia multa ipsum egredi non debet delictum: ex quo ergo Actor saltem contumax fuit, quoad neglectum replicæ, extendi utique non debet privationis poena ad triplicam, quæ propterea adhuc Actori est salva; idque approbat Ordin. Proc. Judic. Elect. Saxon. tit. 29. §. **Würde aber / verb. Und es also auch gehalten worden / wenn sich der ander Theil allein an der Replicen versemmet / oder sich seines Gesetzes gutwillig begeben / etc. vid. Dn. Carpz. tit. 15. art. 3. n. 13. & 14.**

9. *Porrò replicationi à Reo opponitur alia allegatio, quæ duplicatio dicitur: huic iterum triplicatio, & ita deinceps, donec Judex modum allegationibus imponat, nimirum ut utraque pars duobus vel tribus scriptis in causa concludat, daß beyde Partheyen mit zweyen oder dreyen Schrifften zum Urtheil beschliessen sollen.* Schneidew. in Comment. ad tit. Instit. de Replicat. n. 3. Rosb. tit. 44. per tot.

TABULA VII.

Describitur, Satisfactio est cautio, qua aliquem datis fidejussoribus vel pignoribus de lite securum facimus, l. 1. ff. qui satisf. cog. l. 7. ff. de praetor. stipul. l. 4. §. 8. ff. de fideicom. lib. & ibi Godofr. lit. O. Gloss. pr. Instit. de eo, cui libert. c. bon. add. in verb. idonee.

Tandem ad iudicii preparationem pertinent quoque

Satisfactio, quae

Dividitur in

- 1. Satisfactionem proprie sic dictam, quae fidejussoribus vel pignoribus praestatur, Rosb. tit. 45. num. 10.
- 2. Cautioem juratoriam, quam praestant
- 3. Nudam promissionem, quam praestant possessores rerum immobilium, l. 15. ff. qui satisf. cog.

1. Viri illustres, dignitateque praefulgentes, l. 17. pr. Cod. de dignitat. lib. 12. & ibi Accurs.

2. Pauperes, modo

1. Vitae integritate sint conspicui, & non suspecti de fuga, aliis secus, l. si fidejussor. 7. §. fin. Mysing. cent. 2. Obs. 11.

2. Jurent se nec pignora habere, nec fidejussores idoneos reperiri potuisse, auth. generaliter. post l. 25. Cod. de Episc. & Cleric. Gall. 2. Obs. 47. num. 8. Magnif. Dn. Carpz. tit. 9. art. 5. n. 28.

Actore, qui

- 1. Se intra duos menses, a tempore porrecti libelli, litem contestaturum, Nov. 96. cap. 1. auth. libellum. Cod. de litis contest. vid. Pat. Disp. 22. §. 4. ad Inst. h. t. p. m. 339.
- 2. In iudicio ad finem litis permanurum, §. Sed hodie. 2. Instit. de satisf.
- 3. Si succumbat expensas soluturum, decimam nempe partem ejus, quod libello continebatur, auth. generaliter. Cod. de Episc. & Cler. Nov. 112. cap. 2.

Praestatur, vel ab

Hodie non aliam praestat cautionem, quam de restituendis in casum succumbentiae expensis, Mysf. ad d. §. sed hodie. 2. Instit. de satisf. Zang. de except. part. 2. cap. 19. n. 2. & 3. Jure Saxonico de refundendis expensis & reconventionem satisfacere solet, secundum Interpp. Juris Saxonici communiter per text. Landrecht. lib. 1. art. 5. & Landrecht. lib. 2. art. 9. junct. ibi Gloss. Nisi in loco iudicii, in quo actionem instituit bona immobilia (quorum valor, ut a satisfactione relevetur, arbitrio iudicis plerumque ad florenos 30. 40. 50. aut amplioem summam, pro causa & rei petita qualitate, hodie committitur; quod facit Ord. Proc. Judic. tit. 13. §. Wie hoch aber. 2.) possideat. vid. Schultz. in Syn. Jud. th. 38.

Reo, qui hodie satisfacit & caver, se scil. ad finem litis in iudicio permanurum & sententiae ferendae affuturum, §. 2. & 4. Instit. de satisf. Nisi per Procuratorem se defendat; Ubi distinguendum: Aut Reus in iudicio praesens est; & tum Procuratoris sui personam legitimare per cautionem iudicatum solvi, sub sufficienti bonorum suorum hypotheca tenetur: Aut Reus abest; & Procurator datis fidejussoribus locupletibus satisfactionem iudicatum solvi praestat, Vvesemb. in Parat. Cod. de satisf. num. 6. Hac tamen cautione opus non est, si Reus ante Procuratoris sui personam per mandatum Procuratorium firmaverit, Spec. §. expedito. 4. r. de satisfat.

Guaranda

Vox guaranda familiaris est ac nota curiae Parlamenti Parisiensis; vid. Steph. Auff. de stylo cur Parl. Paris. Sic Jus Saxonicum praeter satisfactionem etiam exigit guarandam die Gewehr der angestellten Blage. Landrecht. lib. 1. art. 63. vers. So bittet jener dann die Gewehr. Actor autem Reo guarandam, ante tamen litis contestationem in primo statim termino precise, & quidem actu corporali, stipulat manu, vel tactura baculi, an Gerichtsstab/ praestare tenetur, vid. Ordin. Proc. judic. Elect. Saxon. tit. Von der Gewehr. 12. aliis Reus ad respondendum, non cogitur, sed cum refusione expensarum ab instantia absolvitur, d. Ord. tit. Von den Executionen. 11. §. Da sie auch / & seq. Schultz. in Syn. Judic. th. 40. Cui add. Modest. Pistor. de Process. Judic. part. 1. cap. 28. per tot. & Zang. de except. part. 2. cap. 19. n. 21. & seq.

Litis denunciatio, quae

Describitur, quod sit litis motae significatio, facienda ei, qui ad evictionem tenetur iudicii simul suscipiendi, & causae defendendae gratia, Umm. Disp. 11. th. 5. & vocari solet Auctoris laudatio & nominatio. Auctor dicitur is, a quo quis causam habet, l. Pomponius. 13. §. 1. ff. de acquir. vel amit. poss. l. auctore. 7. Cod. de evict. Et Auctoris laudatio nihil aliud est, quam dicere titulum suae possessionis, & Autorem, unde quis causam habet, nominare, d. l. 13. d. l. 7. l. an vitium. 5. ff. de divers. temp. praescript.

Facienda est iudiciali auctoritate cum monitione, ut liti motae assistat & causam defendat, Umm. d. l. n. 30. & transmissio libello; & copia eorum, quae hactenus acta sunt, ut denunciatus statim se informare & liti assistere queat, Umm. d. l. n. 31. & Magnif. Dn. Carpz. de Proc. Judic. tit. 4. art. 3. num. 22.

Locum habet, quando emtori de re vendita lis est mota, l. 8. l. 9. l. 17. & l. 21. Cod. de evict. l. 53. §. 1. ff. de eod. Et ita debet fieri laudatio; ut emtor non solum denunciet venditori litem sibi motam esse de re vendita, sed etiam velit, ut veniat, sibi assistat, & causam instruat, d. l. 21. & l. cum successores. 23. C. d. d. t. & l. 1. Cod. de peric. & commod. rei vend. Quolibet autem tempore venditori denunciari potest, ut de ea re agenda adfit: quia non praefinitur certum tempus, dum tamen ne propè ipsam condemnationem id fiat, l. si rem. 29. §. ult. ff. de evict.

Effectum

a b Effectum hunc habet, quod venditor denunciatione facta, teneatur emtorem defendere in foro Rei conventi & emtoris Judicem sequi, l. i. C. ubi in rem act. & l. venditor. 49. in pr. ff. de iudic. vid. Rosbach. tit. 48. num. 23.

Definitio, Reconventio est mutua Rei conventi coram suo Judice adversus Actorem, pendente Judicio instituta actio, l. Ctissim. Dn. Strauch. Dissert. 24. aph. 21. Rosbach. tit. 46. num. 1. vocatu in Ord. Cam. part. 3. tit. 30. Die Gegenklag oder Gegenrecht. item, Nach- und Wiederklage; Actor der Nach- oder Widerklager; Reus der Nachbeklagter.

Reconventio, cuius
Requisita concernunt vel

Personas litigantes, ex quibus Reus duntaxat reconvenire potest, l. cum Papinianus. 14. & acta & consequenter. Cod. de sententia. & intestor. omni. Judic. c. cum dilectus. 2. vers. nos autem distinguendum X. de Ordin. cogn. Non igitur Actor potest Reum. a quo fuit reconventus, iterum reconvenire, ne detur progressus in infinitum, c. cum in multis. 2. de rescript. in 6. neve modus litium multiplicatus summam & inexplicabilem faciat difficultatem, l. 6. ff. de except. rei jud.

Causas, in quibus reconventio locum habet; & regulariter tam jure Civili, quam Canonico, nec non Camerali in omnibus causis & negotiis locum habet, praterquam in causis, quae expressè in jure exceptae reperiuntur, de quibus vid. Rosbach. tit. 46. num. 9. 10. & seqq. & Schyran. I. Proc. Cam. 67.

Judicem, coram quo reconventio institui debet. Requiritur autem idem Judex, qui fuit conventionis, sive sit Ordinarius sive Delegatus, Excell. Dn. Strauch. d. Diss. 24. aph. 21. non verò, si sit arbiter, quia terminos compromissi non potest egredi, c. cum dilectus. 6. X. de arbitr. Magnif. Dn. Carpz. jurispr. 1. 7. 5.

Tempus, quo debet institui reconventio. Potest autem ea institui tam ante, quam post litis contestationem, modò non fuerit renunciatum probationibus & allegationibus, Ursin. tract. de reconvent. cap. 13.

Decretum iudicis, seu sententia interlocutoria, quae

Dividitur in

Definitur, Sententia interlocutoria est, quae inter principium & finem causae super his, quae incidunt & emergunt in Judicio, fertur, Gaill. 1. Observ. 129. num. fin.

Simplicem, quae in terminis articuli illius, super quo est lata, subsistit, nec suum effectum ad summam rei, h. e. ad causam principalem extendit, & ut plurimum litis preparationem vel ordinem judicarium respicit, Roding. in Pandect. Cam. lib. 1. tit. 19. & tit. 26. in fin. Com.

Mixtam, quae respectu quaestionis, cujus controversiam determinat, vim definitivae obtinet, & quae articulum causae principalis definit: qualis est sententia absolutionis ab instantia, & observatione Judicii, Mynscent. 3. Obs. 88. num. 3.

1. An Fidejussor, si creditor debitori principali, vel ipsi aliquid debet, compensatione uti possit?

Aff. Per l. verum. 4. & l. si quid. 5. ff. de compensat. vid. Cardinal. Lugo. de Just. & Jur. Disp. 16. Sect. 6. n. 119. Godofr. in d. l. 4. lit. O.

2. Fidejussores quales dandi ut idonei habeantur?

Resp. Eos dandos esse, qui pro qualitate rei locupletes dicuntur, non tantum facultatibus, sed & conveniendi facilitate, l. i. & 2. ff. qui satisd. cog. Requiritur itaque ut fidejussores bona immobilia possideant, nec tales sint, qui propter privilegium seu praescriptionem fori difficilime ad iudicium trahi possunt, Frider. de Proc. Judic. tit. 52. p. m. 162. Nisi specialiter privilegio suo renunciaverint, Modest. Pistor. de Proc. Judic. part. 1. c. 25. num. 8. Magnif. Dn. Carpz. tit. 9. art. 5. n. 19. quibus add. Perez. ad tit. Cod. de satisd. & Rosbach. tit. 45. n. 11.

3. An cautio pro reconventionem & expensis differat à cautione iudicatum solvi?

Resp. Differre; quia regulariter cautio iudicatum solvi non ab Actore, sed à Reo praestari debet, l. qui proprio. 46. §. qui alium. 2. ff. de Procurat. l. exigendi. 17. Cod. eod. & propterea, si fortè contingat, Actorem ad dandum aliquid vel faciendum

condemnari, nec fidejussores, qui ab Actore requisiti pro reconventionem & expensis promiserunt, metuere habent, se ad iudicatum solvendum condemnatos iri, Magnif. Dn. Carpz. tit. 9. art. 5. num. 8. & seqq.

4. An cautio pro reconventionem & expensis vel iudicatum solvi Reo sit injungenda?

Quamvis de Jure Civili tam Actor, quam Reus hac cautione gravetur, §. sed hodie. 2. Instit. de satisd. tamen hac cautio in foro Saxonico ex parte Rei prorsus ab usu recessit, Schneiderr. ad tit. Instit. de satisd. num. 8. etiam si is bona immobilia nulla possideat, Moller. ad Constit. Elect. 6. p. 1. quia Reus eo ipso, quod ab Actore convenitur, satis est gravatus, Chil. König. in Proc. Judic. c. 42. n. 18. Frider. de Process. Judic. tit. 52. in add. lit. B. p. m. 158. Magnif. Dn. Carpz. tit. 9. art. 5. num. 12. & seq. & ne afflicto ulterior detur afflictio, l. Divus Marcus. 14. ff. de off. praef. l. Rectores. antepen. Cod. de poen. Verum hoc limitatur in Reo fugitivo, aut de fuga suspecto, Magnif. Dn. Carpz. lib. 2. Resp. Elect. tit. 7. resp. 79. ab eo enim cautionem de iudicio fisci petere iniquum non erit, ne scil. eludatur iudicium, l. propterandum. 13. §. sin autem 3. Cod. de iudic.

5. Quando Actor satisfactionem pro reconventionem & expensis prestare debeat?

R Esp. Actorem satisfactionem hanc, nisi à Reo petita fuerit, prestare non debere. Reus enim in limine Judicii, ac primo statim in termino litis petere eam debet, usque adeo, ut, si eam exigere neglexerit, perdita censeatur, *Schulz. Obs. II.*

6. An promittens satisfacere, si non satisfacat, teneatur ad interesse?

R Esp. Eum teneri ad interesse, quod est, in quantum principalis non est solvendo, *l. si stipulatus. 76. §. fin. ff. de verb. oblig. l. si quis ab alio. 13. ff. de re judic.* Nam qui promittit satisfacere, ita demum implevisse stipulationem satisfactionis videtur, si eum dederit accessionis loco, qui obligari potest & conveniri, *l. qui satisfacere. 2. ff. de fidejuss. & mandat.* Sic is non videtur satisfacisse stipulationi, qui dedit cautionem falsam, uti fecit hoc in casu, quem refert *Modest. Pistor. part. 1. cap. 25. num. 17.* Leonhardus à M. qui creditoribus suis Megapolensibus miserat instrumentum confectum nomine Nobilium aliquot cum 40. sigillis, qui ipsi verum putantes, patrem, qui sub conditione illius satisfactionis intercesserat, liberaverunt, & obligationem ruptam (zerschnitten) remiserunt. Postea cum deprehendissent falsum, reconvenierunt patrem Henricum à M. qui à Rege Ferdinando ex consilio assessorum Pragæ fuit condemnatus, Anno 1550.

7. Quod duplex est effectus guarandæ?

Effectus guarandæ duplex est; Unus, quod Actor in actione semel institutâ permanere velit, prout nunc est, & quod Reum securum prestare velit, eumque defendere contra quemcunque, si ab eo eadem actione conveniatur, *Monach. in Pract. Judic. part. 5. cap. 5. §. 5. Landrecht. lib. 2. art. 15. & 16. & lib. 3. art. 14. ubi gl. num. 5. Constat. Elect. II. part. 1. Frider. de Proc. Judic. tit. 51. in addit. lit. B. pag. m. 157. Zang. de except. part. 2. cap. 19. n. 24. Secundus, quod libellus emendari & mutari non possit, *Landrecht. lib. 3. art. 14. Ordin. Process. Jud. Elect. Saxon. tit. 18. in pr. Berlich. part. 1. conclus. 19. num. 15. & conclus. 28. num. 4. Frider. d. l. Modest. Pistor. part. 1. cap. 28. n. 3.**

8. Formulam exceptionis non præstitæ guarandæ, it. offerendi guarandam &c. habet Fibig. in Proc. Judic. part. 1. cap. 2. membr. 3. §. 12. pag. m. 55. & Frider. de Process. tit. 56. p. m. 168. & seq.

9. An litis denunciatio tantum locum habeat in emtione - venditione?

Quamvis primitus litis denunciatio principaliter tantum fuerit recepta in emtione venditione, *Caspar. Caballin. de evict. §. 4. num. 7.* tamen postea usus ejus ad alios quoque contractus fuit accommodatus; nimirum ad Constitutionem dotis, dationis in solutum, cessionem nominis, permutationem aliosque contractus, quos latè recensent, *Hartm. Pistor. part. 3. quest. 6. Caball. d. l. Berlich. part. 1. concl. 24. num. 48. & seqq. Ex quibus,*

si Reus rem aliquam nactus fuerit & à tertio illa vindicetur, tunc lis Actor denunciabitur, *vid. Magnif. Dn. Carpz. tit. 4. art. 3. num. 6. & seqq. & art. 4. num. 19. & 20.*

10. An etiam post litis contestationem litis denunciatio fieri possit?

R Esp. Fieri posse quocunque tempore, etiam post litem contestatam, testatur *Magnif. Dn. Carpzov. d. l. num. 16. & seqq. Cui add. Ordin. Proc. Judic. Elect. Saxon. tit. 14. verb. Es werde gleich vor oder nach der litis contestation gesucht / zugelassen / zu Recht darauf erkant / derjenige / welchem die denunciation geschehen soll / auf des Beklagten Anhalten / zu dem nächst folgenden Termin vorgeladen / etc.* Reperiuntur tamen nonnulli, qui non nisi ante litem contestatam denunciationem litis admittunt, quos sequitur *Emeric. à Rosbach. in Proc. Judic. tit. 48. num. 15.*

11. An denunciatio litis Reum à Processu liberet?

R Esp. Reum non liberare à Processu, per textum expr. in *Ordin. Process. Jud. Elect. Saxon. tit. 14. §. Wann aber der / welchem der Krieg angehängt / auf denselben Termin nicht erscheint / soll derowegen die Sache länger nicht verschonen werden / sondern nichts minders Beklagter zu verfahren schuldig seyn / etc.* Etiam si denunciatus litem in se susceperit, *l. 1. Cod. ubi in rem actio, idque approbat d. Ord. d. l. §. Würde aber der / welchem li denuncirt, erscheinen / und den Beklagten vertreten wollen / ist ihm dasselbe zu thun der Gestalt frey gelassen / daß er gleichwohl Beklagten hierdurch der Rechtsfertigung nicht gänzlichen entledigen / sondern ihm alleine assistiren, oder aber an statt und von wegen desselben / defensorio vel procuratorio nomine, die Sache ausführen möge / der Beklagte aber nichts minders in lite bleiben / und derowegen auch das Urtheil / so darauf ergeheth / wider ihn vollstreckt werden / etc.* Nisi denunciatus animo novandi actionem, consentiente Autore litem in se susceperit: Cum per novationem vel delegationem alterius obligationem quis in se derivare possit, *§. 3. Instit. quib. mod. tollit. Oblig. l. ult. Cod. de novat.*

12. Formula litis denunciationis.

Vid. apud Fibig. p. m. 52.

13. An Clericus coram Judice seculari reconveniri possit?

R Esp. Postea, non obstante fori Ecclesiastici privilegio, ut habet communis Dd. opinio, de qua testatur *Maranta in suo Spec. part. 4. in 6. judiciorum distinctione. n. 53.* Plura de hac quaestione videntur apud *Myns. cent. 2. Obs. 67. n. 7.* qui decem casus recitat, in quibus Judex laicus suam jurisdictionem exercere potest adversus Clericos: *Cui add. Zoif. ad tit. X. de mut. petit. n. 4. & ad tit. ff. de re judic. n. 35. Perez. ad tit. Cod. de sentent. & interloc. omn. Judic. n. 19. & Felin. ad C. Et si Cleric. 4. num. 8. & seqq.*

TAB. VIII.

TAB. VIII. Tantum de iis, quae ad preparationem Judiciorum solennium prestare videbantur, Trans-
itum modo facturi ad Actus medios, qui à liti contestatione, quae basis est & exordium
substantiale Processus, usque ad sententiam interveniunt.

Definitur. Litis contestatio est rei controversae apud Judicem ex utraque parte facta narratio.
Quia liti tunc contestata videtur, cum Judex per narrationem negotii, perque petitionem
in iure propositam, & responsionem secutam, causam audire cœperit, l. un. Cod. de liti con-
testat. can. un. X. eod.

Requiritur in omnibus causis, de quibus Judicium accipitur, sive sint civiles, sive criminales, Ictissimus Dn. Strauch. Diff. 25. aph. 2. Excipiuntur causae

1. Litis contestatio, quae

1. Spirituales. Clem. dispendiosam. 2. de Judic. can. eum qui. 1. de eo, qui mitt. in poss. in 6.
2. Summariae, Clem. sepe. 2. de verb. signif. Magnif. Dn. Carpz. Resp. lib. 3. tit. 1. resp. 31. num. 9.
3. Executivae, Dn. Carpz. d. l. num. 13.
4. Nullitatis notoriae & omnes, in quibus libellus omitti potest, Excell. Dn. Strauch. d. l. Rosbach. tit. 49. n. 18.

1. Affirmativam, quando ad narrata & deducta in libello verbis affirmativis, claris & perspicuis à Reo responde- tur, plerumque cum hac clausula: **In Gemuht und Meinung den Krieg Rechtens mit ja zu befestigen.** Estque duplex, vel

2. Negativam, quan- no narrata & de- ducta Actoris in- tentio negatur. Et rursus subdividi- tur

1. A liti contesta- tione proprie inci- piat iudicium & instantia, l. 30. & ibi Godofr. lit. Q. ff. de Jud. l. 31. pr. ff. de reb. credit.

2. Judex post liti contestationem non amplius posi- sit recusari; Nisi nova aliqua sus- picionis causa superveniat, l. a- pertissimi. 16. Cod. de Judic.

3. Actiones temporales reddat perpetuas, l. fin. Cod. de praescript. 30. vel 40. ann. Sic actio injuriarum, quae alias annalis est juxta l. si non convitii. 5. Cod. de injur. per eandem per- petuatur & ad haeredes transit, Termin. de Proc. Judic. cap. 209. num. 3. Excipitur doli ac- tio, l. fin. Cod. de dol.

4. Novationem inducat, l. 11. l. 29. ff. de Novat. l. 3. Cod. eod. Obrecht. cap. 10. num. 24.

5. Cursum praescriptionis mixtae interrumpat, l. mora. 26. C. de rei vindic. Gail. 1. Obs. 74. n. 22.

6. Procurator, Tutor & Curator post litem contestatam Dominus liris fiat, l. 11. in fin. l. 22. & seq. Cod. de Procurat. Mynsing. cent. 1. Observ. 43. Plures effectus vide apud Brunnem. de Proc. cap. 14. num. 22. & Rosbach. tit. 49. num. 27. & seqq.

Definitur, quod sit juramentum, quo quis affirmat, se credere, se habere causam justam agen- di vel se defendendi, nec se calumniosè in lite versaturum, Brunnem. de Proc. Judic. c. 15. n. 1.

Dicitur ratio- ne formae ju- ramentum credulitatis, non verita- tis; Nam litigantes jurare de- bent, quod

1. Credant se bonam fovere causam, justèque ac non calumniosè petere, vel sese defendere, §. 1. Instit. de poena tem. litigant. l. cum & iudices. 2. C. de jurejur. propt. cal. dando.
2. A Judice interrogati veritatem fateri velint, Gloss. in C. 1. de jurament. cal. in 6.
3. Nullam dilationem non necessariam petere velint, l. 1. Cod. d. t.
4. Falsà probatione uti nolint, l. 1. §. 1. Cod. d. t. & auth. in isto. C. eod.
5. Nihil penitus patrocini causa Judicibus vel aliis, quàm quibus permillum est, dederint vel promiserint, dare vel promittere velint; sive per se, sive per aliam quamcunque intermediam personam, auth. principales. C. d. t. Novell. 124. cap. 1. Generale

Actus mediis principales sunt novem,

2. Effectus in iure varios habet; nimirum quod

1. Dividitur communiter à Dd. in

1. in

2. in

3. in

4. in

5. in

6. in

7. in

8. in

9. in

10. in

11. in

12. in

13. in

14. in

15. in

16. in

17. in

18. in

19. in

20. in

21. in

22. in

23. in

24. in

25. in

26. in

27. in

28. in

29. in

30. in

31. in

32. in

33. in

34. in

35. in

36. in

37. in

38. in

39. in

40. in

41. in

42. in

43. in

44. in

45. in

46. in

47. in

48. in

49. in

50. in

51. in

52. in

53. in

54. in

55. in

56. in

57. in

58. in

59. in

60. in

61. in

62. in

63. in

64. in

65. in

66. in

67. in

68. in

69. in

70. in

71. in

72. in

73. in

74. in

75. in

76. in

77. in

78. in

79. in

80. in

81. in

82. in

83. in

84. in

85. in

86. in

87. in

88. in

89. in

90. in

91. in

92. in

93. in

94. in

95. in

96. in

97. in

98. in

99. in

100. in

101. in

102. in

103. in

104. in

105. in

106. in

107. in

108. in

109. in

110. in

111. in

112. in

113. in

114. in

115. in

116. in

117. in

118. in

119. in

120. in

121. in

122. in

123. in

124. in

125. in

126. in

127. in

128. in

129. in

130. in

131. in

132. in

133. in

134. in

135. in

136. in

137. in

138. in

139. in

140. in

141. in

142. in

143. in

144. in

145. in

146. in

147. in

148. in

149. in

150. in

151. in

152. in

153. in

154. in

155. in

156. in

157. in

158. in

159. in

160. in

161. in

162. in

163. in

164. in

165. in

166. in

167. in

168. in

169. in

170. in

171. in

172. in

173. in

174. in

175. in

176. in

177. in

178. in

179. in

180. in

181. in

182. in

183. in

184. in

185. in

186. in

187. in

188. in

189. in

190. in

191. in

192. in

193. in

194. in

195. in

196. in

197. in

198. in

199. in

200. in

201. in

202. in

203. in

204. in

205. in

206. in

207. in

208. in

209. in

210. in

211. in

212. in

213. in

214. in

215. in

216. in

217. in

218. in

219. in

220. in

221. in

222. in

223. in

224. in

225. in

226. in

227. in

228. in

229. in

230. in

231. in

232. in

233. in

234. in

235. in

236. in

237. in

238. in

239. in

240. in

241. in

242. in

243. in

244. in

245. in

246. in

247. in

248. in

249. in

250. in

251. in

252. in

253. in

254. in

255. in

a **b** **2. Juramentum calumniae, quod** **Dividitur in** **Generale, quod in exordio litis de tota causa bona fide prosequenda praestatur, auth. hoc sacramentum. C. d. t. Novell. 49. c. 3. Steph. ad d. Nov. n. 35. & seq. scil. de Jure Civili, non autem Saxonico, quia hoc juramentum in foro Saxonico abolitum est, Schultz. in Syn. Judic. th. 45. pag. m. 97. Dn. Carpz. part. 1. Constit. 12. definit. 21.**

3. Praestatur in omnibus causis, in quibus necessitas probationis incumbit, l. 1. & 2. Cod. d. jurejur. propt. cal. tam in prima, quam in secunda instantia, c. 2. de juram. cal. in 6. Rosbach. tit. 50. n. 7.

Effectus praecipuos **habet, quod** **1. Cessare faciat praesumptionem calumniae, Menoch. 1. praesumpt. 85. num. 11.**

2. Si praestare nolit hoc juramentum **1. Actor per sententiam Judicis causam cadat, l. 2. Cod. d. tit.**

2. Reus tanquam confessus & convictus condemnatur.

3. Exceptiones peremptoriae, de quibus egimus Tab. 6. Et ejusmodi exceptiones post litem contestatam opponuntur, adeo, ut ante quidem opponi possint, sed probatio earum in tempus post litem contestationem differatur, l. 3. & 9. C. de except. Myns. cent. 1. Obs. 24. Brunnem. de Proc. c. 16. n. 1.

4. Positio, cuius **Divisio in** **Positio in specie sic dictam, quae est pars quaedam intentionis, continens id, super quo ab adversario responderi quis petit.**

Articulum, qui est pars intentionis, continens id, quod quis probare intendit, vid. Rosb. t. 51. num. 4.

Effectus est, ut **1. Positiones producens, censeatur ea confiteri, quae in his continentur, ita ut eam confessionem ut judicialem revocare nequeat, Ampliss. Dn. Strauch. Dissert. 25. aph. 7.**

2. Is, contra quem positiones producuntur, teneatur ad eas respondere, alias pro confessio habetur, Gail. 1. Observ. 80. num. 1.

5. Respon- **1. Descriptio, Responso est ad positiones vel articulos affirmatio vel negatio, Vult. 2. I. R. cap. 31. num. 34.**

sio, cuius **2. Forma in eo consistit, quod sigillatim, pure, clare, distincte per verbum, credo, non credo fieri debet, Gail. 1. Obs. 82. n. 2. Myns. cent. 1. Obs. 86. Nisi articulus plura simul capita contineat, tunc enim distincte, quodnam exinde credat vel neget, respondere teneatur, Gail. d. Observ. num. 15.**

1. An ad litem contestationem Scriptura necessaria sit.

Neg. Per l. un. Cod. de litem contest. Quia litem contestatio desiderat narrationem negotii, quae ore proponi debet.

2. An narratio unius partis ad litem contestationem sufficiat?

Neg. Quia litem tunc contestata censetur cum Judex per narrationem negotii causam audire coeperit: quae verba non illum sensum habent, ut sola Actoris narratio sufficiat, sed utriusque partis, cum iudicium ex una parte consistere nequeat, l. de uno quoq. 47. ff. de re judic. l. Judex. 5. Cod. comminat. epistol. epigr. l. Pomponius. 13. §. 1. ff. de recept. arbitr. l. diem praeserre 27. §. si quis litigatorum. 4. ff. eod. ad d. Gilken. ad l. un. Cod. de litem contest. n. 10.

3. Quid Juris si reo detrectet litem contestationem?

Resp. Si reus detrectet litem contestationem, conceditur Actori id petenti missio in ipsius bona. Gloss. in Authent. qui semel Cod. quomod. & quand. in verbo, locum habet, idque probant Cynus. Bart. Salyc. & reliqui, posse etiam Judicem, ut hunc contemptum vindicet, multam statuere, l. 1. circa fin. ff. si quis jus dic. non obtemp. idem statuit Sychard. ad d. l. un. Cod. de litem contest. n. 6. ubi addit, quod etiam illud facere possit captis pignoribus, quibus add. Matth. Coler. cons. 44. n. 53. & Gilk. ad d. l. un. n. 43.

4. An omisso litem contestationis vitiet processum?

Resp. Omissionem litem contestationis vitare processum & sententiam inde secutam reddere nullam, l. prolatam. 4. Cod. de sent. & interloc. omn. Judic. Quia est de ordine substantiali Judicii & litem principium; ita ut ne partium quidem consensu, nec iudicis autoritate omitti possit. Gail. 1. Obs. 74. n. 9. & Obs. 75. n. 1. Myns. cent. 3. Obs. 74. n. 1. & seqq. Rosb. tit. 49. n. 2. & 4.

5. An generalis litem contestatio locum habeat?

Quamvis generalis haec litem contestatio de jure communi, Schneidvv. in §. omnium. n. 92. Inst. de Actionibus Berlich. part. 1. concl. 26. n. 1. & Camerali, hisce verbis concepta: in causa N. contra N. nego actionem institutam & peto me ab ea cum refusione damni & expensarum absolvi, locum habeat, Ord. Cam. part. 3. tit. 13. §. und noch dennu bisshero &c. Tamen hodie id in Camera Imperiali mutatum, & non sufficit illa generalis litem contestatio, sed specifica responsio exigitur, juxta noviss. Imper. recess. de A. 1654. §. Es solle auch hinführo 3r. ibi. so soll der citirte und Beklagte ebenmäs sig. n. primo hoc termino erscheinen / und ec. in diesem Termin auf die Klagen ec. kurz nervosè und deutlich / auch unterschiedlich und klar ob und worinn das tathum anders als von Kläger vorbracht / und wie es sich eigentlich verhalte specificè und auf jeden Puncten mit all seinen Umständen anzeigen ec.

Item

Idem obtinet in Electoratu Saxonæ, ubi generalis non sufficit, sed specialis requiritur litis contestatio Vigore Nov. Elect. August. p. 1. constat. 10. ubi constituit, ut reprobata illa generali litis contestatione, Reus conventus ad omnia & singula capita in narratione & conclusionem libelli contenta, expresse & in specie respondeat & litem contestetur, si vero contrafecerit, tanquam contumax puniatur, add. Ord. Elect. Joh. Georg. tit. von der litis Contestation. 16. in pr. & vers. So sollen sich hinführo die Advocaten dergleichen weiterschweiflicher und dunkeler litis contestatione gänzlich enthalten / und bey einem jeden Articul deutlichen und unterschiedlichen / iedoch auff's fürste / als sichs leiden will / anzeigen / was sich bey dem facto an ihme selbst / ohne Anhang / desgleichen an denen darneben angezogenen Qualitäten und Umständen / gestehen oder verneinen / und also den Sachen richtig unter Augen gehen. Würde aber einer solchem zu wider in der litis contestation, unvernehmliche un weitläufftze Wort gebrauchen / soll er so oft solches vom ihm geschicht / nach Gelegenheit in Straffe genommen / sein Client aber vermöge gedachter Constitution, in expensas retardati processus, auch da er hiruunter vor seßlich tergiverfirte, und nach dem ihme / litem anderer Gestalt zu contestiren per sententiam ufferlegt were / dennoch solchem Urtheil durch richtige Antwort nicht folge thäte / über die expensas gleichfalls in eine willkürliche Straffe verurtheilt werden. Vid. Brunnem. de proc. c. 14. num. 10. & 11. Frider. de Process. p. m. 173. Schulz in Syn. Judic. th. 41.

6. Antalis litis contestatio, quando Reus per verbum Nescio vel Ignoro respondet, pro justa & negativa sit habenda?

Resp. Eiusmodi litis contestationem per voculam Nescio factam negativæ litis contestationi æquipollere testatur Magnif. Dn. Carpz. in Proc. Jud. tit. 10. art. 3. n. 42. Ita ut Iudex facta eiusmodi litis contestatione tuto super probatione & reprobatione judicare & sententiam ferre possit.

7. An litis contestatio, hisce verbis, Beflagter stelle solches dahin / facta, iusta & legitima sit?

NEg. Dn. Carpz. alleg. loc. n. 48. & seqq. Quia verba hæc Er stelle es dahin ut vocula Nescio ad responsionem affirmativam & negativam, qualis omnino requiritur in litis contestatione, trahi nequeunt. Quocumque enim quis se verterit, semper in bivio constitutus, quidnam Reus per hoc significatum voluerit, tantum abest, ut non litis eiusmodi contestatio sit obscura & dubia, nec sic qualificata, ut vel in affirmativam vel negativam trahi possit responsionem.

8. An impediatur litis contestatio, & Reus respondendo neget, se id facere animo litem contestandi?

Resp. litis contestationem hoc modo impedi, Gloss. in l. un. Cod. de litis contestat. verbo cum Iudex. & Bartol. ad d. l. n. 15. Mynsing. cent. 3. Obs. 74. n. 7. Gail. 1. Obj. 73. n. 5. Ratio est, quia ad litis contestationem requiritur animus; qui declaratur ex protestatione, unde si Reus ab initio protestetur, sicut communiter fieri consuevit, quod comparando nolit in jurisdictionem Iudicis consentire, nisi quatenus & in quantum de Iure teneatur; Tunc eiusmodi protestatio juvat protestantem, impeditq; litis contestationem, Dec. ad d. l. un. n. 2. & seq. & Consil. 460. n. 11. Gilken. ad d. l. un. n. 37. & seqq.

9. An iuramentum Calumnia per procuratorem prestari possit?

Resp. Hoc iuramentum de jure communi per text. in c. cum causam. 6. & seq. x. de jur. propt. calum. c. ult. eod. in 6. & Camerali per noviss. Imp. Rec. de Anno 1654. §. liber dieses verordnen Wir. 37. non solum ab illis principalibus, Actore scilicet & Reo, sed etiam a Procuratoribus eorum, speciale ad hoc mandatum habentibus, prestari posse l. qui bona 13. §. si alieno 13. ff. de damno infecto. Gail. 1. Obs. 83. n. 1. & Obs. 88. & 89. Rosb. tit. 50. n. 5. Secus de jure Saxonico, ubi iuramentum calumniæ & reliqua iuramenta omnia, per Procuratorem prestari non possunt, sed præcisè personæ principales, in propria persona iuramentum prestare tenentur, Landr. lib. 1. art. 46. junct. Gloss. ad text. German. d. art. 46. lit. d. Vid. Schulz in Syn. Judic. th. 46.

TAB. IX.

Definitio, Probatio est actus Judicialis, per quem de facto aliquo, de quo in Judicio controversia est, fides Judici fit, Perez. ad tit. Cod. de Probat. num. 1.

i. In	Plenam, quæ plenam fidem facit iudicanti, ita ut de re in quaestionem deducta, secundum eam ferre sententiam possit, Perez. d. l. num. 4.	Semiplenam, quæ Judici plenam fidem non facit sed præsumtionem duntaxat quandam pro probante inducit, quæ tanta non est, ut ex ea Iudex sententiam ferre possit, veluti si per scripturam privatam, vel unum testem, omni exceptione majorem, intentionem suam Actor probet, Perez. d. l. Excell. Dn. Strauch. Diff. 25. aph. 8. Rosb. tit. 53. n. 6. Myns. cent. 1. Obs. 68.
i. In	Duplex est vel	Juris, quæ ex signis verisimilibus & probabilitibus oritur, Ampliff. Dn. Strauch. Diff. 25. aph. 33.
		De Jure, quæ ex argumentis ac signis necessariis & certis oritur. Exemplum habetur in l. 3. §. 11. ff. de suis & legitim. hered. ubi jus præsumit, si mulier post X. mensem à morte mariti pariat, ipsam post mortem mariti cum alio consuevisse, Dn. Strauch. d. l.
Effectum talem habet, ut onus probandi in adversarium, contra quem præsumitur, transferat, l. generaliter. 24. §. sed & si ita. 8. in fin. ff. de fideicom. libert. l. si extraneus. 6. ff. de condict. caus. dat. Nisi forte ex altera parte fortior existat præsumtio: hoc enim casu minor præsumtio per majorem tollitur, exemplum habetur in l. fil. um. 6. ff. de his, qui sui vel alieni jur. Rosbach. tit. 64. num. 37. & 38.		

6. Probatio, cuius

Divisio

a b c d

Definitio

inter actus medios referretur etiam

a b c d

Terminus, quide iure

2. In

2. Inartificialē, quę ad fidē faciendam extrinsecus assumitur, Rosb. tit. 53. n. 4. Et fit vel per

Civili certus non est, sed Iudex dat dilationem, l. 1. C. de dilat.

Camerali arbitrarius est, Ord. Cam. part. 3. tit. 16. §.

Was aber / Rec. Imp. de Anno 1654. §. Den punctum probationis betreffend / 44. vers. Nach Gestalt unv. Gelegenheit der Sachen und Partheyen gemässiget / etc. Saxonico est sex h. bdomadarum & trium dierū, Landr. lib. 1. art. 62. ab eo ipso momento, quo sententia, per quam alicui probatio injuncta est, vires rei judicatae cōsecuta est, computandarū, Landr. d. l. ibiq. Gloss. lit. H. Frider. de Proc. p. m. 216. Schultz. in Syn. Jud. th. 53.

7. Conclusio causę
8. Inrotulatio actorum
9. Sententia

1. Instrumentum, cuius

Diviso in

Effectus scilicet In-

2. Testes, qui ad rei alicujus fidē faciendam legitime vocati, testimonium perhibent, Rosb. 2. 56. n. 1. de quibus sciendum

3. Confessionem
4. Iuramentum

Tab. seq.

Tab. seq.

Definitio, Instrumentum in genere significat omne id, quo causa instrui potest, sive literę sint, sive testes, sive confessio, sive alia quęvis probatio, l. 1. ff. de fide Instrum. Rosb. tit. 62. num. 1. In specie verò uti hęc sumitur, nihil aliud est, quàm scriptura rei controversę fidem faciens, §. 17. Inst. de inutil. stipulat. ibiq. DD. Dn. Strauch. d. l. a. 20.

Publicum, quod publicā auctoritate conficitur, vel ab ipso Magistratu, vel ejus jussu, quo pertinent scripturę sigillo publico signatę, acta publica, quę actis insinuantur, & similia.

Privatum, quod à quovis privato scribitur, uti libri rationum, quos mercatores, artifices de rebus suis emtis & venditis, & aliis conficiunt. Quo referri possunt die Erbregeister, quos Nobiles habent, in quibus servitia subditorum describunt, & alii de quibus vid. Dn. Strauch. d. l. aph. 20.

Requisita (instrumenti scil. publici) sunt (1) Invocatio Dei Opt. Max. (2) Annus Imperatoris regnantis, (3) Indictio Romana, (4) Annus nativitatis Christi, (5) Mensis, (6) Dies & hora rei gestę, (7) Locus non saltem civitatis vel pagi, sed etiam domus & conclavis, (8) Facti series, (9) Testium adhibitio & nominatio, (10) Subscriptio nominis Notarii, (11) Subsignatio ejusdem, (12) Pergameni in confectioe instrumenti adhibitio & alia nonnulla, de quib. vid. Steph. & Dd. ad Nov. 47. Rosb. tit. 62. num. 5. Termin. de Proc. Jud. cap. 220. num. 9.

Publici est, quod plenam fidem faciat, c. 1. X. de fid. Instr. Notorium inducat & cum testibus eandem vim obtineat, Rosb. tit. 61. n. 37.

Privati, quod pro scribente non probet, sed contra; Nisi hoc instrumentum subscriptionem trium testium habeat, Rosb. d. l. n. 39. Ampliss. Dn. Strauch. Diff. 25. aph. 22.

1. An omnes testes esse possint? Possunt omnes, nisi prohibeantur vel propter ætatem, & facilitatem judicii ac consilii sui, ita propter notam & infamiam, adulterium, famosum crimen & suspicionem, Rosb. tit. 56. n. 5. & seqq. Excellent. Dn. Strauch. d. Diff. aph. 13. & seqq.

2. Quando producendi? Testes regulariter sunt producendi post litem contestationem, c. 1. & c. quoniam. X. ut lit. non contest. Nisi necessitas urgeat ad perpetuam rei memoriam examinari, Dn. Strauch. d. l. aph. 18.

1. Articuli exhibentur, quibus annectitur directorium & designatio testium, hoc est scedula, in qua designatur, super quibus articulis testes examinari debeant, Rosb. tit. 54. n. 15.

2. Communicantur articuli ad formanda interrogativa.

3. Citantur testes, vel à Judice ipso vel à Commissario.

4. Producens & Reus ad producendum & videndum testes jurare peremptorię citantur, Ruland. 2. de Commiss. c. 3. n. 3. & seqq.

5. Testes intra terminum à Judice datum, sumtibus producentis, producendi.

6. Exhibentur interrogatoria ab eo, contra quem testes producuntur.

7. Testes, in præsentia partis adversę juramentum præstant.

2. Actus ipse. Post præstitum juramentum examen ipsum subsequitur, quod à Judice vel Commissario ejus peragitur; Quanam autem sint partes Commissarii in expedienda commissione, vid. Roding. in Pand. Camer. lib. 3. tit. 14. p. m. 584. & seqq. Examen autem clam partibus institui debet, & examinatio singulos testes juramenti sui admonebit, articulos & interrogatoria textibus exponet, si quę subest obscuritas, eam declarabit, testium dicta iisdem verbis, quibus utuntur, annotabit, vid. Brunnem. de Proc. p. 1. cap. 20. n. 50. & multis seqq. Rosb. tit. 53. n. 2. & seqq.

3. Consequentia, Forma est, quod Judex partibus præsentibus, vel ab quę sunt, ut sentibus, citatis tamen, testium depositionem in toto vel pro parte, per se vel Notarium legat: & demum dicat, habeantur pro publicatis, Rosbach. tit. 60. n. 4.

Effectus, quod publicatio semel facta, regulariter testes non possint iterum vel amplius produci & examinari; ne testium subornatio fiat, Schultz. in Syn. Judic. th. 56. Rosbach. d. l. n. 6. & seqq. ubi hujus effectus regula limitatur.

1. An actori iuramentum deferendum, an verò reo eo casu, quo actor semiplenè intentionem suam probaverit & reus exceptionem suam semiplenè?

R Esp. De hac quæst. vid. Gilken. in l. 3. n. 15. & seqq. Cod. de reb. cred. & iurejur.

2. An dua semiplena probationes (veluti unius testis & instrumenti privati) vim plena probationis habeant?

R Esp. Habere vim plena probationis, in causa minus ardua & civili; secus in criminali, in qua requiruntur probationes luce meridiana clariores, l. ult. Cod. de probat. l. qui sententiam 16. Cod. de pœn. Berlich. part. 1. concl. 36. num. 130. Perez. ad tit. Cod. de probat. num. 5.

3. An ex præsumtionibus aliquis condemnari possit?

R Esp. Regulariter ex præsumtionibus nemo est condemnandus, per text. in l. absentem. 5. ff. de pœn. Verùm hoc tantùm procedit in præsumtionibus hominis, secus in præsumtionibus legis, juxta Bart. in §. fin. in auth. Cod. ut liceat matri & av. & Bart. in l. si hi, qui adult. Cod. de adult. Non enim potest dari certa regula, quæ præsumtio sufficiat ad condemnationem, vel ad semiplenam probationem; quapropter prudens & discretus Iudex ex bono & æquo, variisque conjecturis quid judicandum arbitrabitur, Panorm. in can. quando. X. de præsumt.

4. An præsumtio juris & de jure admittat probationem contrariam?

R Esp. Hæc præsumtio regulariter non admittit probationem in contrarium, nisi per testimonium quinq; testium, Menoch. de præsumt. lib. 1. quæst. 63. aut duorum vel trium testium summæ fidei, idem d. l. 1. quæst. seq.

5. An subscriptio contrahentium & testium in instrumento publico requiratur?

N Eg. Rosb. in Proc. Judic. tit. 62. n. 6. eorum subscriptio- nem requiri, nisi lex eam requirat, ut in l. in donatio- nibus 31. Cod. de donat. & in l. hac consultissima. 21. C. de testam.

5. Quando instrumenta ad probandum produci debeant?

R Esp. Hodiè præcisè intra terminum Saxonicum, qui est sex septimanarum & trium dierum, produci debere; aliàs causâ caderet, si id facere neglexerit producens, idque probat Sanctio Electoralis clarissima in Constit. 17. verb. Hette Zeugführer intra terminum &c. part. 1. & in Ord. Proc. Judic. tit. 24. in pr. ibi: So der Kläger oder Beklagte etwas mit Brieflichen Urkunden beweisen / oder nebenst der Zeugen Aussage mit einbringen wolte / soü er solches / wie obgedacht / binnen der zur Beweisung nachgelassenen Sächsischen Frist zuthun schuldig seyn / etc.

6. An Doctor Juris instrumentum solenne & publicum conficere possit?

R Esp. Instrumentum tale conficere non posse: quia ad formam essentialem instrumenti publici requiritur præcisè, ut, si nec autoritate judiciali, nec testibus fuerit munitum, à Notario publico ad minimum sit confectum, idque approbârunt Scabini Lipsienses, quos secutus Magnif. Dn. Carpz. lib. 6. Respons. jur. 18. num. 14. & seq. & in Process. Judic. tit. 2. art. 3. num. 71. & seqq. Dissent. Berlich. part. 1. conclus. 43. num. 50.

7. An instrumentum, quod non signeto Notariatus, sed privato (saltem Notarii signeto firmatum) est, valeat?

R Esp. Communis pragmaticorum sententia est non valere ejusmodi instrumentum, quia signetum Notariatus ad subsistentiam & autoritatem instrumenti publici præcisè requiritur, Magnif. Dn. Carpz. lib. 3. Respons. jur. 85. & tit. 2. art. 3. num. 78. & seqq.

8. An probatio intra terminum probatorium plenariè sit perficienda; an verò sufficiat, si articuli & nomina testium offerantur, copiaq; saltem instrumentorum exhibeantur?

R Esp. Sufficere, si is, cui onus probandi injunctum est, intra terminum probatorium articulos saltem probatorios & nomina testium offerat, licet testes non juraverint, nec examinati fuerint, per sanctionem manifestam Electoralem in Constit. 16. part. 1. in pr. ibi: Ein teglicher part, dem Beweisung auferlegt / soll innerhalb des rechtlichen Termins in sechs Wochen und dreyen Tagen die Beweis-Articul einbringen / etc. & in Ord. Proc. Judic. Elect. Sax. Joh. Georg. tit. Von der Beweisung, 20. in pr. vid. Schultz. in Syn. Judic. th. 54. & Myns. cent. 6. Observ. 57. qui ex Panormit. in can. licet causam. X. de probat. plures diversos casus recenset, qui in hac quæstione benè observari debent, quorum (1) si præfixus sit à Judice terminus simpliciter ad producendum testes, tunc sufficit ante ejus lapsum testes productos fuisse, & jurâsse; quia diversa sunt, testes producere, & eosdem examinare. (2) Si concessa sit dilatio ad producendum & examinandum testes, tunc non satis est produxisse testes, nisi testimonia quoque dixerint, sicque intra terminum & jurare & examinari debent. Si tamen producens debitam adhibuit diligentiam, ut testes intra præscriptum tempus examinarentur, & penes Judicem vel Commissarium stetit, quo minus id fieret, non debet hoc parti producenti præjudicio esse, quæ fecit, quod potuit. (3) Indulto simpliciter termino ad probandum si quidem pars testes produxit, ut commodè intra terminum examinari potuerint, deque eo sollicitaverit Judicem, vel examinatore, tum satisfecisse termino putandus est. Examinatio enim ad judicem pertinet, vel ad eum, cui is mandavit. Quod si tam serò producti sunt testes, ut commodè examinari intra terminum nequiverint, parsve negligentior extiterit in admonendo Judice ad examinandum testes, eo casu Bartoli sententia in l. damni. §. sabini. ff. de damn. infecto, crebriùs recepta est, existimantis, depositionem testis post effluxum terminum amplius fieri non posse. (4) Si dilatio à Judice ad probandum, probatumque habendum concessa sit, non sufficit testes in termino jurâsse, sed eorundem quoque examinatio ante lapsum termini requiritur. (5) Dilatio sub istis verbis data. Ad probatum habendum per omne genus probationis, omnes probationes excludit, adeò quòd à dilatione elapsa, nec jusjurandum in defectum probationis præstari amplius possit; Quia talis dilatio vim conclusionis in causâ habet, & post conclusionem hujusmodi iuramentum amplius non defertur, ita Myns. d. l. ubi ejusmodi casus ita in Camera Imperiali observari tradit.

9. An si testis primo loco deponat & postea juret ejusmodi depositio valeat?

Qvamvis regulariter testis juramentum, antequam deponit, prestare teneatur; tamen si in continenti post depositionem juret, nimirum quando tempore depositionis promittit, si necesse sit, se dicta sua juramento corroboraturum, tunc utique talis depositio valet; ita factum in causa quadam Anno 1552. M. August. testatur Mod. Pistor. in Proc. Jud. part. 2. cap. 11. num. 3.

10. An frater in causa fratris testis esse possit?

R Esp. Menoch. lib. 1. arbitr. Jud. quest. caus. 104. Fratrem pro fratre testimonium ferre posse in causa civili, non vero criminali; idque Bald. in l. parentes. n. 3. Cod. de testib. declarat tum procedere quando seorsim habitant, quem sequitur Ant. Fabr. Cod. de probat. definit. 24.

11. An testes utraque parte presente & audiente, publice in judicio examinari debeant?

R Esp. Olim, ut Cujac. ex Nov. 90. in fin. Rittershusf. p. 9. cap. 22. n. 26. & alii colligunt, requirebatur quidem, ut testes producerentur & examinarentur, utraque parte presente d. Nov. 90. cap. ult. ubi Imperator utitur verbo necessitatis, & dicit, oportet, ut partes intersint & testationes audiant. Probari etiam videtur hac sententia in l. si quando. 19. ibi: alterutra parte presente, quae eos

introducitur, testimonia eorum capere Cod. de test. Item in l. Judices 18. Cod. de fide Inst. Ubi sancitur, depositiones fieri debere sub utriusque partis praesentia. Verum ille mos examinandi testes in usu esse desit: nam quamvis hodie productio testium praesente ea parte, contra quam testes producuntur, fiat, ut videat illa pars, quomodo testes jurent; tamen postquam juraverunt testes, pars, contra quam producuntur, jubetur discedere, ne audiat examen & depositiones testium, quae fiunt apud judicem tantum, vel Commissarium, testibus examinandis deputatum, praesente tamen Notario, qui dicta testium consignat: de quibus plenissime tractat Ruland. de Commiss. lib. 1. cap. 1. Atque hic mos examinandi testes aequissimis nititur rationibus: tum quia ipsae partes captiosè in sui commodum poterant testes examinare: tum quia testis ex ipsius partis praesentia, & quaestione, facile ratione metus ac timoris, a veritate seduci poterat, ut aut non libere & candidè deponeret, aut aliò deflecteretur, Ferrar. Montan. in praexercitamentis Judic. cap. 6. §. quia vero. lib. 2. Cui add. Matth. Stephan. ad Nov. 90. n. 28. & seqq.

12. An duo testes faeminini sexus plene probent?

A ff. Per l. 20. §. 6. Carpz. in proc. tit. 13. art. 3. num. 28. & 29.

TAB. X. Visis duabus probationum inartificialium speciebus, restat ut adhuc de duabus, quas nonnulli addunt, Confessione nempe & Juramento; nec non reliquis actibus mediis, nimirum de Conclusionione causa, Inrotulatione actorum & sententia, paucis dispiciamus.

Agitur hic	1. De ea probatione inartificiali, quae fit per	Juramentum, quatenus hujus loci est; nimirum quo lis principalis deciditur vel	I. Per se, mediante juramento litis decisorio in specie ficticio; Quod est vel	Necessarium, quod	Dividitur in	Definitur, Confessio est ejus, quod in lite est, aut in litem deduci potest, observatio, Excell. Dn. Strauch. Diss. 25. aph. 23. Umm. Diss. 13. th. 8. num. 35.	3. Confessionem, quae	Duplex est vel	Judicialis, quae fit in jure, judiciove coram Judice competente, & pro tribunali, l. 6. ff. de Confess. l. un. Cod. eod. l. 56. ff. de re judic. Dn. Strauch. d. l.	Extrajudicialis, quae fit apud probos & fide dignos homines extra judicium, Dn. Strauch. d. l. vid. Brunnem. de Proc. Judic. cap. 21. n. 2. 3. & 4. Rosb. tit. 65. num. 2.	Hunc effectum habet, quod confessio	Judicialis relevet ab onere probandi & vim rejudicatae habeat, adeo ut in confessum nullae sint partes Judicis, nisi in condemnando, Rosb. tit. 65. num. 31.	Extrajudicialis tantum semiplene probet, nisi fuerit geminata, vel coram duobus ad minimum probatis testibus & parte praesente facta, Brunnem. d. l. num. 4. Rosb. d. l. Magnif. Dn. Carpz. tit. 13. art. 3. num. 13. & 14.
						1. Voluntarium, quod ex conventionis per modum transactionis a parte parti extra judicium defertur vel etiam refertur, l. 17. pr. l. 28. §. 10. l. 39. ff. de jurejur. Mag. Dn. Struv. Exerc. Pand. 18. th. 29. Quae tamen juramenti species proprie hujus loci non est.		2. Judiciale, quod a parte parti in judicio, accedente Judicis (per sententiam interlocutoriam) approbatione defertur, l. 12. §. 1. Cod. de reb. cred. & jurejur. non solum ante, sed etiam post litis contestationem, per d. l. 12. sub fin. pr. Jure vero Saxonico Actor non nisi ante litem pure contestatam, & ante praestitam garantem deferre Reo juramentum potest, Nov. Elect. August. p. 1. Constit. 11. sub fin. ubi Dan. Moller. num. 18. & seqq. & Ord. Proc. Judic. Elect. Joh. Georg. tit. Von Eyden/ 20. 18. in pr. vid. ICtiff. Dn. Struv. Exerc. 17. th. 32. Schultz. Syn. Judic. th. 65. Et hoc juramentum delatum non potest recusari, sed Reus incontinenti vel suscipere & praestare, l. non erit. 5. §. fin. junct. l. jusjurandum. 34. §. ait prator. 6. ff. de jurejur. vel Actori deferenti referre tenetur, d. l. jusjurandum. 34. §. datur. 7. l. manifesta. 38. ff. de jurejur. Schultz. in Syn. Judic. th. 63. vid. Dn. Struv. d. l. th. 34.					
						Definitur, Necessarium juramentum est, quod inopia plene probationis Judex, etiam parte non petente, defert causam cognitam vel Actori vel Reo, Excell. Dn. Struv. d. Exerc. th. 41. Gail. 1. Obs. 108. num. 3.			Suppletorium, quod Judex causam cognitam, etiam non rogatus, imponit ei, qui semiplene probavit, ut per id perfecte fiat probatio & causa dubia decidatur, l. 3. ff. de reb. credit.			Purgatorium, quod Judex, causam cognitam, imponit ei, contra quem praesumptiones militent, ut iis se per illud eximat, & causa dubia decidatur. l. 31. ff. de jurejur. Dn. Struv. d. l. th. 45, Brunnem. in Proc. civ. 6. 23. n. 34. & seqq.	

a b

Definitur, *Juramentum in litem* est, quo propter intervenientem dolum & culpam adversarii, rem non restituentis, aut non exhibentis, Judice deferente, Actor rem suam, quam petit, æstimat, seu tanti sibi esse obtestatur, l. 1. §. 1. l. 4. pr. §. 1. ff. de in lit. jur. Dn. Struv. d. Exerc. 17. th. 58.

Duplex est vel
 { *Affectionis*, quo propter dolum adversarii, qui detrectat, aut facit, quo minus possit rem restituere, res in judicium deducta ultra ejus pretium arbitrio Domini æstimatur, iCtiff. Dn. Struv. d. l. th. 59.
 { *Veritatis*, quo res, quæ culpâ Actoris interiit, vel deterior facta est, quanti verè est, & quanti reverà interest, rem non restitui, l. 5. §. ult. ff. de in lit. jur. ab actore æstimatur. Ampl. Dn. Struv. d. l. Modest. Pistor. de Proc. p. 2. c. 43. n. 2.

quod
 { *Tria requirit*, ut lo-
 cum ha-
 beat
 { 1. Quòd sit actio bonæ fidei, seu arbitraria vel in rem, Bart. in l. 3. ff. de in lit. jur. vers. secundo considerandum. Dn. Strauch. Diss. 26. aph. 16.
 { 2. Quòd concurrat dolus condemnati in non restituendo id, quod habet.
 { 3. Quòd sit res circa quam verisimiliter cadit affectio, Bart. in d. l. Pistor. d. l. num. 3.

2. De tribus reliquis actibus, qui ad medios quoque pertinent; uti sunt

Definitur, *Conclusio cause* est omnium scil. juris & facti allegationum renunciatio, totiusque causæ ad definiendum submissio, can. Pastoralis. 5. X. de caus. poss. & propriet.

Dividitur in
 { *Expressam*, quæ
 { *Subdividitur* in
 rur-
 sus in
 { 1. *Puram*, quæ simpliciter & absolutè causam concludit, Rosb. tit. 70. num. 5.
 { 2. *Conditionatam seu eventualem*, quæ fit cum conditione, protestatione & reservatione; veluti, si pars, adversa nihil novi amplius attigerit, vel alioqui nihil facti de novo emerferit, Rosb. d. l. Umm. d. l. n. 4.
 { *Tacitam*, quando causa non ita verbis expressis submittitur, sed ex circumstantiis apparet, nihil nisi sententiam Judicis restare, Ampl. Dn. Strauch. Diss. 26. aph. 1. Umm. d. l. n. 3. & 9.

Effectum præcipuum habet, quòd post eam nullæ ulteriores probationes neque aliæ deductiones admitti debeant, c. cum dilectus. 9. X. de fid. Instrum. Nov. 90. cap. 4. Hæc tamen regula multas patitur exceptiones, quas Gail. 1. Obs. 107. n. 6. & seqq. subjicit, cui add. Rul. de Commiss. p. 4. l. 8. cap. 11.

7. Conclusio cause, quæ

8. *Inrotulatio Actorum*, quæ nihil aliud est, quàm eorum, quæ ab utraque parte fuere proposita præsentibus partibus ad hoc specialiter citatis in ordinem facta collectio, & collectorum obsignatio, Fibig. de Proc. part. 1. cap. 2. membr. 3. §. 17. p. 59. Vocatur etiam transmissio Actorum, quia ejusmodi Acta ad non suspectum collegium Ictorum transmittuntur sumtibus plerumque petentis, ut ibi sententia concipiatur, vid. Kenneman. de jure transmiss. actorum. Modest. Pistor. de proc. p. 2. cap. 47. & Rec. Imp. de An. 1654. §. doch mit diesem. 107.

9. Sententia, quæ

Definitur, *Sententia* est pronuntiatio Judicis, causæ controversæ decisionem continens, Fibig. de Proc. Judic. p. 1. cap. 2. membr. 3. §. 18. p. m. 59. Excell. Dn. Strauch. Diss. 26. aph. 2.

Dividitur in
 { *Interlocutoriam*, quæ rursus vel
 { *Definitivam*, quæ ipsam principalem controversiam determinat, totique causæ finem imponit, Fibig. d. l.

Concipitur vel
 { 1. *A judice negotii*, Brunnem. de Proc. Judic. cap. 27. num. 5.
 { 2. *Ab extraneo consilium suggerente*, sumtibus utriusque partis, si id fiat vel ex statuto, vel petente utrâque parte, vel ex officio, vel alterius tantum, qui id petit, quas expensas tamen à succumbente recuperat, Schrad. de Feud. part. 10. sect. 14. num. 57. 81. 84. & 91. Menoch. lib. 2. arb. jud. quæst. cas. 228. num. 25.

1. An ex sola confessione debitoris parata executio detur?

Resp. Dari; & quod in confessum non minus ac judicatum parata executio detur textus est in l. post rem judicatam §. ff. de re judic. Et in l. proinde 25. §. ult. ff. de Leg. Aquil. Itaque si debitor judicialiter confessus fuerit debitum, exemplo judex solutionem ei imponere & executionem decernere valet, Perr. Heig. part. 2. quæst. 7. n. 21. & seqq. Vid. Magnif. Dn. Carpz. tit. 22. art. 1. num. 20. & seqq. ubi etiam formula sententionandi.

2. Quenam requirantur, ut confessus pro judicato habeatur?

Resp. Multa requiri, (1) ut confessio facta sit in judicio, l. sicut major, §. Cod. de repud. vel abstin. heredit. (2)

ut sit facta coram competente judice, l. un. Cod. de Confess. c. 4. X. de Jud. nam aliàs tantum haberetur extrajudicialis, quæ non plenè probat, nisi à parte adversâ fuerit acceptata, vel à debitore geminata, (3) ut facta sit præsentè adversario, ejusvè Procuratore, l. certum confessus §. si quis 3. ff. de Confess. (4) ut sponte fiat confessio: Nam si quis vi vel metu ad confitendum compulsus sit, ejus confessio non valet, nisi in eadem perseveret. Et hujusmodi requisita vulgaribus hisce versiculis comprehenduntur.

Major, sponte, sciens contra se, ubi jus sit, & hostis.
 Nec natura neget, favor, lis, jusq. repugnat.
 Major, sponte, sciens, dominus, pars, lis, sed & in se
 Confessus certum, compos pro judice, jure
 Damnatur

Damnatur: nisi lex, favor, aut natura repugnet.

Quæ ordine persequitur Rosbach. tit. 65. n. 5. & seqq.
Cui adde Perez. ad tit. Cod. de Confess. n. 6. & seqq.

3. *An Reus à jurisjurandi religione se aliis legitimis probationibus relevare possit?*

R Esp. Possit, modò se offerat ad probationem, antequam delatio juramenti per sententiam approbetur, Modest. Pistor. in Proc. judic. part. 2. c. 39 n. 17. idemq; probat Wesenbec. in parat. de jurejur. n. 9. & in suam sententiam allegat plures in l. 2. & i. delata. 9. Cod. de reb. cred.

4. *An is, cui delatum est juramentum, si jurare recuset pro convicto habeatur?*

A ff. per l. 2. §. quod si 6. Cod. de jurejur. prop. cal. dand. & l. pen. §. sed juramento I. Cod. de reb. cred. Nisi iusta sit recusationis causa, quas octo numero recenset Bart. in l. manifesta 38. ff. de jurejur. & easdem etiam persequitur Bald. in hoc §. n. 16. & alii. Prima recusandi causa sumitur ex persona referentis, puta si pupillus, furiosus, prodigus jusjurandum deferant, l. 35. §. 1. ff. de jurejur. l. si ad excludendum. 3. Cod. de reb. cred. aut procurator; nisi ei nominatim id mandatum sit, aut liberam bonorum administrationem habeat, l. jusjurandum. 17. §. fin. cum l. seq. ff. de jurejur. Secundo justam abnuendi causam præbet conditio personæ, cui defertur juramentum, l. 34. §. 2. & 3. ff. d. t. Tertio consideratio ipsius loci id quoq; completi potest. Nam qui Romæ non compelluntur judicium accipere, ut sunt legati provinciales, ne jurare compellendi sunt, l. tutor. 35. §. fin. ff. eod. Quarto natura actionis institutæ, id etiam largiri potest, l. Si patronus, 16. ff. eod. Quinto is qui exceptione, puta, rei judicatæ, jurisjurandi, tutus est, tale juramentum recusare potest, l. in duobus. 28. §. fin. cum l. seq. præscriptionis. l. in contractibus. 14. §. illo. 3. Cod. de non numer. pecun. Sexto is jurare non compellitur, qui rei veritatem compertam non habet, forte, quòd tractetur de facto alieno, d. l. 34. vers. quid tamen. & §. non semper 8. ff. de jurejur. add. l. Marcellus 11. §. 2 ubi hæc verba sese offerunt, jurare autem tam vir, quàm uxor cogetur: Pater autem amoventis jurare non cogitur: cum iniquum sit, de alieno facto alium jurare &c. ff. de act. rer. amov. Septimo ubi timor perjurii versatur, juramentum temerè deferendum non est, l. aliàs 18. de jurejur. Octavo juramentum recusari potest, quando jurantis conditio hoc modo deterior reddi possit, ut in casu legis, eum qui 30. ff. de jurejur. plures recusandi causas recenset Gilken. ad l. generaliter. 12. §. sed juramento 1. num. 10. & seqq. Cod. de reb. credit.

5. *An Actor, licet nihil penitus probaverit, deferre Reo juramentum possit?*

R Esp. Actorem Reo hoc juramentum litis decisoriæ, etiamsi nihil probaverit, deferre posse juxta communem Interpp. sententiam, Christ. Zobel. part. 1. diff. 21. n. 7. & 21. Hartm. Pistor. part. 4. quest. 13. n. 1. & 16. Matth. Coler part. 1. decs. 122. n. 1. Schneidew. in §. item si quis postulantæ II. n. 22. Inst. de act. Modest. Pistor. vol. 2. Consil. 45. quest. 2. n. 18. König. in process. Jud. c. 66. Jacob Schultz in add. add. Modest. Pistor. part. 1. quest. 130. n. 31. & seq. eandemq; sententiam probat Sanctio Electoralis in Ord. Process. Jud. tit. Von Eyden/der selben Delation, Relation, &c. 18. in pr. ibi: So der Kläger dem Beklagten die Klagen ins Gewissen schieben/ und den Eyd derowegen deferiren wolte/ soll ihme solches/ wenn er gleich keinen Schein noch Beweis vor sich hat/ nachgelassen seyn.

6. *An juramentum semel delatum revocare & ad probationes redire liceat?*

A ff. per l. si quis jusjurandum II. §. si quis. ibi: si quis autem sacramentum intulerit, & hoc revocare maluerit, licere quidem ei hoc facere, & alias probationes, si voluerit, præstare, ita tamen ut hujusmodi licentia usque ad litis tantummodò terminum ei præstetur &c. Cod. de reb. credit. Idemque in foro Saxonico probatum per Ord. Proc. Jud. tit. 18. §. 2. Ob nun gleich der Kläger den Eyd einmal deferirt hätte/ do er aber dennoch hernacher viel lieber davon ablassen/ und seine Klage beweisen wolte/ soll ihme solches ungeachtet des an etlichen Orten eingeführten wiedrigen styli, vergebliche Eyde zu verhüten/ auch noch Angelobung der Gewähr und beschehenen Kriegs-Befestigung/ frey stehen. Modò juramentum nondum sit acceptatum, relatum, vel desuper pronunciatum; de quâ limitatione agitur in d. Ord. Proc. Jud. tit. 18. §. Ob nun gleich 2. in fin. Wann es nur geschicht/ ehe und zuvor der Beklagte den deferirten Eyd acceptirt/ oder denselben referirt/ oder ein Urtheil darauff ergangen/ so Krafft Rechts erreicht/dann wann derer eins erfolgt/ soll es bey der beschehenen delation abwenden.

7. *An juramentum suppletorium præstare iussus ad probationes confugere possit?*

N Eg. Quia juramentum necessarium sive suppletorium non nisi in defectum plenæ probationis deferitur, c. sicut consuetudo. 2. X. de probat. Itaque ex hoc ipso ei præcisa est via ulterioris probationis; frustra siquidem quis ad illud refugium quæret, quod antea perficere ac præstare non potuit, Morfil. Consil. 51. n. 17. Et licet forsitan jurare in supplementum iussus alios testes, aliave documenta, quibus jam suam intentionem plenè probare posset, noviter repererit, ad probandum tamen non admittendus erit, quia post terminum probationis elapsam ulteriori probationi non datur locus, Chil. König. in Process. c. 71. n. 4. Zobel. part. 1. diff. 36. post. pr. Magn. Dn. Carpz. tit. 12. art. 2. n. 94. & seqq.

8. *An juramentum suppletorium ex instrumentis noviter repertis retractari possit?*

A ff. Quia ex instrumentis noviter repertis, causa ex integro agi debet, l. admonendi. 31. ff. de jurejur. non per restitutionem in integrum, sed cum sententia lata ipso jure nulla est, pristinaq; actio & causa instituitur, perinde ac si nulla sententia fuisset lata, l. & qui non provocarunt. 2. Cod. si ex fals. instrum. l. 14. Cod. de transact. add. Magnif. Dn. Carpz. tit. 12. art. 2. n. 99. & seqq.

9. *Quid juris si in sententia describenda error à Notario vel Actuario committatur?*

R Esp. Errorem hunc incuria describentis sententiam commissum, interpositâ Leutatione vel Appellatione corrigi debere. Dn. Carpz. tit. 16. art. 2. n. 17. & seqq.

10. *An sententia in presentia partium litigantium isque citatis, publicari debeat?*

R Esp. Regulariter de jure communi & Saxonico partibus verè, vel per interpretationem presentibus publicanda & ferenda est, ita tamen ut partium citatio præcedat, l. ea quæ. 7. Cod. quom. & quand. und. sent. prof. deb. & ibi Gloss. in verb. adversus. Per interpretationem autem pars præsens dicitur, si vel verè, vel fictè contumax sit per l. in causa cognitione 13. vers. causa enim cognita ibique Gloss. in verb. per contumaciam. de minor. 25. ann. & Gloss. in l. fin.

l. fin. in verb. appellare ff. in restit. in integr. de vera & ficta contumacia agitur. Secus de Jure Camerali, ubi citatio ad audiendam sententiam, tam in definitivis, quam interlocutoriis, non requiritur; sed sufficit partes semel ad totam causam legitimè & peremptoriè citatas fuisse. Gail. 1. Obs. 109. n. 1. & 3.

TAB. XI. Absolutis actibus preparatoriis & mediis, reliquum est, ut actus posteriores, qui post sententiam sequuntur, paucis depingamus.

Actus posteriores sunt vel suspensivi, quibus sententia laesa impugnatur vel per	1. Nullitatem, quae	Definitur, Nullitatis remedium, est jus evertendi sententiam, contra praescriptum Juris circa processus essentialia & solennitates latam, Excell. Dn. Strauch. Diff. 27. aph. 1. { 1. Ex defectu personarum in { 1. Judiciis, si is incompetens, aut aliàs inhabilis sit. <i>judicio versantium, & 2. Actoris & Rei, si propter naturam vel legis prohibitionem in judicio quidem ex parte stare non possint, Dn. Strauch. d. l. aph. 2.</i> { 2. Ex defectu processus, si or- { 3. Procuratoris, si falsus aut illegitimus fuerit, vid. Tab. 2. do judicii non legitimè servatus, vel aliquid ex solennitatibus omissum fuerit, puta, si absq; libello, citatione, litis contestatione, &c. sententia lata fuerit, Rosb. tit. 72. num. 20. { 3. Propter omissam solennitatem ipsius sententiae, puta, si ad publicationem partes non citatae; si sententia, contra rem judicatam lata; si libello non conformis; si contra jus scriptum lata, videatur Magnif. Dn. Carpz. Resp. lib. 6. tit. 10. Resp. 117. lib. 1. tit. 8. Resp. 72.
		Proponitur hodiè coram Ju- { Principaliter, si in petitione dicatur, sententiam vel processum nullum esse, dice appellationis, & sic { ejusq; rescisio absq; ulla appellationis mentione petatur, Amplif. Dn. superiori, Gail. 1. Obs. { Strauch. d. Diff. aph. 3. Rosb. tit. 72. n. 5. Vant. de null. quot. & quib. mod. n. 2. 172. n. 7. & quidem vel { Incidenter, cum appellationis remedio, & tum uno eodemque processu cum appellatione expediri debet, Vant. d. l. num. 17. & seqq. { Comuni intra 30. annos, quia est diversa & separata à causa appellationis, can. inter ceteras. 9. X. de sent. & re judic. Gail. 1. Obs. 127. num. 8. { Camerali intra decem dies, quia hodiè juxta Rec. Imp. 1654. §. In deme auch nunmehr / 115. in sententia nulla & iniqua fatale interponendae appellationis observari debet, nisi nullitates insanabilem defectum habeant, tunc enim dispositio juris communis maneat, d. Rec. §. Bey den se nigen 116. { Saxonico hodierno intra sex septimanarum & trium dierum spacium à tempore publicatae sententiae. Schultz. in Syn. Jud. th. 71. Dn. Carpz. tit. 19. art. 3. num. 9.
2. Supplicationem, quae	Hunc effectum habet, quod si evidens & notoria sit, executionem prioris sententiae impedire possit, Clem. 1. de sent. & re judic. Berlich. part. 1. concl. 11. n. 17. Magnif. Dn. Carpz. part. 1. Const. 26. def. 22. Si verò non sit evidens, & altiore indagine non requirat, executio per eam non impediatur, Berlich. d. l. n. 11. & seqq. Brunnem. de Proc. c. 28. n. 110. Vant. de null. tit. quot. & quib. mod. null. n. 26. & 31. Gail. 1. Obs. 137. num. 10. Wurmsf. tit. 24. Obs. 34. Myns. cent. 4. Obs. 64.	
	Definitur, Supplicatio sunt preces, quae à condemnato offeruntur Judici, à quo aliàs appellari non potest, ut causam revideat & sententiam emendet: vel supplicatio est quaedam imploratio superioris, adversus sententiam, contra quam ordinarium appellationis remedium non competit, l. si quis. 5. & auth. quae supplicatio. Cod. de prec. Imp. offer. Rosbach. tit. 76. num. 1. Differt ab appellatione, quia appellatio semper fit ad superiorem & non potest fieri coram eodem, ut ipse habeat cognoscere, supplicatio autem potest fieri & coram eodem, Castr. ad d. auth. num. 3. & fin. Modest. Pistor. de Proc. part. 2. cap. 71. num. 1. Rosb. d. t. n. 2. Locum non habet in illis casibus, in quibus non admittitur appellatio; Nisi beneficio aetatis aut favore matrimonii, vel causa dispensationis, Jason. in d. auth. Hillig. in Don. enucl. lib. 28. cap. 6. lit. V. Rosb. 76. n. 11. Proinde nec supplicationi locus fuerit, si renunciatum sit appellationi, vel si causae qualitas appellationem non admittat, Frider. Schenck à Tautenb. fori progym. lib. 2. tit. 18. p. m. 155.	
Interponi debet { 1. Decendium, si Judici supplicatio offeratur. { 2. Biennium verò, si Imperatori, d. auth. quae supplicatio. Cod. de prec. Imp. offer. Rosbach. d. t. num. 14. & 15. Effectum talem habet, quòd { Si intra 30. dies oblata sit, sententiae executionem impediatur; nisi pars victrix idoneam fidejussionem, seu satisfactionem, de restituenda in casum retractandae sententiae re, cum omnibus fructibus praestiterit. { Si verò post 10. dies, intra tamen duos annos fiat, tunc sententiae executio, etiam si pars victrix non satisfactionem praestiterit, non suspendatur, Nov. 119. c. aliud ad hoc. 5. & d. auth. quae supplicatio. vid. Schultz. in Syn. Jud. th. 76. Rosbach. d. t. num. 19. Modest. Pistor. de Proc. part. 2. cap. 71. num. 8.		
Descriptio, Leuteratio seu declaratio sententiarum est, quae gravamen, negligentiam, vel errore Advocatorum vel Judicis fortè commissum, revocatur, emendatur & tollitur: & hoc remedium in quibusdam Germaniae Curiiis, praesertim in Saxonia receptum, Rosb. tit. 77. num. 1. & 2.		

Executores, Tab. seq.

3. Leuteratio, cuius

Formalia potissimum consistunt in seqq.

Effectus, ut suspendat sententiae executionem, Coler. p. 1. decis. 137. n. 1.

Diviso in

4. De appellatione & reliquis actibus vide Tab. seq.

1. Ut Leuteratio interponatur intra decendum, quod incipit currere à momento ejus ipsius horæ, in qua sententia publicata est; Fallit tamen (1) si copia Judicis haberi nequeat, (2) si sententia lata sit absente parte, ipsaque ignorante, vel denique (3) si sit gravamen successivum, puta, carceratio, vel aliàs justa ex causa leutationem interponere impeditus fuerit gravatus, *Frieder. de Proc. p. m. 346. & seqq.*
 2. Ut Leuterans inter spatium 6. septimanarum & 3. dierum, binnen Sächsf. Frist/ non à die lata sententiæ, sed interpositæ Leutationis, Citationem ad prosecutionem leutationis: ab eo Judice, qui sententiam tulit, impetret, *Frieder. d. l.*
 3. Ut Judex à petita Citatione ad prosecutionem intra tres menses, binnen gedoppelter Sächsf. Frist / certum terminum Leutationis prosecutioni præfigat.
 4. Ut in termino ad prosecutionem præfixo gravatus Leutationem prosecuatur oretenus, non in scriptis vel ex charta, & ab Advocatis bey Straß 10. Thaler / gravamina in specie exprimantur, vel ad ea respondeatur, *Frieder. d. l. p. 315.*
1. Leutationem proprie sic dictam, quæ coram eodem Judice, qui sententiam tulit, interponitur.
 2. Oberleutationem, quæ nihil aliud est, quàm secunda Leuteratio & non nisi in Aulis Electoris, & Ducum Saxonix locum habet, imò nec in omnibus causis, sed iis duntaxat, quæ in prima statim instantia ibi ceptæ vel per Commissarios & delegatos, non verò, quæ per viam appellationis contra sententias definitivas interpositæ, eò devolutæ & delatæ sunt, *Part. 1. Const. Elect. 19. post princ. tit. 35. Fib. p. m. 63.* Et in hac Oberleutatione, eadem, quæ in simplici Leutatione, solennitates habentur in usu, *vid. Schultz. Syn. Judic. th. 80.*
4. De appellatione & reliquis actibus vide Tab. seq.

1. Coram quo Judice nullitas possit & debeat proponi?

R Esp. Aut agimus de nullitate eorum, quæ fiunt extra judicium, puta, contractuum, testamentorum & similibus: & tunc nullitas semper coram Ordinario loci proponi debet, *juxta Bald. in l. si, ut proponit. 1. Cod. quom. & quand. jud. Aut verè de nullitate eorum, quæ fiunt in judicio, & vel ante sententiam definitivam, puta, alicujus decreti, vel interlocutoria: & tunc refert: An nullitatem seorsim & absque appellatione: vel unà cum appellatione proponamus. Quia priori casu, ne causæ continentia dividatur, coram eodem Judice proponi debet, coram quo fuit cepta, & pendet, controversia. Altero verò casu, coram Judice appellationis: si modò nullitas deducatur, tanquam gravamen pro justificatione appellationis interpositæ, idque expressum sit in eadem; sin autem nullitas in appellatione non sit expressa, Judex appellationis de ea non cognoscet, cum per simplicem appellationem ab interlocutoria nullitas non devolvatur; sed gravamen duntaxat expressum. Vel post sententiam definitivam; & rursus distingui solet, an coram Judice ordinario, vel delegato processum fuerit: Primo casu, etsi Dd. variant, communis tamen opinio est, quòd sit in arbitrio & opinione gravati, utrum nullitatem coram eodem Judice deducere velit, an verò coram Judice appellationis, *per l. si accusatoribus. 4. C. de accusat.* Hodie tamen ex usu fori ubique ferè obtinuit, quòd Judex appellationis, & sic superior super nullitate principaliter cognoscenda adeatur; præsertim si nullitas ex malicia, vel injuria, aut turpitudine Judicis proveniret, quo casu iniquum foret, ut ipse suæ turpitudinis & iniquitatis cognitor existeret. Secundo casu, superior, videlicet delegans, super nullitate cognoscere debet: Quia delegatus, postquam pronunciavit sententiam, sive benè, sive malè, functus*

est officio suo, & ejus Jurisdictio finita est, *vid. Vant. de nullit. tit. coram quo poss. & deb. nullit. prop. per tot. cui add. Myns. cent. 5. Observ. 92. & Gail. 1. Obs. 127. n. 5. 6. & 7.*

2. An nullitas coram executore opponi possit?

R Esp. Possè, non autem quòd super illà executor possit aut debeat pronunciare, sed hujusmodi incidentem quæstionem ad superiorem remittere, *Vant. de nullit. d. t. num. 2.*

3. An nullitas totam causam ad Judicem nullitatis devolvat?

A ff. Dd. communiter, causam nullitatis principaliter intentatam, totam causam & principale negotium ad Judicem nullitatis devolvere; Ita ut super meritis cognoscere, & sententiam reformare vel conformare etiam ex nova causa, & novis probationibus possit, *per l. absentem. 6. & ibi Godofr. lit. p. Cod. de accusat. VVurms. tit. 24. Obs. 35. n. fin. Gail. 1. Observ. 127. num. 1. & l. 6. ibi: ex integro inter vos cognoscet. Cod. quand. prov. non est nec. & ibi Perez. num. 10. Roding. in Pand. Cam. lib. 1. tit. 31. §. 9.*

4. An in Camera Imp. privilegia de non appellando in causis nullitatum observari debeant?

N Eg. *Gail. 1. Obs. 135. num. 8.* Et idèò consultum est, ut impetrantes hujusmodi privilegia, sibi quoque in hunc casum nullitatis prospiciant, & ab Imperatore non solùm iniquitatis, sed etiam nullitatis ratione, privilegia de non appellando sub certa summa impetrent, *Roding. d. l. §. 13.*

5. An Leuteratio & Oberleuteratio novam faciant instantiam?

N Eg. Quia quamdiu ejusdem Judicis auxilium imploratur, quòd & interjectâ Leutatione & Oberleutatione fieri non facilè quisquam inficias ibit, una

una eademque instantia durare, nec Leuterationis remedium peculiarem instantiam operari videtur, vid. Magnif. Dn. Carpzov: tit. 4. art. 1. num. 28.

6. An Judex Leuteranti in casu dubio recipienda Leuterationis juramentum malitiæ injungere possit?

Aff. Per expressam Sanctionem Electoralem in Ord. Proc. Judic. tit. Von der Leuterung und Oberleuterung / 35. §. Diweil aber sonderlich / verb. Oberzum wenigsten / wann sie vermercken / daß nur vergeblicher Verzug der Sachen hierdurch gesucht würde / den Leuteranten / ehe sie die Leuterung zulassen / das juramentum malitiæ auferlegen wollen / etc.

7. An leuterans in expensas condemnari debeat?

REsp. Si Leuterans justam litigandi & leuterandi causam habeat, l. qui solitum 78. §. 2. ff. de legat. 2. non debet condemnari; Si verò appareat frivole leuteratum fuisse, & tunc in expensas retardati processus condemnari debet Leuterans, quò Leuterato satisfiat de sumtibus, Leuterantis malitiâ extorsis, juxta sanctionem clarissimam Electoralem in Const. 10. circa finem. ibi. Es sollen auch forthin in Leuterungs Sachen / wenn dieselben freventlich eingewant / die Expens retardati processus erkant werden. Et in Ord. process. judic. tit. Von der Leuterung und Oberleuterung. 38. §. Diweil aber verb. So sollen nicht allein in den Leuterungs Sachen die muhtwillige Leuteranten / welche keine declaratoriam erhalten / in die expensas retardati processus verurtheilt werden &c.

8. An Leuterans, si prior sententia certo saltem modo declaretur, in expensas condemnari possit?

NEg. Per expressam sanctionem Elect. in Const. 19. in fin. ibi. So aber die Leuterung erheblich befunden / und das vorige Urtheil etwas erklärt / der Leuterant mit der condemnation expensarum verschont werden. part. 1. add. Ord. process. Judic. tit. 35. §. Diweil aber. ibi: Die muhtwilligen Leuteranten / welche keine declaratoriam erhalten / in die expensas retardati processus verurtheilt werden.

9. An in Leuteratione nova probationes sint admittenda?

NEg. Per sanctionem Elect. clariss. in Const. 21. part. 1. in verb. Das ander weit Beweisung durch Zeugen über die vorigen Articul / derowegen in prima instantia Gezeugnis geführt / oder auch super articulis directò contrariis nicht zugelassen werden / etc. Ratio est, quia in foro Saxonico certus terminus probationibus præscriptus est, quo præterlapso probatio est deperdita nec denuò suscipi potest, Landr. lib. 2. art. 26. Const. Elect. 16. part. 1. Etiam si Leuterans novam probationem per in-

strumenta saltem expedire velit d. Const. Coler. de proc. exerc. part. 1. cap. 22. n. 33. & seqq. Schneidvv. ad S. bona fidei. 30. n. 20. Instit. de act. Nisi instrumenta noviter recepta fuerint, idque juramento demonstraverit Leuterans, quod antea illorum notitiam non habuerit, Ord. Process. Judic. Elect. Saxon. tit. Von den Briefflichen Urkunden 24. in pr. verb. Sonsten soll er endlichen erhalten / daß er in währender Sächsischer Frist hiervon keine Wissenschaft gehabt. Vid. Magnif. Dn. Carpz. tit. 17. art. 1. n. 19. 85. & 91.

10. Quid juris si Leuterans in termino Leuterationis prosecutioni præfixo non compareat?

REsp. Hoc casu Leuterationem non solum pro deserta haberi. Hartm. Pistor. Observ. 176 num. 2. Matth. Coler. part. 1. decis. 164 n. 24. Vide sanctionem Elect. in Ord. Proc. Judic. tit. 35. §. Nach dem auch. verb. Ob er auch schon citation ausbracht hette / wo er aber gleichwohl auff der zur prosecution bestimmten Termin nicht erschienen / soll die Leuterung vor desert erkant werden / sed etiam Leuterantem in expensas retardati processus condemnari debere per text. expr. in d. Ord. tit. 35. §. Nach dem auch in fin. ibi. Oder der Leuterant desselben Geunniß halben citation ausbracht / soll der Leuterant ihme die geuhrsachten Unkosten zu erstatten schuldig seyn. Nisi justum comparandi impedimentum Leuterans proferat. Magnif. Dn. Carpz. tit. 17. art. 1. num. 116. & seqq.

11. An à qualibet sententia & quocunque gravamine in foro Saxonico leuterare liceat?

Aff. Per Constit. Elect. 19. part. 1. in verb. initialibus. Es soll forthin auf alle und jede ergangene Urtheil / sie seyn interlocutoria oder definitiva, nicht mehr dann eine Leuterung in allen unsern Landen und Gerichten / und mit unserm Hoffgericht selbst fürgenommen werden etc. & per Ord. Proc. Judic. tit. 35. §. Diweil aber verb. Wie dann auch in den Leuterungen ab interlocutoriis &c. junct. verb. in den Leuterungen aber à definitivis &c. Dn. Carpz. d. t. art. 4. num. 1. & seqq.

12. An Leuterationis Leuteratio sit admittenda?

NEg. Per d. Const. 19. p. 1. in pr. ibi. Es soll forthin auff alle und jede ergangene Urtheil / etc. nicht mehr dann eine Leuterung etc. in allen unsern Landen und Gerichten / auch in unserm Hoffgerichte selbst fürgenommen werden. Et per Ord. Proc. Jud. tit. 35. in pr. verb. Wie auch in allen andern Untergerichten auf ein ieder Urtheil nur eine Leuterung verstatet werde soll; Hoc tamen fallit in parte adversa per Leuterationis sententiam gravata, quia beneficium Leuterandi utrique parti concessum in d. Conf. 19. p. 1. Nam si pars adversa leuterat, non potest videri secundâ vice leuterare, cum antea non leuteraverit. Dn. Carp. d. tit. art. 4. 66. & seqq.

TAB. XII. tractat de Appellatione, Restitutione in integrum, Revisione Actorum, executione rei iudicata & expensis.

Definitio, Appellatio est à minore Iudice ad maiorem ratione gravaminis facta provocatio, Rosbach. tit. 73. num. 2.

Divisio in { Judicalem, quæ à sententia definitiva & interlocutionibus } interponitur, Excell. Dn. Strauch. Diff. 27. aph. 4. { Extrajudicalem, quæ à decretis & actibus extrajudicialibus }

Subjectum, ubi queritur { 1. Quis appellare possit? Omnis per iniquitatem vel imperitiam Iudicis gravatus, Dn. Strauch. d. l. Rosb. d. t. n. 10. } { 1. Is, qui renunciavit appellationi, 2. Is, qui lite contestatâ emanens contumaciter, ob id condemnatus est. 3. Is, qui spontè confessus in causis civilibus, scilicet in criminalibus confessus simul & convictus, Dn. Strauch. d. l. aph. 6. }

Materia seu in quibus causis appellare liceat; Regulariter in quacunque causa, nisi specialiter prohibitum reperiatur; quod tamen fallit (1) si causa sit infra legitimam appellandi quantitatem, (2) si res dilationem non recipiat, (3) si ab executione appelletur; Nisi executor malè sententiam dicatur interpretari, aut modum excedere, (4) si in causa momentaneæ possessionis fuerit appellatum, Rosbach. d. tit. num. 17. 18. & 19. add. Ampliff. Dn. Strauch. d. Diff. aph. 8.

Ordine, ut ab inferiore Iudice ad superiorem gradatim fiat, l. 21. ff. de appellat. vel si ejus copia fortè haberi non possit, coram Notario & testibus interponenda, Myns. cent. 2. Obs. 12. & cent. 4. Obs. 44. Denais, in jure Cam. tit. 28. §. 1.

1. Fiat modestè & in scriptis, nisi fortè à sententia definitiva appelletur, quod vivâ voce fieri potest, si scilicet incontinenti interponatur; si verò ex intervallo, tunc semper in scriptis appellandum, ut appellatio ratione formalium subsistat, Myns. cent. 1. Obs. 66. & cent. 3. Obs. 15. Gail. 1. Obs. 119. n. 1. & Obs. 130. num. 5.

2. Apostoli petantur, qui { Describuntur, Apostoli, Germ. Abscheides-Brieffe/ sunt literæ dimissoriæ, quibus causa à Iudice inferiore ad superiorem dimittitur, Dn. Strauch. d. l. aph. 10. }

Conventionales, si pars adversa appellationem admittat, sive in iudicio, Iudice refutante seu renuente, vel tacente & permittente, sive extra Iudicium, can. oblata. 57. X. de appellat. Et hi dantur vel ab Appellato, vel à Notario publico, Term. de Process. cap. 230. num. 19.

3. Testimoniales, qui { Describuntur, quòd testificentur de Appellatione facta coram Iudice, vel coram publicis honestis atque fide dignis personis; id quod fit, aut cum Iudex dare Apostolos recusat, aut cum Iudex reperiri non potest. }

Reverentiales, in quibus Iudex, à quo appellatur, appellationi defert in honorem & reverentiam Iudicis superioris, ad quem appellatum; quos vulgò etiam dimissorios appellant, quia Iudex appellationi deferendo, litigatores ex sua Iurisdictione dimittit ad eum, ad quem appellatum est. Termin. d. l. Rosb. tit. 74. n. 3. & 5.

Refutatorii, in quibus appellatio appellanti per Iudicem refutatur ac recusat, ob certas causas, quæ simul in literis exprimuntur, Term. d. l. n. 25.

Interponenda, est decendum præcisè observandum, & à tempore latæ sententiæ scienti computandum, auth. hodiè. C. de appellat.

Tempore, quod scilicet appellationis { Communi definitum non reperitur, sed arbitrio Iudicis relinquatur, Myns. cent. 3. Obs. 15. num. 13. & cent. 6. Obs. 12. Gail. 1. Obs. 140. num. 3. }

Introduce de jure { Camerali est sex mensium, Rec. Imp. 1654. §. So dant. 61. Saxonico singulariter definitum est unus mensis à die, quo Apostoli dati sunt, computandus, Schultz. in Syn. Judic. th. 73. }

Prosequenda seu finienda de jure { Communi annus est, & ex legitima causa biennium, l. fin. §. illud. 4. Cod. de tempor. appellat. Camerali, ob causarum multitudinem definitum non est. }

Effectus, ut { 1. Iniquitas & Imperitia Iudicis per eam corrigatur, Rosb. tit. 73. num. 37. 2. Sententia suspendatur, Rosb. d. l. num. 39. }

Definitio, quòd sit remedium extraordinarium, per quod contra sententiam ex capite minorennis ætatis, vel doli, vel ex absentia causâ, vel ex clausulâ generali, si qua alia iusta causa videatur, quis restituitur, Brunnem. de Process. cap. 28. n. 129.

Effectus est, quòd petitâ restitutione in integrum, executio sententiæ differri, & omnia in suo statu permanere debeant, Myns. cent. 1. Obs. 48. & cent. 6. Obs. 80. Umm. Disp. 23. th. 7. num. 32.

5. Restitutio in integrum, cuius

6. Revisio

suspensivi sunt

4. Appellatio, cuius

Reliqui actus posteriores tàm

Forma consistit vel in

Modo, ut

2. Apostoli petantur, qui

Sunt vel

Testimoniales, qui

Rursus sunt vel

Tempore, quod scilicet appellationis

Introduce de jure

Prosequenda seu finienda de jure

Effectus, ut

a b 6. *Revisio Actorum.* Hoc remedium in foro Saxonico locum non habet, teste *Schultz in Syn Judic. th. 77. p. m. 161.* Sed communi S. Cæsareæ Majestatis & omnium ac singulorum Imperii Statuum consensu est introductum: plura de Revisionis Actorum materia, vid in *Tab. ult. Prof. nostri Cam. Imp. & in nov. Imp. Rec. 1654. §. In Fällen da/119. & seqq. vide supra Tab. X. de inrotatione actorum.*

{ *Definitio, Executio est rei judicatæ persecutio ac perfectio; vel est sententiæ, quæ vim judicati assecuta est, perfectio & prosecutio, alterâ parte citatâ, in bona vel corpus ejus facta, Rosb. tit. 78. num. 2.*

{ *Remedia præcipua sunt (1) Misio in bonorum possessionem ex primo & secundo decreto, (2) Executoriales seu mandata executorialia, (3) Sequestratio, (4) Arrestum, (5) Pignoratitio, (6) Reppressalia, (7) Obstagium,*

I. Executio cuius

{ *Communi in actione* { 1. Reali nullus est, quia statim executio fieri debet, §. 2. *Inst. de off. Jud.*
2. Personali est quatuor mensium à die condemnationis, vel confirmationis, si provocata facta fuerit, *Rosb. d. l. n. 14.*

{ *Camerali est sex septimanarum & trium dierum, Gail. 1. Obs. 113. num. 1.*
Saxonico est quatuordecim dierum, Landr. lib. 1. art. 70. vers. Das er zum nechsten/2c. Sed hodie terminus Saxonicus (puta sex sept. & tres dies) debitori indulgetur, Ord. Proc. Jud. El. Sax. tit. 33. §. Wann aber.

{ *Ordo, ut initium fiat à mobilibus, postea immobilia capiantur & distrahantur, & tandem in subsidium ad jura & nomina deveniatur; Implorato officio Judicis nobili, vel actione judicati, Excell. Dn. Strauch. Diff. 28. aph. 4. Rosb. tit. 79. num. 13. & seqq.*

{ 1. *Describuntur, quòd sint sumtus in iudicio litium cansâ facti, Rosb. tit. 78. num. 2.*

2. Expense, quæ

2. *Fiunt vel circa*

Rem eamque vel

{ 1. *Mobilem.*

{ 2. *Immobilem.*

3. *Probantur solummodo per juramentum partis, ita tamen,*

Litem & debentur vel ratione victoriæ, vel ratione contumaciæ, vel retardati processus, vel temerariæ citationis, &c. Term. de Proc. c. 231. n. 4. Rosb. d. l.

quòd Judex prius moderetur illas, secundum tori consuetudinem, & negotii qualitatem, ac postea pars juramentum præstet, Term. d. l. n. 5.

I. *An appellatio ab inferiore gradatim ad superiorem fieri debeat?*

Aff. Quia appellatio tum demum jure subsistit, si gradatim ad judicem immediatè superiorè, nullo intermedio omisso, fiat. *l. Imp. Antoninus & Verus 21. ff. de appellat. Gail. 1. Observ. 119. num. 2. Myns. Cent. 1. Observ. 67 & cent. 2. Obs. 4. n. 2. Guid. Pap. decis. 436. n. 3.* Hoc fallit tamen (1) Si proximus & intermedius Judex justitiam notoriè denegaverit, *Ord. part. 2. tit. 29.* Quo tamen casu lis non per viam appellationis; sed per viam simplicis querelæ & ex capite denegatæ justitiæ ad Cameram devolvitur, *Myns. Cent. 3. Obs. 55. & 57. Blarer. ad L. diffamari cap. 10. n. 34.* Intellige, quòd Judicium coram inferiore judice nondum sit cœptum: quia si cœptum fuerit iudicium, & postea in Processu Justitiæ denegetur, vel protrahatur, causa non per viam simplicis querelæ, vel ex capite denegatæ aut protractæ justitiæ, sed per viam appellationis ad Cameram deferenda sit, *Mynsing. Cent. 5. Obs. 82. Gail. 1. Obs. 28. n. 2.* (2) Si Judex intermedius sive proximior Causæ conjunctus & affinis fuerit, *d. Ord. p. 2. tit. 29. in princ.* Unde der Sachen verwand. (3) Si inhabilis esset, vel ratione suspicionis, vel excommunicationis, vel alterius inhabilitatis, *Myns. Cent. 1. Obs. 67. Gail. 1. Obs. 119. n. 2.* (4) Si medius Judex esse noller, & causam suâ sponte ad superiorem remitteret *Mynsing. & Gail. d. l. quæ o-*

mnia Ordinatio ita habet: Es soll kein Appellation an dem Käiserl. Cammergericht angenommen werden / die nicht gradatim geschehen / und die einen nähern Richter hette / es were dann / daß der nächst Unterrichter dem Appellanten kündlich das Recht versagt / oder der Sachen verwand / oder sonst aus rechtmäßiger Uhrsachen nicht Richter seyn könt oder wolt. Denique (5) fallit hoc de jure Canonico in summo Pontifice; ad hunc enim, tanquam ad caput supremum, omisis iudicibus intermediis, appellare isto jure permissum est, *per text. inc. si quis 4. caus. 2. quest. 6. & in c. si duobus 7. & c. sollicitudinem. 54. x. de appellat. Myns. cent. 2. Obs. 4. Gail. 1. Observ. 119 n. 2. Berlich. lib. 1. cond. 50. num. 68. & seqq.*

2. *Quomodo probari debeat, ut causa per viam delatæ vel per denegatæ Justitiæ ad superiorem devolvatur?*

Resp. Non sufficere hoc notorium esse, sed insuper illud probari debere per legitimum documentum; quo facto, solet Judex superior, siquidem delata vel protracta fuerit Justitia per negligentiam magistratus inferioris, sive in cognoscendo sive in exequendo adversus suos subditos, decernere ut plurimum *promotoriales* ad talem negligentem Magistratum; vel *processus & citationes* ad prosequendam causam principalem, si justitia penitus denegata fuerit, *Vid. Myns. cent. 3. Obs. 57. Gail. 1. Obs. 28. n. 7.*

3. An quis iuramento probare possit, quod non speret se apud talem Magistratum Justitiam consecuturum?

Aff. Felin. in c. accedens 2. x. ut lite contest. non procedat n. 13. Ita tamen ut is, qui iuramento probare intendit, non antea pejeraverit, nec sit perjurus: Nam qui semel perjurus fuit etiam in causa vel negotio diverso, utcumque poenitentiam egerit, ad jurandum amplius admitti non debet, per c. nullius 22. quest. 15. c. non potest 2. quest. 7. c. quicumque 23. quest. 1. & c. parvuli 22. qv. 5. quia amisit omnem facultatem probandi per iuramentum. Myns. cent. 3. Obs. 58. Et per hoc iuramentum, quod ex jure Canonico, c. statutum 11. §. cum vero. 2. de rescript. in 6. iuramentum perhorrescentia vocatur, causae etiam ad Camera Imp. medio iudice omisso devolvuntur. Sic ad oblationem iuramenti perhorrescentia appellatio per saltum, in causa Bertens & Consort. contra Seels Erben/ in Camera fuit recepta, & iuramentum appellanti per sententiam injunctum. 1. Junii 1648. Sic ad oblationem talis iuramenti citatio adversus mediatum decreta in causa Jacques Boudiers contra Dietrich Dobben / & impetrans, partis adversae contradictione non obstante ad ejus praestationem judicialiter in Camera Imp. admittitur, 7. Julii Anno 1657. vid. Doct. Mart. in Dig. noviss. tom. 1. verb. Forus. 165. & seq.

4. An appellans, qui appellationem non est profectus, beneficio appellationis privetur; ita ut appellatio pro deserta habenda, & sententia in rem judicatam transeat?

Aff. Per l. 3. Cod. quom. & quand. Jud. Sed haec desertio appellato tantum prodest, non Judici; qui, cum iniquam sententiam ferat, licem suam facit, & parti ad interesse obligatur. Innoc. in c. saepe. 44. X. de appellat. Schneid. pr. Instit. de oblig. qua ex qu. del. nasc. ibiq. Brederod. in not. lit. a.

5. An Statutum vel Pactum de non appellando valeat?

Resp. Variæ sunt Dd. opiniones in l. omnes populi. ff. de just. & jur. Decius consil. 5. n. 2. concludit valere statutum. Verum communior Dd. opinio est in d. l. omnes populi non valere ejusmodi statutum quia, juxta doctrinam Bartoli in d. l. n. 24. defensionem auferunt: Sed Pactum de non appellando valere, ratio diversitatis est, quia statutum directio disponit adversus jus superioris: Pactum vero directio non tangit jus superioris, sed paciscentes abdicant a se, quod est in eorum facultate, Myns. cent. 1. Obs. 14. Sic Camera Imperialis non obstantibus ejusmodi statutis, appellationes recipit, uti post longam disputationem decisum in causa Anna Siglers contra Glaubigers & Würzburg pro interesse Julian. Magenhorst. ad Ord. Cam. part. 2. tit. 28. pag. m. h. 268. Cui add. Gail. 1. Obs. 135. n. 12.

6. An Apostolorum petitio in appellatione sit necessaria?

Resp. Necessariam esse; quia de jure communi post interpositam appellationem, Apostoli sive literæ dimissoriales intra terminum juris, puta 30. dierum, vel hominis, petendi sunt alias appellatio ob eorum omissionem redditur deserta, per text. in can. ab eo 6. de appellat. in 6. l. Praeses. 5. l. quoniam nonnulli. 18. Cod. de appellat. Secus de jure Camerali quia juxta Ordin. Camerae part. 2. tit. 30. in pr. petitio Apostolorum non est necessaria, sed omitti impunè potest & nihilominus appellatio consistit, Gail. 1. Obs. 139. n. 12. Myns. cent. 4. Obs. 36. Bernh. VVurms. tit. 24. Observ. 23. Et hodie in Camera Imp. Actorum edito seu requisitio Apostolorum vicem supplet, juxta Rec. Imp. de An 1654. §. Ob er auch. 54. ibi: Nichts weniger solle der Appellant bey Straff der desertion gleich bey verfindung seiner Appellation und vor verstießung deren à die interpositæ appellationis nechstfolgender 30. Tagen vom Unterrichter die acta priora zu requiriren, &c. schuldig seyn.

7. An Procurator ad petendam restitutionem in integrum speciali mandato opus habeat?

Dist. Aut Restitutio in integrum petitur principaliter aut incidenter: Priori casu requiritur speciale mandatum, quia non licet Procuratori factum Domini impugnare sine speciali mandato, l. si hominem. 30. ff. mandat. posteriori non æquè, Bernh. VVurms. tit. 5. Obs. 9. n. 2. Myns. cent. 2. Obs. 26. Gail. 1. Obs. 139. n. 9.

8. Quid juris si post latam sententiam parte vincente ignorante, alià verò victa sciente, transactum sit?

Resp. Hoc casu ad instantiam vincentis sententiam nihilominus sine ullà restitutione executioni mandari posse: Et ita pronunciatum fuisse contra Endorff. Ist erkannt / daß N. fürbrachten Vertrag unverbindert Endorff dem Urtheil/ re. restatur Magenhorst. ad Ord. Cam. part. 3. tit. 11. p. m. 353. Vid. text. & Dd. in l. si causa cognita. Cod. de transact. & in l. & post. rem judicatam. ff. eod.

9. An Judex expensas, quamvis non petita fuerint, parti vincenti adjudicare possit?

Aff. Per text. in l. adiles. 25. §. item sciendum est. 8. ff. de adilit. edit. l. cum fundus. 31. ff. de reb. cred. l. sancimus. 15. Cod. de jud. add. sanctionem Elect. clarissimam. Ord. Proc. Jud. tit. 36. §. So wolten Wir. verf. Da es auch gleich nicht gebeten würde / doch zu der Richter Ermässigung stehen soll / ob sie nach Bestimmung auff die expens erkennen wollen. Citata tamen ad taxationem parte adversa, nisi ad alios punctos jam fuerit citata, quo casu meritò absq; speciali citatione super puncto expensarum, procedi & moderatio fieri potest d. Ord. & tit. §. Wenn nur einem re. Schulz in Syn. Judic. th. 88. Atq; hæc de Processu Judiciario proposuisse sufficiant. Sicque

SOLI DEO LAUS ET GLORIA: ERRATIS VENIA.

Ko 1559

40

ULB Halle 3
001 969 617

WMT

M

firmati sunt. et spi ritu

om nis virtus e

Offic. **B**enedi cite gen tes

um no strū et obaudite vo

s qua posu it a - mi - ni - a - meam

non dedit cō - duc - ri - pedes.

edictus dominus qui non a mo

ae me am et misericor. diam

III. **V**itū fecit ex spuro domini

is meos et abij et la ui et vidi

scia querencia *scia* et credidi deo.

PROCESSUS JUDICIARIUS
IN TABVLAS
REDACTUS,

Adjunctis subinde notis

& quæstionibus illustrioribus, ex Jure Ci-
vili, Canonico, Imperii Constitutionibus
& Saxonico;

nec non

Excellentissimorum Jctorum & Practicorum
pragmaticis Commentationibus, Responsis & Decisio-
nibus collectis,

Operâ

JOHANNIS BELTIS / J. U. D.

Editio secunda priori auctior & correctior.

J E N Æ,

Litteris ac sumtibus Georgii Sengenvaldi.

ANNO M. DC. LXV.

A 2

1665

